

Uchwała Nr VII/ 32 /2015
Rady Miejskiej w Kępnie
z dnia 31 marca 2015 r.

w sprawie: **przyjęcia „Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2014-2017”**

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 9, art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. 2013 r. poz. 594, poz. 645, poz. 1318 oraz z 2014r. poz. 379 i poz. 1072), art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (j.t. Dz. U. z 2014 r. poz. 1446), po uzyskaniu pozytywnej opinii Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, uchwała się co następuje:

§1.

Przyjmuje się „Gminny Program Opieki nad Zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2014-2017”, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Kępno.

§3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr inż. Andrzej Stachowiak

Uzasadnienie
do Uchwały Nr VII / 32 /2015
Rady Miejskiej w Kępnie
z dnia 31 marca 2015 roku

w sprawie: **przyjęcia „Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2014-2017”**

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt. 9 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645 i poz. 1318, oraz z 2014 r. poz. 379 i poz. 1072) do zadań własnych gminy należą sprawy dotyczące ochrony Zabytków i opieki nad zabytkami.

Podstawę prawną sporządzenia gminnego programu opieki nad zabytkami stanowi ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. poz. 1446), która wprowadza obowiązek sporządzania na okres 4 lat programów opieki nad zabytkami przez samorządy wojewódzkie, powiatowe oraz gminne.

W art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami określone zostały cele opracowania gminnego programu opieki nad zabytkami. Są to w szczególności:

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju;
- uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej;
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania;
- wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego;
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami;
- określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków;
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

Zgodnie z art. 87. ust. 1 cytowanej wyżej ustawy Burmistrz Miasta i Gminy Kępno sporządził projekt „Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2014-2017” i przedłożył go do zaopiniowania Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków. Pismem z dnia 20 października 2014 roku, znak Po-WN/WA.5120.6821.1.2014 Wielkopolski Wojewódzki Konserwatora Zabytków pozytywnie zaopiniował przedstawiony dokument.

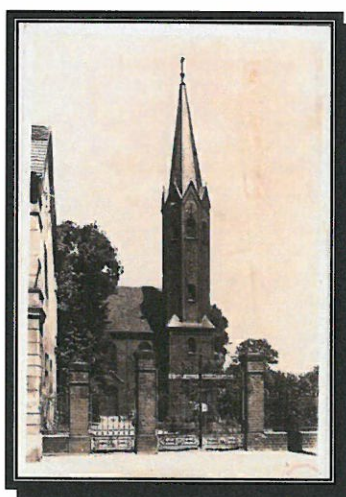
Uzyskując opinie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, spełniono wszystkie formalne warunki do przedstawienia uchwały w sprawie przyjęcia przez Radę Miejską w Kępnie „Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2014-2017”.

Mając na uwadze powyższe, przyjęcie przez Radę Miejską niniejszej uchwały jest uzasadnione.

BURMISTRZ

mgr inż. Piotr Psikus

**GMINNY PROGRAM OPIEKI
NAD ZABYTKAMI
DLA MIASTA I GMINY KĘPNO
NA LATA 2014-2017**

KĘPNO 2014

Spis treści

1. Wstęp. Przedmiot i cel opracowania.....	s.3
2. Podstawa opracowania gminnego programu opieki nad zabytkami.....	s.5
3. Uwarunkowania prawne ochrony i opieki nad zabytkami w Polsce.....	s.6
4. Uwarunkowania zewnętrzne ochrony dziedzictwa kulturowego.....	s.11
4.1. Strategiczne cele polityki państwa w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.....	s.11
4.2. Relacje gminnego programu opieki nad zabytkami z opracowaniami wykonanymi dla województwa wielkopolskiego.....	s.13
4.2.1. Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego.....	s.13
4.2.2. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego.....	s.15
4.2.3. Wielkopolski Wojewódzki Program Opieki nad Zabytkami.....	s.18
4.2.4. Inne dokumenty związane z tematyką dziedzictwa kulturowego.....	s.19
5. Uwarunkowania wewnętrzne ochrony dziedzictwa kulturowego.....	s.21
5.1. Relacje gminnego programu opieki nad zabytkami z dokumentami wykonanymi dla Miasta i Gminy Kępno.....	s.21
5.1.1. Strategia rozwoju gminy.....	s.21
5.1.2. Plan rozwoju lokalnego gminy.....	s.22
5.1.3. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Przestrzennego.....	s.23
5.1.4. Miejscowy plany zagospodarowania przestrzennego.....	s.29
5.1.5. Uwarunkowania ochrony przyrody i równowagi ekologicznej.....	s.32
5.2. Charakterystyka zasobów i analiza stanu dziedzictwa i krajobrazu kulturowego gminy.....	s.34
5.2.1. Krajobraz kulturowy gminy.....	s.34
5.2.2. Zabytki nieruchome.....	s.38
5.2.3. Zabytki ruchome.....	s.46

5.2.4. Zabytki archeologiczne.....	s.47
5.2.5. Zabytki w zbiorach muzealnych i innych.....	s.50
5.3. Zabytki objęte prawnymi formami ochrony.....	s.51
5.3.1. Rejestr zabytków.....	s.51
5.3.2. Pomniki historii.....	s.56
5.3.3. Parki kulturowe.....	s.56
5.4. Zabytki w gminnej ewidencji zabytków nieruchomych.....	s.55
5.5. Zabytki w gminnej ewidencji zabytków archeologicznych.....	s.55
6. Ocena stanu dziedzictwa kulturowego gminy. Analiza szans i zagrożeń.....	s.57
6.1. Stan zachowania zabytków nieruchomych na terenie Miasta i Gminy Kępno.....	s.57
6.2. Stan zachowania zabytków ruchomych na terenie Miasta i Gminy Kępno.....	s.60
6.3. Stan zachowania zabytków archeologicznych oraz istotne zagrożenia.....	s.60
7. Założenia programowe.....	s.65
7.1. Priorytety gminnego programu opieki nad zabytkami.....	s.65
7.2. Kierunki działań i zadania gminnego programu opieki nad zabytkami.....	s.66
7.3. Planowane zadania na lata 2014-2017 w ramach Priorytetu I: Rewaloryzacja dziedzictwa kulturowego jako element rozwoju społeczno- gospodarczego gminy.....	s.71
7.4. Planowane zadania na lata 2014-2017 w ramach Priorytetu III: Badanie i dokumentacja dziedzictwa kulturowego oraz promocja i edukacja służąca budowaniu tożsamości.....	s.71
8. Instrumentarium realizacji programu opieki nad zabytkami.....	s.74
9. Zasady oceny realizacji programu opieki nad zabytkami.....	s.75
10. Niektóre zewnętrzne źródła finansowania programu opieki nad zabytkami.....	s.76
Załącznik nr 1: Gminna Ewidencja Zabytków Nieruchomych.....	s.78
Załącznik nr 2: Gminna Ewidencja Zabytków Archeologicznych.....	s.99
Załącznik nr 3: Mapa stanowisk archeologicznych	

1. Wstęp.Przedmiot i cel opracowania.

Program opieki nad zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2014-2017 jest podstawowym dokumentem dla władz samorządowych gminy, w oparciu o który powinna być prowadzona polityka i strategia działań w sferze zachowanego dziedzictwa kulturowego na obszarze gminy Kępno, w jej granicach administracyjnych. Miejsko – wiejska gmina Kępno położona jest w najbardziej wysuniętej na południe części Wielkopolski, na pograniczu ze Śląskiem. Od północy i północnego - zachodu ograniczona jest Wzgórzami Ostrzeszowskimi, od południa niewielkimi wzniesieniami, a od wschodu doliną rzeki Proсны. Gmina Kępno sąsiaduje z następującymi gminami: od północy z Gminą Doruchów i Gminą Kobyla Góra, od zachodu z Gminą Bralin, od południa z Gminą Baranów, od wschodu z Gminą Wieruszów w województwie łódzkim. W swych granicach administracyjnych gmina zajmuje powierzchnię 11 565 ha i obejmuje jedyny ośrodek miejski oraz siedemnaście wsi sołeckich: Borek Mielęcki, Domanin, Kierzenko, Kierzno, Kliny, Krążkowy, Mechnice, Mikorzyn, Myjomice, Olszowa, Osiny, Ostrówiec, Przybyszów, Pustkowie Kierzeńskie, Rzetnia, Szklarka Mielęcka, Świba i jedno osiedle Hanulin. Miasto i gmina Kępno wraz z gminami: Baranów, Bralin, Łęka Opatowska, Perzów, Rychtal i Trzcinią tworzą powiat Kępno. W Kępnie znajduje się siedziba starostwa.

Pod względem geograficzno-morfologicznym obszar gminy w całości położony jest w obrębie Mezoregionu Wysoczyzny Wieruszowskiej (lub inaczej Wysoczyzny Bolesławieckiej) należącego do Makroregionu Niziny Południowowielkopolskiej, zajmując jej północno - zachodnią część. Natomiast Makroregion Nizina Południowowielkopolska jest częścią podprovincji Równin Środkowopolskich i prowincji nazwanej Nizem Środkowopolskim. Pod względem fizjograficznym obszar gminy Kępno znajduje się na styku kilku regionów. Od północy i północnego zachodu wysoczyzna ta graniczy ze Wzgórzami Ostrzeszowskimi, w północno - wschodniej i wschodniej części styka się z Kotliną Grabowską, natomiast na południu od granic gminy rozciąga się Równina Oleśnicka. Teren Wysoczyzny Wieruszowskiej, wyniesionej nad poziom od 170 do 208 m. n.p.m. charakteryzuje krajobraz moreny falistej o deniwelacjach dochodzących do 10 m i łagodnych spadkach nie przekraczających 5% nachylenia. Wysoczyznę przecina dolina Proсны w swoim górnym biegu. Północną jej część tworzy Wysoczyzna Mikorzyńska, porozcinana dolinami cieków, położona na wysokości 180-190 m n.p.m. Od południowego-zachodu ogranicza ją Kotlina Kępińska, a od południa i wschodu dolina rzeki Niesób (Samica).

Obszar gminy Kępno leży w dorzeczu Odry. Cały system hydrologiczny skierowany jest w kierunku południowo-wschodnim do rzeki Proсны, płynącej poza terenem gminy. Rzeki płynące przez obszar gminy to najczęściej małe cieki bez nazwy będące dopływami Niesobu (Samicy) – lewobrzeżnego dopływu Proсны, przepływającego przez miasto Kępno. Ciekom towarzyszy duża ilość kanałów melioracyjnych. Wody spływające z obszaru wzgórz ku dolinie Proсны, częściowo zatrzymane w dolinie Niesobu tworzyły rozległe tereny bagniste.

Obszar gminy Kępno, poza miastem, nie uległ większym przekształceniom. Degradacja powierzchni terenu ma charakter lokalny i związana jest głównie z występującymi małymi wyrobiskami poeksploatacyjnymi surowców budowlanych (Rzetnia, Świba, Myjomice). Ukształtowanie terenu, położenie i rodzaj gleb przeciętnej lub niskiej jakości, występujących

na obszarze gminy zdecydowały o tym, iż użytki rolne zajmują 75% powierzchni omawianego obszaru. Dominuje gospodarka rolna oparta na rolnictwie indywidualnym.

W mieście i gminie Kępno rozwinął się przemysł meblarski, drzewny, odzieżowy, produkcja urządzeń precyzyjnych i spożywczy. Przemysł zlokalizowany jest głównie we wschodniej i północnej części miasta oraz na terenach wiejskich przylegających bezpośrednio do Kępna (Mianowice).

Rozwojowi Kępna sprzyja położenie na przecięciu dwóch tranzytowych arterii drogowych: drogi nr S8: Warszawa – Piotrków Trybunalski – Wrocław oraz drogi nr S11: Poznań - Katowice. Miasto Kępno stanowi również ważny węzeł kolejowy położony na liniach: Gdynia – Poznań – Katowice - Kraków oraz Wrocław – Wieluń.

W latach 1975 – 1998 gmina Kępno administracyjnie należała do województwa kaliskiego. Po wdrożeniu reformy administracyjnej od 1 stycznia 1999 roku miasto i gmina Kępno wchodzi w skład województwa wielkopolskiego i powiatu kępińskiego.

Program opieki nad zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2014-2017 jest programem czteroletnim i stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 87 *Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz. U. 162, poz. 1568 z późn. zm.). *Program* ten jest dokumentem służącym podejmowaniu działań dotyczących inicjowania i koordynowania zadań w zakresie ochrony zabytków. Informacje w nim zawarte stanowią podstawę do systematycznej, kilkuletniej realizacji, połączonej z aktualizacją i monitoringiem. *Program* zawiera najważniejsze informacje oraz dane o zachowanym dziedzictwie kulturowym gminy Kępno. Jest tym samym, ważnym narzędziem dla władz samorządowych w dalszych działaniach polegających na planowaniu i w pozyskiwaniu określonych środków finansowych.

Art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami stanowi, że w krajowym programie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami określa się, w szczególności cele i kierunki działań oraz zadania w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, warunki i sposób finansowania planowanych działań, a także harmonogram ich realizacji.

Celem *Programu opieki nad zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2014-2017* jest zatem określenie zasadniczych kierunków działań i zadań na rzecz ochrony i opieki nad zabytkami na terenie gminy w okresie najbliższych czterech lat. *Program* jest dokumentem o charakterze strategicznym, uwzględniającym w szczególności cele, kierunki działań oraz zadania z zakresu opieki nad zabytkami.

Program opieki nad zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2014-2017, po uzyskaniu pozytywnej opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków zostaje przedłożony Radzie Miejskiej do przyjęcia w drodze uchwały. Co dwa lata będzie sporządzane i przedstawiane Radzie Miejskiej sprawozdanie z realizacji niniejszego dokumentu.

2. Podstawa prawna opracowania gminnego programu opieki nad zabytkami.

Programy opieki nad zabytkami województw, powiatów i gmin są dokumentami o charakterze uzupełniającym w stosunku do innych aktów planowania i stanowią bardzo istotny element zarządzania dziedzictwem kulturowym na danym obszarze.

Głównym celem programu jest określenie zadań, jakie winny być realizowane w zakresie będącym jego przedmiotem tj. ochrony i opieki nad zabytkami. Zadania te określone są w odniesieniu do gmin, powiatów i województw. Gminy zgodnie z *ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2013 r. poz. 594), w zakresie zadań własnych podejmują działania związane z ochroną zabytków i opieki nad zabytkami (art. 7 ust 1 pkt 9).

Obowiązek sporządzenia gminnego programu opieki nad zabytkami nakłada na gminę art. 87 *ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz.U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.) Przepis art. 87 ust. 1 i 3-6 cyt. ustawy stanowi, że:

- wójt (burmistrz lub prezydent miasta) sporządza na okres 4 lat gminny program opieki nad zabytkami,
- gminny program opieki nad zabytkami przyjmuje rada gminy po uzyskaniu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków,
- gminny program opieki nad zabytkami ogłaszany jest w wojewódzkim dzienniku urzędowym,
- z realizacji gminnego programu opieki nad zabytkami wójt (burmistrz, prezydent miasta) sporządza co 2 lata sprawozdanie, które przedstawia się radzie gminy.

W ust. 2 ww. artykułu ustawodawca określa, że program ten ma na celu w szczególności:

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju,
- uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej,
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania,
- wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego,
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami,
- określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystywaniem tych zabytków,
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

3. Uwarunkowania prawne ochrony i opieki nad zabytkami w Polsce.

Obowiązujące uwarunkowania prawne dotyczące ochrony zabytków i opieki nad zabytkami są zawarte w następujących dokumentach :

- *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej*, w której zabytki zostały objęte ochroną zadeklarowaną jako obowiązek państwa i każdego obywatela, w następujących zapisach:
 - art. 5, który mówi, że „(...) Rzeczpospolita Polska strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewni ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”.
 - art. 6, ust.1 który mówi, że „(...) Rzeczpospolita stwarza warunki upowszechniania i równego dostępu do dóbr kultury, będącej źródłem tożsamości narodu polskiego, jego trwania i rozwoju”.
 - art. 86, który mówi, że „Każdy jest obowiązany do dbałości o stan środowiska i ponosi odpowiedzialność za spowodowane przez siebie jego pogorszenie (...)”
- *Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. O ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.), która jest głównym aktem prawnym regulującym zasady ochrony opieki nad zabytkami w Polsce.

W opracowaniu *Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami* uwzględnia się następujące przepisy tejże ustawy:

- art. 3, który stanowi słowniczek pojęć i wyjaśnia użyte w ustawie określenia: *zabytek, zabytek nieruchomy, zabytek ruchomy, zabytek archeologiczny, instytucja kultury, prace konserwatorskie, prace restauratorskie, roboty budowlane, badania konserwatorskie, architektoniczne, archeologiczne, historyczny układ urbanistyczny lub ruralistyczny, historyczny zespół budowlany, krajobraz kulturowy, otoczenie zabytku.*
- art. 4, 5, które wymieniają cele, do jakich prowadzą działania podejmowane przez organy administracji publicznej w realizacji zadań ochrony i opieki nad zabytkami,
- art. 6, który wymienia zabytki podlegające ochronie i opiece, bez względu na stan zachowania: zabytki nieruchome, zabytki ruchome, zabytki archeologiczne z wyszczególnieniem ich rodzajów,
- art. 7, który wymienia formy ochrony konserwatorskiej: wpis do rejestru zabytków, uznanie za pomnik historii, utworzenie parku kulturowego, ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- art. 16 ust. 1, który wskazuje radę gminy jako jedyny organ tworzący park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej – na podstawie uchwały, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków,

- art. 16 ust. 2, 3, 4, 5, 6, art. 17, które określają: dokumenty niezbędne dla tworzonego parku kulturowego, sposób zarządzania parkiem, oraz zakazy i ograniczenia dotyczące terenu parku,
 - art. 18, który wymienia dokumenty strategiczne sporządzane na szczeblu krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym, gdzie uwzględnia się ochronę i opiekę nad zabytkami oraz precyzuje co w szczególności zawierają wymienione koncepcje, strategie, analizy, plany i studia,
 - art. 19, który wskazuje, że studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego uwzględniają: ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków i ich otoczenie, inne zabytki nieruchome znajdujące się w gminnej ewidencji zabytków oraz parki kulturowe, ustalenia gminnego programu opieki nad zabytkami, strefy ochrony konserwatorskiej ustalone w zależności od potrzeb, na których obowiązują ograniczenia, zakazy i nakazy mające na celu ochronę znajdujących się na tych terenach zabytków,
 - art. 20, który mówi o konieczności uzgadniania projektów i zmian planów zagospodarowania przestrzennego wojewódzkich i miejscowych z wojewódzkim konserwatorem zabytków,
 - art. 21, który mówi o ewidencji zabytków jako o podstawie sporządzania programów opieki nad zabytkami przez województwa, powiaty i gminy,
 - art. 22, który mówi w jakiej formie są prowadzone ewidencje zabytków krajowe, wojewódzkie i gminne oraz, że włączenie karty ewidencyjnej zabytku ruchomego niewpisanego do rejestru do wojewódzkiej ewidencji zabytków może nastąpić za zgodą właściciela tego zabytku,
 - art. 71 ust.2, w którym zapisano, że sprawowanie opieki nad zabytkami, w tym finansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robot budowlanych przy zabytku, do którego tytuł prawny określony w ust. 1, posiada jednostka samorządu terytorialnego, jest zadaniem własnym tej jednostki.
 - art. 81, który wskazuje organ stanowiący gminy, jako udzielający dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz określa, że dotacja może być udzielona w wysokości 100 % nakładów koniecznych na wykonanie przez wnioskodawcę tych prac,
 - art. 89, który wskazuje, że organami ochrony zabytków są: minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w imieniu, którego zadania i kompetencje wykonuje Generalny Konserwator Zabytków oraz wojewoda, w imieniu, którego zadania i kompetencje w tym zakresie wykonuje wojewódzki konserwator zabytków?
- *Nowelizacja Ustawa z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 75, poz. 474 z dnia 5 maja 2010 r.) wprowadza istotne zmiany w zakresie:*
 - wywozu zabytków poza granice kraju (art.51, art.52, art.56, art.57, art. 58, art.59, art.61),
 - w zakresie form ochrony zabytków ustawa dodaje do ustaleń ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego – ustalenia ochrony w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii

kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego (art. 7, pkt. 4),

- art. 18, który wymienia dokumenty strategiczne sporządzane na szczeblu krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym, gdzie uwzględnia się ochronę i opiekę nad zabytkami rozszerzono o dokumenty, których ustalenia ochrony stanowią formę ochrony konserwatorskiej,

- art. 19 rozszerzono o ust. 1a, który określa, że w dodanych formach ochrony konserwatorskiej uwzględnia się ochronę zabytków nieruchomości wpisanych do rejestru i ich otoczenia oraz innych zabytków znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków,

- do art. 22 dodano ust. 5 i 6 ujmujące, jakie zabytki powinny być ujęte w gminnej ewidencji zabytków tj. zabytki nieruchomości wpisane do rejestru, inne zabytki nieruchomości znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz inne zabytki nieruchomości wyznaczone przez wójta (burmistrza, prezydenta) w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Ustawa wprowadziła zmiany w ustawach – z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wynikające z wprowadzenia zapisów dotyczących gminnej ewidencji zabytków.

- *Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym* (Dz. U. Z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), gdzie w art. 7 ust 1 pkt. 9 zostały określone zadania własne gminy: „zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy (...) kultury, w tym (...) ochrony zabytków i opieki nad zabytkami”. Pośrednio do ochrony zabytków odnoszą się zadania obejmujące kwestie: ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej, gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego, bibliotek gminnych i innych instytucji kultury, kultury fizycznej i turystyki, zieleni gminnej i zadrzewień, cmentarzy gminnych, utrzymania gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz obiektów administracyjnych, promocji gminy.

Istotne uregulowania prawne dotyczące ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, znajdują się w innych obowiązujących ustawach, w tym:

- *Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (tekst jednolity Dz. U. Nr 647 z 12.06.2012 r.)

Ustawa określa: zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej oraz zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy. Ustawa mówi, że w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

- *Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane* (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.)

Ustawa – Prawo budowlane, normuje działalność obejmującą sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych oraz określa zasady działania organów administracji publicznej w tych dziedzinach. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów odrębnych, a w szczególności, m.in. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami – w odniesieniu do obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów i obszarów objętych ochroną konserwatorską na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

- *Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska* (tekst jednolity Dz.U.z 2008 r. Nr 25, poz. 150), w której jest zapis informujący m.in. o tym, że ochrona środowiska polega na zachowaniu wartości kulturowych.

- *Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227), która stanowi rozszerzenie ustawy Prawo ochrony środowiska. W przepisach ustawy określono strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko i wskazano dokumenty wymagające takiej oceny. Są to m. in. projekty przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, plany zagospodarowania przestrzennego oraz strategie rozwoju regionalnego, turystyki i wykorzystania terenu. Dokumenty te w zasadniczy sposób odnoszą się do zabytków. W dziale V ustawy dotyczącym oceny oddziaływania na środowisko oraz na obszar Natura 2000 wskazano przedsięwzięcia wymagające takiej oceny oraz omówiono zakres i tryb przygotowanie dokumentów: Raport oddziaływania na środowisko, decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko oraz oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

- *Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* (Dz. U. Nr 92, poz. 880), której przepisy określają m. in. kompetencje dotyczące wycinki i pielęgnacji drzew na terenach objętych prawną ochroną konserwatorską.

- *Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami* (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 z późn. zm.). W rozumieniu ustawy celem publicznym jest m. in.: opieka nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Ustawa określa m.in. postępowanie wobec nieruchomości objętych prawną ochroną konserwatorską.

- *Ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej* (tekst jednolity Dz. U. Z 2001 Nr 13, poz. 123). Ustawa precyzuje, że działalność kulturalna polega na upowszechnianiu i ochronie kultury (art.1 ust.1). Mecenat nad działalnością kulturalną sprawuje państwo i polega on na wspieraniu i promocji twórczości, edukacji i oświaty kulturalnej, działań i inicjatyw kulturalnych oraz opieki nad zabytkami (art.1 ust.2). Mecenat nad działalnością kulturalną sprawują też jednostki samorządu terytorialnego (art.1 ust.4). Art.2 ustawy wymienia formy organizacyjne działalności kulturalnej, wśród których znajdują się obok teatrów, oper, operetek, filharmonii, orkiestr, kin, muzeów, bibliotek, domów kultury, ognisk artystycznych, galerii sztuki – ośrodki badań i dokumentacji w różnych dziedzinach kultury. Jednostki samorządu terytorialnego

organizują działalność kulturalną, tworząc samorządowe instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym. Prowadzenie działalności kulturalnej jest zadaniem własnym jednostek samorządu terytorialnego o charakterze obowiązkowym (art.9 ust 1,2). Instytucje kultury, a zwłaszcza muzea, jednostki organizacyjne mające na celu opiekę nad zabytkami, ośrodki badań i dokumentacji, biura wystaw artystycznych, galerie i centra sztuki, Filtoteka Narodowa, biblioteki, domy i ośrodki kultury, świetlice i kluby, ogniska artystyczne, domy pracy twórczej – prowadzą w szczególności działalność w zakresie upowszechniania kultury. Do podstawowych zadań tych instytucji należy m.in. sprawowanie opieki nad zabytkami (art. 32 ust. 1,2).

- *Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie* (Dz. U. Z 2003 r. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.). W ramach ustawy gminy mogą wspierać działalność kulturalną związaną z ochroną zabytków i tradycji prowadzoną przez organizacje pozarządowe (m.in. stowarzyszenia).

Zasady ochrony zabytków znajdujących się w muzeach i bibliotekach określają:

- *Ustawa z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach* (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 987.) Określa podstawowe ramy i zasady funkcjonowania polskich muzeów. Według przepisów ustawy „Muzeum jest jednostką organizacyjną nie nastawioną na osiągnięcie zysku, której celem jest trwała ochrona dóbr kultury, informowanie o wartościach i treściach gromadzonych zbiorów, upowszechnianie podstawowych wartości historii, nauki i kultury polskiej oraz światowej, kształtowanie wrażliwości poznawczej i estetycznej oraz umożliwianie kontaktu ze zbiorami” (art. 1).

Zgodnie z ustawą muzeum realizuje powyższe cele poprzez:

- gromadzenie dóbr kultury w statutowo określonym zakresie,
- katalogowanie i naukowe opracowywanie zgromadzonych muzealiów,
- przechowywanie gromadzonych dóbr kultury, w warunkach zapewniających im właściwy stan zachowania i bezpieczeństwo, oraz magazynowanie ich w sposób dostępny do celów naukowych,
- zabezpieczanie i konserwację muzealiów oraz, w miarę możliwości, zabezpieczanie stanowisk archeologicznych oraz innych nieruchomych obiektów kultury materialnej i przyrody,
- urządzenie wystaw,
- organizowanie i prowadzenie badań, ekspedycji naukowych oraz prac wykopaliskowych,
- prowadzenie działalności edukacyjnej,
- udostępnianie zbiorów do celów naukowych i edukacyjnych,
- zapewnianie właściwych warunków zwiedzania i korzystania ze zbiorów,
- prowadzenie działalności wydawniczej” (art. 2).

Gmina jako podmiot tworzący (lub przejmujący) muzeum zobowiązana jest do: zapewnienia środków potrzebnych do utrzymania i rozwoju muzeum;

- zapewnienia bezpieczeństwa zgromadzonym zbiorom;
- sprawowania nadzoru nad muzeum (art. 6 ust. 4).

- *Ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach* (tekst jednolity Dz. U.z 2012 r. poz.

642.) Stanowi, że biblioteki i ich zbiory są dobrem narodowym oraz służą zachowaniu dziedzictwa narodowego. Biblioteki organizują i zapewniają dostęp do zasobów dorobku nauki i kultury polskiej oraz światowej.

Ochronę materiałów archiwalnych regulują przepisy *Ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie cyfrowym i archiwach* (tekst jednolity Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698 z późn. zm.)

Aktem prawa międzynarodowego dotyczącego ochrony i opieki nad zabytkami jest podpisana przez Polskę Konwencja w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego, przyjęta w Paryżu dnia 16 listopada 1972 r. przez Konferencję Generalną Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury na jej siedemnastej sesji. (Dz. U. z dnia 30 września 1976 r.)

Principia dotyczące znaczeń, wartości dziedzictwa kulturowego zostały określone w następujących dokumentach:

- Karcie Ateńskiej (1933),
- Karcie Weneckiej (1964)
- Karcie Krakowskiej (2000),
- Nowej Karcie Ateńskiej (2003),
- Memorandum Wiedeńskim (2005), które stało się podstawą opracowania Declaration on the Conservation of Historic Urban Landscapes (Deklaracji dotyczącej konserwacji historycznych krajobrazów zurbanizowanych). Deklaracja została przyjęta podczas piętnastego walnego zgromadzenia państw stron konwencji światowego dziedzictwa UNESCO w Paryżu w październiku 2005.

4. Uwarunkowania zewnętrzne ochrony dziedzictwa kulturowego.

4.1. Strategiczne cele polityki państwa w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

4.1.1. Krajowy program ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami jest dokumentem tworzonym na podstawie przepisów art. 84 i 85 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* z 23 lipca 2003 r., natomiast obowiązek opracowania *Krajowego Programu* przez Generalnego Konserwatora Zabytków wynika z przepisu art. 90 ust.2 pkt. 1 cyt. ustawy. *Krajowy Program Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami na lata 2014-2017* został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 24 czerwca 2014 r. Ww. Program jest pierwszym tego rodzaju dokumentem strategicznym, w obszarze ochrony zabytków, przyjętym przez Radę Ministrów.

Celem głównym określonym w *Krajowym Programie* jest „Wzmocnienie roli dziedzictwa kulturowego i ochrony zabytków w rozwoju potencjału kulturowego i

kreacyjnego Polaków". Celowi głównemu podporządkowano cele szczegółowe w ramach których określono kierunki działania oraz wyznaczono zadania realizacyjne.

Wyznaczono trzy cele szczegółowe:

- Wspieranie rozwiązań systemowych na rzecz ochrony zabytków w Polsce.
- Wzmocnienie synergii działania organów ochrony zabytków.
- Tworzenie warunków do aktywnego uczestnictwa w kulturze, edukacji na rzecz dziedzictwa kulturowego oraz jego promocji i reinterpretacji.

Dla wszystkich celów i zadań opracowano szczegółowy harmonogram realizacji z planem finansowym programu oraz projektem systemu wdrażania i monitoringu.

4.1.2. Narodowa Strategia Rozwoju Kultury na lata 2004-2013 wraz z uzupełnieniem Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004-2020.

Cele polityki państwa w zakresie ochrony zabytków zostały sformułowane w Narodowej Strategii Kultury na lata 2004-2013 wraz z jej uzupełnieniem na lata 2004-2020 części "Ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego na lata 2004-2013". Podstawą do jego opracowania było uznanie sfery dziedzictwa za podstawę rozwoju kultury i upowszechniania kultury. Dziedzictwo zostało określone jako potencjał poszczególnych regionów, który sprzyjać ma wzrostowi konkurencyjności regionów dla turystów, inwestorów i mieszkańców.

Celem strategicznym Narodowej Strategii Kultury jest: intensyfikacja ochrony i upowszechniania dziedzictwa kulturowego, w tym szczególnie kompleksowa poprawa stanu zabytków nieruchomych.

Celami cząstkowymi programu i sposobami ich realizowania są:

- poprawa warunków instytucjonalnych, prawnych i organizacyjnych w sferze dokumentacji i ochrony zabytków poprzez zmiany instytucjonalne, prawne i funkcjonalne w sferze dokumentacji i ochrony zabytków oraz procesu oferowania zabytków na rynku
- kompleksowa rewaloryzacja zabytków i ich adaptacja na cele kulturalne, turystyczne, edukacyjne, rekreacyjne i inne społeczne poprzez formułowanie projektów rewaloryzacji zabytków i ich adaptacji na cele społeczne
- zwiększenie roli zabytków w rozwoju turystyki i przedsiębiorczości w wyniku tworzenie zintegrowanych narodowych produktów turystycznych poprzez programowanie i wdrażanie kompleksowych programów dotyczących markowych produktów turystyki kulturowej w Polsce w latach 2004-2013
- promocja polskiego dziedzictwa kulturowego w Polsce i za granicą, w szczególności za pomocą narzędzi społeczeństwa informacyjnego
- rozwój zasobów ludzkich oraz podnoszenie świadomości społecznej w sferze ochrony dziedzictwa kulturowego poprzez podnoszenie wykształcenia kadr zatrudnionych w sferze ochrony dziedzictwa kulturowego, podnoszenie zainteresowań społeczeństwa problematyką ochrony zabytków, powołanie zespołu naukowego zajmującego się badaniami nad wpływem zachowania i rewaloryzacji dziedzictwa kulturowego na rozwój społeczno-ekonomiczny
- tworzenie warunków dla rozwoju i ochrony dziedzictwa kultury ludowej poprzez promowanie zachowania dziedzictwa kulturowego wsi

- zabezpieczenie zabytków przed nielegalnym wywozem zagranicę poprzez wdrożenie programu „Absynt Patrymonium” – sieci informacji wirtualnej o zabytkach wywożonych i zaginionych

4.2. Relacje gminnego programu opieki nad zabytkami z opracowaniami wykonanymi na poziomie województwa.

4.2.1. Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego .

„Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do roku 2020. Wielkopolska 2020” jest dokumentem zaktualizowanym, opracowanym przez Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, a przyjętym przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego w dniu 17 grudnia 2012 r. Uchwałą Nr XXIX./559/12.

Strategia określa uwarunkowania, cele i kierunki rozwoju województwa. Ustalenia zawarte w cyt. dokumencie stanowią podstawę do sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa, przez co mają bezpośredni wpływ na zachowanie i poprawę jakości krajobrazu kulturowego.

Generalnym celem *Strategii* jest efektywne wykorzystanie potencjałów rozwojowych na rzecz wzrostu konkurencyjności województwa, służące poprawie jakości życia mieszkańców w warunkach zrównoważonego rozwoju. Cel ten będzie realizowany przy pomocy celów strategicznych i operacyjnych.

Najbardziej bezpośredni wpływ na opiekę nad zabytkami mają cele strategiczne nr 5, 8 i 9 oraz wybrane cele operacyjne. Cel nr 5, czyli *Zwiększenie spójności województwa*, będzie osiągnięty poprzez realizację m.in. następujących celów operacyjnych:

- Cel operacyjny 5.4: Wsparcie terenów wymagających restrukturyzacji, odnowy i rewitalizacji. Realizacja tego celu ma za zadanie tworzenie kompleksowych programów odnowy obejmujących inwestycje w infrastrukturę techniczną i społeczną, projekty aktywizacji gospodarczej, czy edukacyjne dla terenów przemysłowych, powojennych, poeksploatacyjnych, pokomunikacyjnych i powydobywczych oraz dzielnic miast będących w zastoju. Obszary te wymagają szczególnego wsparcia ze względu na ich niewłaściwe funkcje.

Cel ten będzie realizowany poprzez:

- kompleksowe, zintegrowane programy rewitalizacji obejmujące instrumenty stosowane w ramach innych celów, ukierunkowane na specyficzną sytuację na tych obszarach
- modernizację oraz lepsze wykorzystanie linii wąskotorowych regionu.

- Cel operacyjny 5.6: Wsparcie terenów o wyjątkowych walorach środowiska kulturowego. Realizacja tego celu, poprzez wyznaczenie w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego terenów o wyjątkowych walorach środowiska kulturowego, ma się przyczynić do aktywizacji gospodarczej wybranych obszarów i rozwoju turystyki.

Cel ten będzie realizowany poprzez:

- kompleksowe programy rewitalizacji i aktywizacji gospodarczej wykorzystującej walory kulturowe
- tworzenie parków kulturowych.
- promocję terenów o wybitnych walorach kulturowych.
- odnowę obiektów dziedzictwa kulturowego.

Cel strategiczny nr 8: *Zwiększenie zasobów oraz wyrównywanie potencjałów społecznych województwa*, będzie osiągany m.in. poprzez:

- Cel operacyjny 8.10: Ochrona i utrwalanie dziedzictwa. „ *Jednym z fundamentów kapitału społecznego jest tożsamość regionalna, otwartość na inne kultury oraz tolerancja. Bez poczucia tożsamości i znajomości własnej kultury nie można budować więzi społecznych. Rozwój społeczny, w tym tożsamość kulturowa, jest ważnym czynnikiem kształtowania konkurencyjności regionu*”.

Cel ten realizowany będzie przez:

- promocję kultury regionalnej,
- poprawę warunków dla utrwalania tożsamości oraz upowszechniania dorobku kultury lokalnej i regionalnej,
- ochronę i zachowanie dziedzictwa kulturowego oraz historycznego regionu,
- rozwój cyfrowego systemu zarządzania dobrami kultury,
- wsparcie rozwoju kultury jako jednego z kreatywnych sektorów gospodarki regionu i rozwój przedsiębiorczości w tej dziedzinie,
- wzmocnienie pluralizmu kulturowego jako rozwojowej przeciwwagi dla dziedzictwa kulturowego regionu, odpowiedzialnego za stałe elementy kultury,
- stymulację przepływu treści kulturowych (transfer międzykulturowy) oraz wewnętrznej innowacji w sferze kultury, jako niezbędnych czynników rozwoju kultury,
- zmniejszanie przestrzennych, społecznych i ekonomicznych dysproporcji w dostępie do kultury.

Cel strategiczny nr 9: *Wzrost bezpieczeństwa i sprawności zarządzania regionem*, będzie osiągany m.in. poprzez:

- Cel operacyjny 9.2: Budowa wizerunku województwa i jego promocja.
Realizacja tego celu ma za zadanie wypracowanie takiego wizerunku regionu, który stanowić będzie jego atut i pozytywnie wyróżni go na tle innych regionów. Istotnym elementem tego wizerunku, jest także dziedzictwo kulturowe regionu, jego walory historyczne i regionalne oraz cechy tożsamości regionalnej mieszkańców Wielkopolski. Odpowiednie działania promocyjne i marketingowe, prowadzone w wymiarach krajowym, wspólnotowym i globalnym, łączące promocję gospodarczą, turystyczną i kulturową oraz międzynarodową współpracę regionalną przyczynią się do wzrostu konkurencyjności regionu i jego zewnętrznego wizerunku.

Cel ten realizowany będzie m.in. poprzez:

- przygotowanie i realizacja projektów kompleksowej promocji województwa,
- przygotowanie i realizacja projektów promocji dziedzictwa kulturowego i walorów turystycznych Wielkopolski,
- tworzenie, rozwój i promocja regionalnych, zwłaszcza markowych, produktów turystycznych, w tym takich produktów, jak Wielkopolska Piastów obejmującego Szlak Piastowski czy Szlak Cysterski,
- rozwój struktur organizacyjnych turystyki i zasobów ludzkich, w tym kształcenie i podnoszenie kwalifikacji kadr turystycznych,
- promocja odpowiedzialnej społecznie i zrównoważonej działalności kulturalnej i turystycznej,
- eksponowanie tożsamości regionalnej,

- modernizacja oraz lepsze wykorzystanie linii wąskotorowych regionu dla potrzeb turystyki.

4.2.2. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego sporządzony na okres perspektywiczny do roku 2020, uchwalony został przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego Uchwałą Nr XLII/628/2001 z dnia 26 listopada 2001 r. Obecnie obowiązuje *Zmiana Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego* zatwierdzona Uchwałą Nr XLVI/690/10 z dnia 26 kwietnia 2010 roku.

Plan uznaje, że podstawową zasadą pozwalającą na zachowanie dóbr kultury dla innych pokoleń jest bezwzględne przestrzeganie obowiązującego w tym zakresie prawa. Ochrona dziedzictwa kulturowego powinna być realizowana poprzez właściwe zapisy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin.

W *Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego* przyjęto, iż podstawową zasadą kształtowania rozwoju województwa winno być optymalne wykorzystanie szeroko rozumianych uwarunkowań wewnętrznych oraz szans wynikających z uwarunkowań zewnętrznych dla zaspokajania potrzeb mieszkańców i sprawnego funkcjonowania podmiotów gospodarczych. Z zasady tej wynikają przesłanki znaczące dla ochrony dziedzictwa kulturowego województwa :

- nie zaprzepaścić posiadanych przez województwo możliwości wynikających z położenia, tradycji, istniejącego potencjału środowiska przyrodniczego, walorów społecznych i gospodarki,
- chronić posiadane dobra, efektywnie je wykorzystywać, a równocześnie w miarę możliwości je pomnażać oraz poprawiać ich jakość.

Zasadniczym celem dla kształtowania polityki przestrzennej województwa wielkopolskiego jest harmonijny, zrównoważony rozwój całego terytorium poprzez poprawę jakości zagospodarowania przestrzennego i wzrost wewnętrznej spójności województwa. Jedną z zasadniczych kategorii, do której sprowadzić można cele zagospodarowania przestrzennego województwa jest tworzenie warunków do poprawy jakości życia i rozwoju zrównoważonego, które sprowadzają się m.in. do zachowania właściwych proporcji między elementami zagospodarowania przestrzennego i poprawę walorów estetycznych struktur przestrzennych i krajobrazu.

Za główne zasady zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego przyjęto m. in. :

- tworzenie warunków do współistnienia środowiska przyrodniczego i zurbanizowanego,
- zachowanie dziedzictwa kulturowego i wpisanie go w struktury przestrzenne i otaczający krajobraz.

W *Planie* przyjęto, że w zagospodarowaniu przestrzeni w odniesieniu do ochrony dziedzictwa kulturowego nie powinno się przekraczać następujących wskazań :

- w obszarach chronionego krajobrazu nie powinno się lokalizować obiektów i urządzeń zakłócających w drastyczny sposób walory kulturowe,
- ochronie podlegają obiekty cenne kulturowo, wymagające bezwzględnego zachowania dla przyszłych pokoleń oraz ich bezpośrednie otoczenie, w którym nie powinny być lokalizowane obiekty nieprzystosowane architektonicznie i funkcjonalnie,
- w strefach ochrony konserwatorskiej zagospodarowanie winno odbywać się na warunkach określonych przez służby konserwatorskie,
- strefy ochrony widokowej (osie widokowe, ciągi widokowe, dominanty przestrzenne, panoramy) powinny być wyznaczone poprzez stosowne zapisy oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin.

Jak wykazano generalnym celem zagospodarowania przestrzeni województwa wielkopolskiego jest zrównoważony rozwój całego terytorium, łączący w sobie ład społeczny, ład ekonomiczny, ład ekologiczny i ład przestrzenny.

Ład przestrzenny można uzyskać m. in. poprzez:

- dobre rozpoznanie zasad tradycyjnego kształtowania przestrzeni miejskich i zastosowanie ich na nowo; formuła przywracania przestrzeni miejskiej musi uwzględniać możliwości wszelkich kreacji, a nowoczesne budynki o dobrej architekturze nie powinny być traktowane jako niepożądane, ale jako potencjalne wzbogacenie dziedzictwa kulturowego,
- przestrzeganie wytycznych konserwatorskich w zakresie nie tylko poszczególnych obiektów objętych ochroną, ale również zasad zagospodarowania zabytkowych układów urbanistycznych,
- „odkrycie” lokalnej architektury wiejskiej i zapewnienie możliwości wprowadzenia tradycyjnych gabarytów, form dachów, detali i rozwiązań materiałowych do obiektów o współczesnych standardach; nurt architektury regionalnej nie może mieć prawa wyłączności, ale powinien stanowić ważny wyróżnik przy kształtowaniu specyfiki lokalnej,
- ochronę krajobrazu, a w rejonach o najwyższych walorach przyrodniczych i krajobrazowych wykluczenie realizacji obiektów, które charakterem (gabaryty, powierzchnia zajmowanego terenu, rodzaj prowadzonej działalności) kolidują z otoczeniem.

Dla kształtowania przestrzeni miejskiej przyjęto m. in. następujące zasady:

- ochrona dziedzictwa kulturowego, tożsamości i tradycyjnych elementów środowiska miejskiego, takich jak: zabytkowe dzielnice, budynki, dominanty przestrzenne, panoramy, tereny zielone i tereny otwarte; respektowanie zaleceń wynikających z przepisów ochronnych i poszerzenie zakresu ochrony prawnej,
- wykorzystywanie atutów wynikających z ukształtowania terenu, osi widokowych, dominant przestrzennych, panoram,
- w zapisach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego podnoszenie wymogów architektury w stosunku do obiektów realizowanych na obszarach śródmieść oraz w pobliżu terenów o najwyższych walorach kulturowych i przyrodniczych,
- podejmowanie opracowań dotyczących rewaloryzowania zabytkowych dzielnic.

Zasady kształtowania obszarów wiejskich będą polegały na:

- ochrona charakterystycznych układów ruralistycznych oraz zespołów sakralnych, pałacowo-parkowych, folwarków, ochrona zabytkowych budynków mieszkalnych, gospodarczych, wiatraków, remiz, szkół, kuźni, młynów, gorzeln i innych elementów specyficznych dla architektury wiejskiej np. kapliczek i krzyży,
- poszanowanie kształtowanej tradycyjnie różnorodności form osadnictwa wiejskiego w poszczególnych rejonach,
- twórcze wykorzystywanie wzorców architektury lokalnej przy formułowaniu warunków dla projektowanej zabudowy, odwoływanie się do architektury regionalnej Wielkopolski, preferowanie rodzimych materiałów budowlanych oraz tradycyjnych elementów małej architektury takich jak drewniane płoty, podmurówki z kamienia naturalnego, itp.

Dla kształtowania otwartych przestrzeni przyjęto następujące zasady:

- ograniczenie wznoszenia w pobliżu jezior, rzek, kanałów, krajobrazowych punktów widokowych lub na terenach o szczególnych walorach krajobrazowych obiektów budowlanych naruszających walory krajobrazowe i uniemożliwiających dostęp do nich,
- wprowadzenie zieleni osłonowej wokół istniejących i projektowanych obiektów kolizyjnych w stosunku do krajobrazu,
- narzucanie ograniczeń w sytuowaniu reklam, wykluczenie ich z miejsc o ciekawej ekspozycji.

Zasady kształtowania przestrzeni wokół miejsc cennych kulturowo będą polegały na:

- dostosowanie zagospodarowania do masowego ruchu turystycznego i pielgrzymkowego (hotele, campingi, gastronomia, parkingi, itp.),
- ograniczenie działalności gospodarczej do nie kolidującej z wiodącą funkcją miejsca, a wspieranie działalności związanej z obsługą turystów czy pielgrzymów,
- izolowanie tych miejsc od bezpośredniego styku z współczesnym zainwestowaniem, zachowanie niezbędnej otwartej przestrzeni w celu lepszego ich wyeksponowania.

Uznano następujące zasady w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego:

- podstawową zasadą pozwalającą na zachowanie dóbr kultury dla przyszłych pokoleń jest bezwzględne przestrzeganie obowiązującego w tym zakresie prawa, tj. przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- ochrona krajobrazu kulturowego może być realizowana poprzez właściwe zapisy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego sytuuje Gminę Kępno w paśmie strefy przyspieszonego rozwoju społecznego i gospodarczego oraz ponadprzeciętnej aktywności przemysłowej, co wiąże się z uznaniem dróg ekspresowych S8 i S11 jako dróg krajowych o wyższym potencjale aktywizacji gospodarczej. Miasto Kępno zaliczane jest do grupy ośrodków równoważenia rozwoju o znaczeniu ponadlokalnym. *Plan* przewiduje dla miasta Kępna funkcje przemysłowo-usługowe oraz rozwój specjalistycznych usług (m.in: wyższe uczelnie lub ich filie, instytucje kultury, system banków, doradztwa,

informacji) a także odpowiednie zaplecze administracyjne, handlowe, produkcyjne, mieszkaniowe oraz rekreacyjno – sportowe.

4.2.3. Wielkopolski Wojewódzki Program Opieki nad Zabytkami.

Program Opieki nad Zabytkami Województwa Wielkopolskiego na lata 2013-2016 przyjęty został Uchwałą nr XXXVIII/763/14 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 28 października 2013 r. Zgodnie z art. 87 ust.2 *Ustawy* celem tego dokumentu jest:

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju,
- uwzględnienie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej,
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania,
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami,
- określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków,
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

W skali województwa podstawowym celem *Programu* jest zapewnienie prawidłowego stanu zachowania obiektom zabytkowym: nieruchomym, ruchomym i archeologicznym. W *Programie* określono 5 celów, dla osiągnięcia których wyznaczono 27 zadań realizacyjnych.

- **Cel I.** Działania zmierzające do poprawy stanu zachowania zabytków. Cel ten będzie realizowany m.in. poprzez:
 - poprawę stanu zachowania, modernizację, rozbudowę i konserwację obiektów zabytkowych będących własnością Samorządu Województwa.
 - dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych prowadzonych przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków położonych na terenie województwa wielkopolskiego.
 - podejmowanie działań na rzecz upowszechniania wiedzy o źródłach pozyskiwania funduszy na rzecz prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków województwa wielkopolskiego.
 - dofinansowanie konserwacji obiektów ruchomych wpisanych do rejestru zabytków znajdujących się na terenie województwa wielkopolskiego.
 - kontynuację archeologicznych badań w jednostkach podległych Samorządowi Województwa Wielkopolskiego.
 - podejmowanie działań związanych z rozpoznawaniem dziedzictwa niematerialnego województwa wielkopolskiego.
 - gromadzenie wiedzy o regionie, odtwarzanie i upowszechnianie zanikających odrębności regionalnych.
- **Cel II.** Ochrona zabytków z uwzględnieniem krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego. Cel ten będzie osiągnięty poprzez:

- ochronę stanowisk archeologicznych, obiektów zabytkowych, panoram widokowych, założeń urbanistycznych, dominant krajobrazowych, cennych założeń zieleni, szlaków kulturowych poprzez odpowiednie zapisy w planie wojewódzkim zagospodarowania przestrzennego.
- **Cel III.** Podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków. Cel ten będzie realizowany poprzez:
 - wspieranie działań na rzecz wpisania na listę Pomników Historii szczególnie cennych obiektów zabytkowych z terenu województwa.
 - wspieranie inicjatyw na rzecz wpisania „Pradoliny Noteci” na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Przyrodniczego Ludzkości UNESCO.
- Cel IV.** Promocja dziedzictwa kulturowego województwa wielkopolskiego. Cel ten będzie realizowany poprzez:
 - promocję muzeów prowadzonych przez Samorząd Województwa Wielkopolskiego.
 - promowanie wiedzy o zabytkach archeologicznych na terenie województwa.
 - wspieranie inicjatyw promujących Szlak Piastowski.
 - promocję Wzgórza Lecha w Gnieźnie jako Znak Dziedzictwa Europejskiego.
 - promocję już istniejących Pomników Historii położonych na terenie województwa.
 - wspieranie inicjatyw promujących międzynarodowe szlaki kulturowe: św. Jakuba, Cysterski, Romański.
 - wspieranie Europejskich Dni Dziedzictwa.
 - wspieranie wydawnictw promujących dziedzictwo wielkopolskie.
 - wydawanie regionalnych publikacji.
 - wspieranie wydawania regionalnych publikacji.
- **Cel V.** Upowszechnianie wiedzy o regionie. Cel ten będzie osiągnięty poprzez:
 - wspieranie konkursów dla dzieci i młodzieży dotyczących dziedzictwa Wielkopolski.
 - wspieranie organizacji imprez, widowisk, wydarzeń artystycznych i folklorystycznych, mających na celu promocję bogactwa kulturowego, (w tym niematerialnego dziedzictwa) Wielkopolski.
 - wspieranie działań edukacyjnych promujących „małe ojczyzny”.

4.2.4. Inne dokumenty związane z tematyką dziedzictwa kulturowego.

- Wojewódzki wykaz szlaków pieszych w Wielkopolsce .

SZLAKI PIESZE O ZASIĘGU WOJEWÓDZKIM

Lp.	TRASA	DŁUGOŚĆ (w km)	OPIS TRASY
1.	Jarocin – Pleszew –	212	Jarocin – Stafanów – Galewo – Dobrzyca – Lutynia – Suchorzew – Pleszew – Zawady – Tusrko – Gołuchów – Szkudła – Kucharki – Sobótka – Górzno – Szczury – Słaborowice –

	<p>Gołuchów – Kępno – Gola</p> <p>Oznakowanie żółte</p>		<p>Lewków – Czekanów – Bagatela – Wtórek – Sadowie – Wysocko Wielkie – Chynowa – Kotłów – Mikstat – Komorów – Przedborów – Siedlików – Ostrzeszów – Mikorzyn – Domanin (PKP) – <i>Myjomice – Kliny – Krążkowy- Kępno</i> (ul. Przemysłowa- ul. Dworcowa – ul. Solidarności – al. Marcinkowskiego – ul. Broniewskiego – ul. Kościuszki – Aleja Topolowa – ul. Powstańców Wielkopolskich – ul. Lutostałowskiego) – Laski – Janówka – Siemianice – Bolesławiec – Gola</p> <p><i>Szlak przebiega przez następujące powiaty: jarociński, pleszewski, ostrowski, ostrzeszowski, kępiński oraz przez tereny woj. łódzkiego</i></p>
--	--	--	---

- Wojewódzki wykaz szlaków rowerowych w Wielkopolsce.

SZLAKI ROWEROWE O ZASIĘGU POWIATOWYM

Lp.	TRASA	DŁUGOŚĆ (w km)	OPIS TRASY
1.	<p>„Rowerowa Pętla Południowej Wielkopolski”</p> <p>Mikorzyn –Mikorzyn</p> <p>Oznakowanie zielone</p>	341,5	<p>Mikorzyn – Domanin – Korzeń – Osiny – Kępno – Baranów – Jankowy – Donaborów – Biadaszki – Ustronie – Opatów – Siemianice – Raków – Łęka Opatowska – Laski – Trzcinica – Pomiany – Wodziezna – Teklin – Wlk. Buczek – Stogniewice – Proszów – Skoroszów – Krzyżowniki – Rychtal – Darnowiec – Drożki – Zbuczyna – Trębaczów – Las Kuropka – Miechów – Perzów – Mnichowice – Nosale – Działosze – Bralin – Tabor Mały – Utrata – Mielęcín – Rzetnia – granica powiatów kępińskiego i ostrzeszowskiego – Parzynów – Pustkowie Parzynowskie – Kobyla Góra (szczyt) – Zmysłona Parzynowska – Marcinki – Kobyla Góra – Myślniew – Bierzów – Gwiżdżele – Mostki – Olszyna – Stawy na Olszynie – Taborek</p>

		<p>– Olszyna – Ostrzeszów – Rez. „Jodły Ostrzeszowskie” – Rez. „Pieczyska” – Zajączki – Siedlików – Jaźwiny – Przedborów – Komorów – Mikstat – Kotłów – Kabaś – Góry – Drożdżyny – Klapki – Huby Wlk. – Chlewo – Bukownica – Marszałki – Zamiejski Młyn – Grabów – Palaty – Giżyce – Grudzie – Renta – Kraszewice – Kuźnica Grabowska – Bigosy – Głuszyna – Łuszczki – Salomony Grabowskie – Muchy – Marki – Kędzie – Czajków – Mielcuchy – Bolki – Lemiesz – Wyrwasy – Michałów – Jelenie – Dębicze – granica województw wielkopolskiego i łódzkiego, powiatów ostrzeszowskiego i wieruszowskiego – Brzeziny – granica województw łódzkiego i wielkopolskiego, powiatów wieruszowskiego i ostrzeszowskiego – Mieleszówka – Kuźnica Bobrowiska – Wygoda Plugawska – Torfowisko Wanda – Torzeniec – Rudniczyso Młyn – Zalesie – Doruchów – Tokarzew – granica powiatów ostrzeszowskiego i kępińskiego – Mikorzyn</p> <p><i>Szlak przebiega przez powiaty: kępniński i ostrzeszowski,</i></p>
--	--	---

5. Uwarunkowania wewnętrzne ochrony dziedzictwa kulturowego.

5.1. Relacje gminnego programu opieki nad zabytkami z dokumentami wykonanymi na poziomie gminy.

5.1.1. Strategia rozwoju gminy.

Strategia Zrównoważonego Rozwoju Miasta i Gminy Kępno na lata 2007-2020 przyjęta Uchwałą Nr XII/68/2007 Rady Miejskiej w Kępnie z dnia 30 sierpnia 2007 r. wpisuje się w system dokumentów planistycznych gminy. Ustawa o samorządzie gminnym stanowi, że do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, a zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do podstawowych zadań

gminy. Celem nadrzędnym określonym w dokumencie jest „Rozwinięte i bezpieczne Miasto i Gmina Kępno ze swoją kulturą i tradycjami, bogactwem przyrody oraz ze zgodnym, zadowolonym i zasobnym społeczeństwem”.

Przeprowadzona diagnoza otoczenia strategicznego gminy i jej potencjału pozwoliły na ustalenie celów głównych zmierzających do realizacji celu nadrzędnego gminy Kępno.

Jako cele główne określono:

1. Zachowanie walorów przyrodniczych i krajobrazowo – kulturowych.
2. Turystyka, małe i średnie przedsiębiorstwa oraz przyciągnięcie inwestycji wykorzystującej walory Miasta i Gminy Kępno źródłem tworzenia nowych miejsc pracy.
3. Podniesienie poziomu wiedzy i umiejętności społeczności Miasta i Gminy Kępno.
4. Poprawa bezpieczeństwa publicznego, socjalnego i ochrony zdrowia.
5. Uzyskanie ładu przestrzeni.

Celom głównym zostały przypisane cele szczegółowe. Jako przyjęte do realizacji kierunki działań, mające istotne znaczenie dla dziedzictwa kulturowego, należy wymienić:

- w ramach celu głównego 1: Zachowanie walorów przyrodniczych i krajobrazowo – kulturowych, następujące cele szczegółowe:
 - 1.6. Ochrona walorów kulturowo-krajobrazowych.
- w ramach celu głównego 2: Turystyka, małe i średnie przedsiębiorstwa oraz przyciągnięcie inwestycji wykorzystującej walory Miasta i Gminy Kępno źródłem tworzenia nowych miejsc pracy, następujące cele szczegółowe:
 - 2.1. Tworzenie warunków do rozwoju turystyki weekendowej, przyrodniczej i kwalifikowanej.
 - 2.3. Przyciągnięcie inwestycji wykorzystujących naturalne walory środowiskowe i kulturowe Miasta i Gminy Kępno.
- w ramach celu głównego 5: Uzyskanie ładu w przestrzeni, następujące cele szczegółowe:
 - 5.1. Przyciągnięcie inwestycji wykorzystujących walory środowiskowe i kulturowe Miasta i Gminy Kępno.
 - 5.3. Podniesienie jakości ładu przestrzennego Miasta i Gminy Kępno.
 - 5.4. Wyeksponowanie i objęcie skuteczną ochroną walorów krajobrazowo-kulturowych Miasta i Gminy Kępno.
 - 5.5. Podniesienie poziomu estetyki i harmonii architektury Miasta i Gminy Kępno.

5.1.2. Plan rozwoju lokalnego.

Plan Rozwoju Lokalnego Miasta i Gminy Kępno z 2004 r. przyjęty został Uchwałą Rady Miejskiej w Kępnie Nr XXVI/59/2004 z dnia 25 listopada 2004 r. *Plan* jest dokumentem wieloletnim i stanowi program realizacji zadań i projektów określony na lata 2004 -2015 z podziałem na dwa etapy realizacyjne. Zapisy istotne dla dziedzictwa kulturowego i opieki nad zabytkami zawarte zostały w części III dokumentu: Identyfikacja głównych problemów rozwojowych - w rozdziale 2.5.

W dziedzinie sportu, rekreacji i turystyki (rozdz. 2.5.) stwierdzono, iż bazą rozwoju turystyki w gminie Kępno są warunki przyrodnicze, dziedzictwo kulturowe gminy oraz istniejące zainwestowanie. Działania mające na celu rozwój i zagospodarowanie terenów sportowo-rekreacyjnych powinny się skupić na rozbudowie istniejącej infrastruktury wypoczynkowej oraz na wyposażeniu ich w kolejne obiekty służące rekreacji i wypoczynkowi mieszkańców. Uznano, iż koniecznym jest pozyskanie inwestora na zagospodarowanie zespołu pałacowo-parkowego w Mikorzynie. Zauważono, brak remontów czy modernizacji obiektów na terenie miasta i gminy. Wskazano, iż turystyczną szansą gminy są gospodarstwa agroturystyczne, lokalizowane w pobliżu obiektów oferujących dodatkowy pakiet usług (stajnie rekreacyjne, kąpieliska, lasy, obiekty gastronomiczne).

Działania władz gminy dla aktywizacji turystyki wymagają wielu inicjatyw. Podstawową z nich jest ochrona środowiska przyrodniczego i kulturowego. W tej dziedzinie gmina musi podjąć wiele działań i inwestycji m.in. dotyczy to czystych zbiorników wodnych, zadbanej zrewaloryzowanych parków, zadbanej obiektów zabytkowych, nakładów na wizerunek krajobrazu. Obecnie promocja turystyki ogranicza się do tworzenia korzystnych warunków dla zamierzeń podejmowanych przez prywatne podmioty gospodarcze. Władze gminy powinny dążyć do podniesienia atrakcyjności całego obszaru poprzez następujące inicjatywy:

- wyznaczanie, urządzanie i popularyzowanie tras i szlaków turystycznych opartych o określony temat np. przyrodniczy czy kulturowy,
- wyznaczanie, urządzanie i popularyzowanie szlaków turystycznych związanych z uprawianiem sportu np. wędrówek pieszych, rowerowych czy konnych,
- dbałość o parki miejskie i zieleni towarzyszącą innym funkcjom, wprowadzenie zieleni izolacyjnej.

5.1.3. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest podstawowym dokumentem dla władz samorządowych gminy, w oparciu o który prowadzona jest polityka i strategia działań w sferze zagospodarowania przestrzennego, społeczno-gospodarczego oraz ekologicznego. *Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miast i Gminy Kępno* opracowana przez autorską pracownię projektową „Regioplan” z Wrocławia, przyjęta została Uchwałą Nr XXXVI/222/2013 Rady Miejskiej w Kępnie z dnia 11 kwietnia 2013 r. Zachodzące na terenie gminy zmiany gospodarcze, rozwój inwestycji, aktywizacja nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową i usługową wpłynęły na potrzebę aktualizacji polityki przestrzenno-gospodarczej wyrażonej w dokumencie z 2000 r.

W tekście *Zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miast i Gminy Kępno* zapisane zostały następujące treści związane z zabytkowymi obszarami i obiektami stanowiącymi materialne dziedzictwo kulturowe Miasta i Gminy Kępno.

W rozdz. 4. odnoszącym się do uwarunkowań historyczno – kulturowych wynikających ze stanu dziedzictwa kulturowego na terenie Miasta i Gminy przedstawiono krótką charakterystykę dziejów Kępna i osadnictwa na omawianym terenie. W tabelarycznych wykazach ujęto pojedyncze zabytki i zespoły zabytków, stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków oraz pozostałe obiekty i obszary objęte

ochroną konserwatorską, z podziałem na zespoły dworskie, pałacowe i folwarczne, zabytkowe parki i cmentarze oraz inne obiekty o wartościach kulturowych.

W rozdz. 10. „Kierunki zmian i główne zasady rozwoju miasta i gminy Kępno” stwierdzono, iż na omawianym obszarze istnieją korzystne uwarunkowania przyrodnicze do rozwoju turystyki. Uznano, iż wzmocnieniu musi ulec baza noclegowa, oraz istnieje potrzeba tworzenia nowych miejsc wypoczynku, lokalizacji obiektów sportowo- rekreacyjnych na terenie miasta, jak i wybranych wsi w gminie. Kępno posiada wysokie walory estetyczne w postaci dobrze zachowanych obiektów dziedzictwa kulturowego i zabytków, które wymagają jednak rewitalizacji i przywrócenia właściwego stanu, szczególnie na obszarze wsi.

W rozdz. 14. „Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr ochrony kultury współczesnej” ustalono następujące wymogi dla obszarów i obiektów zabytkowych:

- należy dążyć do zachowania dziedzictwa historycznego Ziemi Kępińskiej poprzez ochronę i wdrażanie działań konserwatorskich,
- z uwagi na planowaną lokalizację elektrowni wiatrowych na obszarach rolniczych obrębów: Myjomice, Ostrówiec, Kierzno, Świba, Olszowa i Mianowice oraz Krążkowy przed ustaleniem lokalizacji pojedynczych wiatraków lub ich zespołów należy opracować analizę krajobrazu określającą wpływ ich przyszłej lokalizacji na panoramę widokową wsi, w tym na najcenniejsze zabytki, zespoły zabytkowe, zespoły o wartościach historycznych czy dominanty,
- w stosunku do relikwów archeologicznych (wymienionych w rozdziale 4.2.2 *Relikwy archeologiczne*) oraz innych zabytków archeologicznych należy przeprowadzić (w ramach ich szczegółowego rozpoznania) badania konserwatorskie oraz badania archeologiczne tych obiektów i obszarów wraz z ich otoczeniem oraz ustalić warunki ich ochrony, zgodnie z przepisami odrębnymi, m. in. w Gminnym Programie Opieki nad Zabytkami (po jego utworzeniu).

W stosunku do wszystkich obiektów i obszarów chronionych wymienionych w rozdziale 4.2. *Zabytki*, zalecane są następujące wymogi ochronne:

- zachowanie ukształtowania bryły zabudowy, w szczególności obrysów zewnętrznych, wysokości i kształtów dachów,
- utrzymanie rozplanowania elewacji, w tym głównych wejść do budynków, układu otworów drzwiowych i okiennych, ważniejszych podziałów ukształtowania elewacji,
- zachowanie zbliżonej do pierwotnej kolorystyki elewacji zewnętrznych oraz dachów,
- prowadzenie prac ziemnych należy uzgodnić z właściwymi służbami ochrony zabytków,
- dostosowanie wysokości i powierzchni zabudowy nowoprojektowanej zabudowy do obiektów zabytkowych znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie,
- zachować kształt i bryłę dachu, zbliżoną do pierwotnej formy,
- zaleca się dbałość o odpowiedni sposób zagospodarowania najbliższego otoczenia wokół zabytków poprzez ograniczenie możliwości lokalizowania obiektów przesłaniających zabytki, dominujących nad zabytkami lub w inny sposób oddziałujących w sposób dysharmonizujący w stosunku do zabytków,
- dodatkowe ustalenia mogą wynikać z zapisów zawartych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

W studium (podrozdział 14.1.2” *Strefy ochrony konserwatorskiej*”) na obszarze miasta i gminy Kępno wyznaczono następujące strefy ochrony konserwatorskiej wraz z określonymi warunkami ochrony:

Strefa „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej

Strefa „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej obejmuje obszar, w którym elementy układu przestrzennego miejscowości lub jej części, takie jak: rozplanowanie, zabudowa oraz związany z nimi teren i krajobraz zachowały się w stanie nienaruszonym lub nieznacznie zniekształconym. Jest to obszar niezwykle ważny pod względem przekazu historycznego i kulturowego. W strefie tej obowiązuje priorytet wymagań konserwatorskich nad prowadzoną współcześnie działalnością inwestycyjną, gospodarczą i usługową. Działania konserwatorskie w strefie „A” powinny zmierzać do zachowania i uczynienia historycznego układu przestrzennego oraz ochrony konserwatorskiej jego głównych elementów w zakresie: rozplanowania dróg, ulic, przebiegu linii zabudowy, kompozycji wnętrz urbanistycznych i zieleni.

Wymogi konserwatorskie sformułowane dla strefy „A”:

- należy zachować historyczny układ przestrzenny: rozplanowanie dróg i ulic, placów, przebieg ciągów komunikacyjnych, linie zabudowy, kompozycje wnętrz urbanistycznych, kompozycje i układy zieleni oraz inne poszczególne elementy zabytkowe tego układu, takie jak nawierzchnie ulic, placów i chodników, elementy małej architektury, a ponadto cieki i zbiorniki wodne i inne historyczne obiekty techniczne,
- należy dążyć do utrzymania historycznych podziałów własnościowych,
- wszelka działalność inwestycyjna, budowlana, jak również przebudowy, remonty, adaptacje, dostosowywania do współczesnych funkcji, rozbiórki oraz dokonywania podziałów nieruchomości znajdujących się w obszarze strefy „A” wymagają uzgodnienia z właściwymi służbami ochrony zabytków,
- poszczególne obiekty o wartościach zabytkowych należy poddawać restauracji i modernizacji technicznej z dostosowaniem współczesnej funkcji do wartości obiektu; w niektórych przypadkach wskazane jest zaznaczenie śladów nieistniejących fragmentów historycznej kompozycji przestrzennej w posadzce czy na elewacjach,
- należy dążyć do odtworzenia zniszczonych elementów zespołu; w niektórych przypadkach wskazane jest zaznaczanie śladów nieistniejących fragmentów historycznej kompozycji przestrzennej,
- nową zabudowę należy dostosowywać do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie rozplanowania, wysokości, skali i kubatury zabudowy, podziałów architektonicznych, proporcji murów, otworów okiennych i drzwiowych oraz nawiązać formami architektonicznymi do lokalnej tradycji architektonicznej,
- nowa zabudowa nie może dominować nad zabudową historyczną,
- należy usunąć obiekty dysharmonizujące,
- należy podtrzymać funkcje historyczne utrwalone oraz dostosowywać funkcje współczesne do wartości zabytkowych zespołu i jego poszczególnych obiektów, a funkcje degradujące i uciążliwe wyeliminować,

- przebudowa, nadbudowa, rozbudowa i remonty obiektów, podziały nieruchomości, zmiany własnościowo - prawne należy opiniować i uzgadniać z właściwymi służbami ochrony zabytków,
- inne zamierzenia i działania mogące mieć wpływ na elementy objęte ochroną w granicach strefy „A” należy uzgadniać z właściwymi służbami ochrony zabytków,
- wszelkie prace ziemne w obszarze strefy „A” wymagają uzyskania pozwolenia konserwatorskiego na prace archeologiczne i wykopaliskowe.

Wszelkie działania związane z robotami ziemnymi na obszarze strefy „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej winny być uzgodnione z właściwą instytucją ochrony archeologicznej i przeprowadzone pod nadzorem i we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Strefa „B” ochrony konserwatorskiej

Strefa ochrony konserwatorskiej „B” obejmuje obszary, w których elementy dawnego układu przestrzennego miejscowości lub jej części, takie jak: rozplanowanie, bryła, kubatura i kształt zewnętrzny zabudowy, a także powiązania z zielenią i krajobrazem zachowały się w stosunkowo dobrym stanie i stanowią w całości wartość kulturową w skali lokalnej. Na obszarze strefy konserwatorskiej „B” obowiązuje wymóg opiniowania i uzgadniania z właściwymi służbami ochrony zabytków wszelkich działań inwestycyjnych w zakresie:

- budowy nowych obiektów kubaturowych,
- przebudowy, nadbudowy, rozbudowy i remontów, a także zmiany funkcji obiektów znajdujących się w wykazie zabytków,
- zmian historycznie ukształtowanych wewnątrz urbanistycznych,
- prowadzenia wszelkich prac ziemnych.

W strefie „B” obowiązują następujące wymagania konserwatorskie:

- zachować i eksponować zasadnicze elementy historycznego układu przestrzennego, w tym przede wszystkim: zabudowę, układ ulic i dróg, podział i sposób zagospodarowania działek,
- restaurować i modernizować obiekty o wartościach zabytkowych i kulturowych z dostosowaniem współczesnej funkcji do wartości obiektów,
- dostosować charakter nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie wysokości i formy zabudowy, skali i bryły zabudowy, z uwzględnieniem harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej,
- usuwać lub przebudować obiekty dysharmonizujące,
- zaznaczać ewentualne ślady obecnie nieistniejących fragmentów historycznej kompozycji przestrzennej,
- wszelkie działania inwestycyjne, remonty, przebudowy, rozbiórki, wznoszenie nowych obiektów oraz zmiany funkcji obiektów zabytkowych wymagają uzgodnień z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Strefa ochrony krajobrazu kulturowego „K”

Strefa ochrony krajobrazu kulturowego „K” obejmująca tereny krajobrazu integralnie związanego z zespołem zabytkowym, znajdujące się w jego otoczeniu lub obszary o charakterystycznym wyglądzie, ukształtowane w wyniku działalności człowieka.

W obrębie strefy „K” ochrony krajobrazu wprowadza się następujące zasady dotyczące wszelkich działań inwestycyjnych:

- nowe formy zainwestowania powinny harmonijnie wpisywać się w otaczający krajobraz, podnosić walory estetyczne otoczenia podkreślając związek przestrzenny z historycznym założeniem urbanistycznym,
- przyznanie pierwszeństwa działaniom odtworzeniowym i rewaloryzacyjnym w stosunku do historycznych elementów krajobrazu kulturowego i otoczenia, w tym krajobrazu przyrodniczego,
- ukierunkowanie form zainwestowania na harmonijne wpisanie ich w otaczający krajobraz,
- remonty, przebudowy, rozbiórki, wznoszenie nowych obiektów oraz inne zmiany mogące mieć wpływ na przedmiot ochrony na obszarze strefy „B” i w jej otoczeniu wymagają uzgodnień z właściwymi służbami ochrony zabytków, na podstawie przepisów odrębnych.

Strefa „E” ochrony ekspozycji układu zabytkowego

Strefa „E” ochrony ekspozycji układu zabytkowego – obejmuje obszar stanowiący zabezpieczenie właściwego eksponowania zespołów lub obiektów zabytkowych. Wymogi konserwatorskie w strefie „E” ustala się każdorazowo indywidualnie dla poszczególnych obszarów. W strefie tej stosuje się następujące zapisy:

- w uzasadnionych przypadkach całkowity zakaz wznoszenia obiektów kubaturowych,
- zalecenia dotyczące nowej zabudowy (wysokość zabudowy, linie zabudowy, skala, gabaryty, proporcje i forma dachu),
- zakaz zalesiania obszarów w tej strefie, jak i w bezpośrednim otoczeniu,
- podporządkowanie nowo wznoszonej architektury istniejącemu krajobrazowi chronionemu,
- konieczność wykonania dodatkowych opracowań (np. analiza panoramy miejscowości lub jej fragmentu).

Strefa „W” ochrony reliktyw archeologicznych

Strefa „W” ochrony reliktyw archeologicznych dla stanowisk archeologicznych wyeksponowanych w terenie (np. grodziska, cmentarzyska kurhanowego, fortyfikacji), które są całkowicie wyłączone spod działalności inwestycyjnej. Strefa „W” obejmuje tereny o rozpoznanej zawartości stanowisk archeologicznych podlegających ochronie konserwatorskiej, charakteryzujących się własną formą krajobrazową. Obiekty, dla których wyznaczono strefę „W” wyłączone są z wszelkiej działalności inwestycyjnej, która mogłaby naruszyć ich specyficzną formę. Na obszarze strefy „W” obowiązują następujące wymogi konserwatorskie:

- zakazana jest wszelka działalność inwestycyjna, która nie jest związana bezpośrednio z konserwacją lub rewaloryzacją tego terenu,
- dopuszcza się prowadzenie prac zabezpieczeniowych elementy zabytkowe, porządkowych, konserwatorskich, mających na celu ekspozycję obiektów zabytkowych w terenie oraz przystosowania terenu do pełnienia funkcji muzealnych, kultowych itp.

Wszelka działalność inwestycyjna na terenie strefy „W” podlega uzgodnieniu z właściwymi służbami ochrony zabytków, na podstawie przepisów odrębnych.

Strefa „OW” obserwacji archeologicznej

Strefa „OW” obserwacji archeologicznej domniemanej zawartości ważnych reliktyw archeologicznych o wczesnej metryce historycznej. Strefą tą objęte są wszystkie miejscowości o historycznej, głównie średniowiecznej metryce. Wszelka działalność inwestycyjna podlega uzgodnieniu z właściwymi służbami ochrony zabytków. Prace ziemne w obrębie wszystkich stanowisk archeologicznych, zlokalizowanych na terenie miasta i gminy, muszą być poprzedzone ratowniczymi badaniami archeologicznymi, prowadzonymi na koszt inwestora. Badania takie należy zlecić placówce upoważnionej do świadczenia tego rodzaju usług. O terminie rozpoczęcia prac ziemnych i wyborze wykonawcy należy powiadomić właściwe służby ochrony zabytków.

Pozostałe stanowiska archeologiczne

Pozostałe stanowiska archeologiczne, które nie są wpisane do rejestru zabytków – mogą być wyłączone spod lokalizacji inwestycji jeżeli decydują o tym względy naukowe i konserwatorskie. Dopuszcza się rolnicze zagospodarowanie w ich obrębie. Zabytkom archeologicznym mogą zagrażać zbyt intensywne działania rolnicze i głęboka orka, poniżej tzw. calizny (podskibia), naruszająca substancję zabytkową obiektów nieruchomych: grobów, reliktyw zabudowy itp.

Ze względu na średniowieczne pochodzenie większości wsi na terenie gminy Kępno stanowią potencjalne obszary obserwacji archeologicznych. Prace ziemne wykonywane na terenach tych miejscowości, a w szczególności w obrębie stanowisk archeologicznych zlokalizowanych na terenie gminy, muszą być poprzedzone ratowniczymi badaniami archeologicznymi, prowadzonymi na koszt inwestora. Badania takie należy zlecić placówce upoważnionej do świadczenia tego rodzaju usług. O terminie rozpoczęcia prac ziemnych i wyborze wykonawcy należy powiadomić właściwe służby ochrony zabytków. Wszelkie nowe znaleziska archeologiczne objęte są również obowiązkiem powiadomienia wyżej wymienionych służb.

W podrozdziale 14.1.3. *Zespoły zabytkowe, zespoły o wartościach historycznych, cmentarze zabytkowe* dokonano następującego zapisu: Wszelkie prace prowadzone na terenie zespołów zabytkowych czy innych zespołów o wartościach historycznych podlegają uzgodnieniu z właściwymi służbami ochrony zabytków, na podstawie przepisów odrębnych.

➤ dla zespołów parkowych, dworskich, folwarcznych uznanych za zabytek oraz dla zespołów o wartościach historycznych obowiązują następujące wymogi ochrony konserwatorskiej:

- należy dążyć do zachowania lub scalenia granic historycznych zespołów,
- nie należy dokonywać podziałów własnościowych tych terenów; w przypadku gdy taki podział już istnieje, należy dążyć do scalenia własnościowego gruntów w granicach historycznych założenia,
- założenia te winny pozostać terenami z dużym udziałem powierzchni zielonych,
- stawy mogą pełnić funkcję hodowlaną,
- założenia te należy uporządkować, wskazana jest rewaloryzacja, a w przypadku braku takich działań, należy pozostawić zieleni jej naturalnemu rozwojowi,
- stosunki gruntowo - wodne winny umożliwić utrzymanie zieleni w należytym stanie, prace melioracyjne winny dążyć do odtworzenia dawnych stosunków wodnych,

- wprowadza się zakaz prowadzenia działalności inwestycyjnej bez uzgodnień z właściwymi służbami ochrony zabytków.
- na terenie cmentarzy zabytkowych obowiązują następujące wymogi konserwatorskie:
 - jeżeli są one nadal użytkowane, należy zachować ich dotychczasową funkcję,
 - cmentarze nieużytkowane należy zachowywać jako tereny zielone,
 - należy zaznaczyć w terenie obszar cmentarza przez ogrodzenie go w sposób trwały,
 - cmentarze należy porządkować, zabezpieczając nagrobki przed ich dewastacją, pozostawiając je na miejscu lub tworząc dla nich lapidarium, dopuszczalne jest zachowanie nagrobków w inny sposób, uzgodniony z właściwymi służbami ochrony zabytków.
- w stosunku do szpalerów, alei i pojedynczych okazów drzew obowiązują następujące wymogi ochrony konserwatorskiej:
 - utrzymanie założeń szpalerów w granicach i o przebiegu historycznym,
 - właściwa pielęgnacja zieleni,
 - usuwanie okazów chorych i uzupełnianie układu nasadzeniami właściwych gatunków drzew.

5.1.4. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego

Na obszarze Miasta i Gminy Kępno obowiązuje *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Kępno* przyjęty Uchwałą Nr XLII/249/2013 Rady Miejskiej Kępna z dnia 18 września 2013 r. Dokument ten zawiera zapisy wynikające z treści zawartej w *Zmianie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kępno z 2013 r.*, gwarantujące ochronę dziedzictwa kulturowego, w tym również archeologicznego.

W rozdziale 4. zatytułowanym *Zasady ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego, zabytków oraz dóbr kultury współczesnej*, w § 12 ust.1 ujęto wykaz obiektów i zespołów obiektów wpisanych do rejestru zabytków i wprowadzono następujący zapis: *Dla obiektów, wymienionych w ust. 1 obowiązują następujące ustalenia dotyczące ukształtowania zabudowy:*

- *zachowanie ukształtowania brył budynków, w szczególności ich obrysów zewnętrznych, wysokości i kształtów dachów,*
- *zachowanie rozplanowania elewacji, w tym głównych wejść do budynków oraz układu otworów drzwiowych i okiennych, ważniejszych podziałów ukształtowania elewacji,*
- *dla obiektów, wymienionych w ust. 1, obowiązują przepisy szczególne dotyczące ochrony dóbr kultury.*

W treści § 13. ust.1. tegoż rozdziału ujęto wykaz zabytków nieruchomych znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków Miasta i Gminy Kępno oraz określono zasady dotyczące ochrony dziedzictwa kulturowego.

- **§ 13.ust.3.** W odniesieniu do zabudowy, ujętej w wykazie zabytków architektury i budownictwa, zalecane są następujące wymogi:

- zachowanie ukształtowania brył budynków, w szczególności ich obrysów zewnętrznych, wysokości i kształtów dachów;
- utrzymanie: rozplanowania elewacji, w tym głównych wejść do budynków, układu otworów drzwiowych i okiennych, ważniejszych podziałów ukształtowania elewacji;
- zachowanie kolorystyki elewacji zewnętrznych oraz dachów;
- dostosowanie wysokości i powierzchni zabudowy nowoprojektowanej zabudowy do obiektów zabytkowych, wyróżnionych w rejestrze i spisie zabytków.
- **§ 13.ust.4.** W odniesieniu do stref ochrony konserwatorskiej dotyczących zabytkowych zespołów dworsko-folwarczno - parkowych, ujętych w wykazie zabytków architektury i budownictwa, zalecane są następujące wymogi:
 - zachowanie historycznego podziału gruntów na działki;
 - utrzymanie terenów zieleni, z możliwością wykorzystania rekreacyjno-reprezentacyjnego;
 - odtworzenie dawnych stosunków wodnych;
 - dopuszczenie wykorzystania stawów na cele hodowlane;
 - uporządkowanie i rewaloryzacja;
 - ograniczenie przekwalifikowania na inne funkcje użytkowe.
- **§ 13.ust.5.** W odniesieniu do zabytkowych zespołów cmentarnych, ujętych w wykazie zabytków architektury i budownictwa, zalecane jest:
 - utrzymanie dotychczasowej funkcji;
 - zachowanie nieużytkowanych cmentarzy jako terenów zieleni;
 - ogrodzenie obszaru cmentarza w sposób trwały;
 - zabezpieczenie nagrobków przed dewastacją, pozostawiając je na miejscu lub tworząc dla nich lapidarium.

W tekście *Planu* oraz w załączniku graficznym do niego wyznaczono następujące strefy ochrony konserwatorskiej i ustalono dla nich następujące wymogi wynikające z potrzeb ochrony środowiska kulturowego.

- **§14.** W granicach **strefy „A”** – ścisłej ochrony konserwatorskiej i archeologicznej, wyznaczonych na rysunku planu, w tym również w granicach określonych w decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w sprawie wpisania dóbr kultury do rejestru zabytków, wyznaczonych w następujący sposób: Rynek - nr działki 1386, ul. Stara – nr działki 1326, ul. Słodowa – nr działki 1346, ul. E. Orzeszkowej – nr działki 1239, ul. Rzeźnicka – nr działki 1436, ul. Kraszewskiego – nr działki 1482, ul. Spokojna – nr działki 1241, ul. Poniatowskiego – nr działki 1289, ul. Sieroca – nr działek: 1324, 1365, ul. Kręta – nr działki 1475, ul. Kościuszki – nr działki 1960, ul. Staszica – nr działki 1970, ul. Zamkowa – nr działki 1987, ul. Szkolna – nr działki 1387, Aleja Marcinkowskiego – nr działki 1200, ul. Warszawskiej – nr działki 1219, ul. Kościelna – nr działki 1436, obowiązują następujące ustalenia:
 - zachowanie historycznego układu przestrzennego, to jest układu: dróg, ulic, placów, linii zabudowy, kompozycji wewnątrz urbanistycznych i kompozycji zieleni;
 - konserwacja zachowanych elementów zabytkowych;
 - odtwarzanie elementów zniszczonych, istotnych dla układu przestrzennego;

- dostosowanie nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie: wysokości, formy, podziałów architektonicznych, proporcji powierzchni murów, otworów okiennych i drzwiowych oraz nawiązania form współczesnych do lokalnej tradycji architektonicznej;
 - usunięcie elementów zniekształcających historyczne założenie oraz elementów dysharmonizujących;
 - podtrzymanie funkcji historycznie utrwalonych;
 - dostosowanie współczesnych funkcji do wartości zabytkowych zespołu i jego poszczególnych obiektów przez nawiązanie do programu historycznego;
 - w granicach strefy obowiązują przepisy odrębne.
- **§15.** W granicach wyznaczonej na rysunku planu **strefy „B”** ochrony konserwatorskiej, ustala się następujące wymogi:
 - zachowanie oraz eksponowanie zasadniczych elementów historycznego rozplanowania i układu przestrzennego;
 - restauracja i modernizacja techniczna obiektów o wartościach zabytkowych, z dostosowaniem współczesnej funkcji do charakteru obiektu;
 - dostosowanie nowej zabudowy do historycznej kompozycji urbanistycznej w zakresie rozplanowania wysokości i formy zabudowy, przy założeniu harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej;
 - usunięcie lub odpowiednia przebudowa obiektów dysharmonizujących;
 - zaznaczanie śladów nieistniejących fragmentów historycznej kompozycji przestrzennej.
 - **§16.** W granicach wyznaczonej na rysunku planu **strefy „W”** ochrony **archeologicznej**, obowiązują następujące ustalenia:
 - poprzedzenie prac ziemnych ratowniczymi badaniami archeologicznymi;
 - zabezpieczenie elementów zabytkowych oraz umożliwienie ich konserwacji lub rewaloryzacji;
 - wykonanie prac porządkowych i konserwatorskich, mających na celu ekspozycję obiektów zabytkowych w terenie oraz ich przystosowanie do pełnienia funkcji muzealnych lub kultowych.
 - **§17.** W granicach wyznaczonej na rysunku planu **strefy „OW”** **obserwacji archeologicznej**, prace ziemne, nie będące uprawami rolniczymi, należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb ochrony zabytków archeologicznych.
 - **§ 18.** W granicach wyznaczonej na rysunku planu **strefy „K”** **ochrony krajobrazu** ustala się następujące wymogi:
 - pierwszeństwo działań odtworzeniowych i rewaloryzacyjnych stosunku do historycznych elementów krajobrazu kulturowego;
 - wpisanie nowych form zainwestowania w otaczający krajobraz;
 - restauracja lub odtworzenie elementów zabytkowych;

- konserwacja krajobrazu przyrodniczego, związanego przestrzennie z historycznym założeniem urbanistycznym;
 - likwidacja elementów dysharmonizujących;
 - wprowadzanie nowych elementów krajobrazowych podnoszących estetyczne wartości terenów i podkreślających ich związek przestrzenny z historycznym założeniem urbanistycznym;
 - wprowadzanie i nasilenie nowych funkcji ogólnospołecznych, pod warunkiem należytego zabezpieczenia wartości terenów mających charakter pomników historii.
- § 19. W granicach wyznaczonej na rysunku planu **strefy „E” ochrony ekspozycji** ustala się:
 - ograniczenie nowowznoszonych obiektów budowlanych do wysokości 9 m od poziomu gruntu do najwyższego punktu obiektu;
 - podporządkowanie architektury nowowznoszonych obiektów budowlanych istniejącemu krajobrazowi chronionemu;
 - nie zalesianie terenów.

5.1.5. Uwarunkowania ochrony przyrody i równowagi ekologicznej.

Na terenie gminy Kępno obszary chronionego krajobrazu tworzą:

- „Wzgórza Ostrzeszowskie i Kotlina Odolanowskiej”
 - utworzony rozporządzeniem Nr 63 Wojewody Kaliskiego z dnia 7 września 1995 r. w sprawie ustalenia obszaru chronionego krajobrazu „Wzgórza Ostrzeszowskie i Kotlina Odolanowska” na terenie województwa kaliskiego i zasad korzystania z tego obszaru (Dz. Urzędowy Województwa Kaliskiego Nr 15, poz. 95), który swym zasięgiem obejmuje część wsi Mikorzyn, część terenów leśnych Domanina i Myjomie oraz wsi Rzetni, a także część wsi Przybyszów. Obowiązuje prawna ochrona i stosowanie przepisów odrębnych dla terenów znajdujących się w zasięgu obszaru chronionego krajobrazu.
- „Dolina rzeki Proсны”
 - utworzony rozporządzeniem nr 65 Wojewody Kaliskiego z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie ustalenia obszaru chronionego krajobrazu „Dolina rzeki Proсны” na terenie województwa kaliskiego i zasad korzystania z tego obszaru (Dz. Urzędowy Województwa Kaliskiego 1997 r. Nr 1, poz. 1), który swym zasięgiem obejmuje - zachodni i północny skraj lasu na obszarze wsi Świba do granicy z gminą Wieruszów i Doruchów. Powierzchnia obszaru chronionego krajobrazu „Dolina rzeki Proсны” na terenie gminy Kępno wynosi - 115 ha, są to lasy, co stanowi 0,1% powierzchni ogólnej chronionego krajobrazu. Obowiązuje prawna ochrona i stosowanie przepisów odrębnych dla terenów znajdujących się w zasięgu obszaru chronionego krajobrazu.
- Natura 2000 „Baranów” (europejska sieć systemu ochrony przyrody Natura 2000)
 - swym zasięgiem obejmuje południową część miasta Kępno, na granicy z gminą Baranów. Obszar ochrony *Lycaena Helle* Czerwończyka fioletka, motyla z rodziny modraszkatowatych, obejmujący podmokłe łąki użytkowane ekstensywnie. Teren

wyłączony spod zabudowy. Przez jego środek przeprowadzony nasyp z nieczynną linią kolejową Kępno- Namysłów. Nasyp kolejowy stanowi barierę przed wiatrem korzystną dla objętego ochroną motyla. Obowiązują przepisy odrębne.

W odniesieniu do terenów gminy Kępno położonych w zasięgu wymienionych obszarów chronionego krajobrazu polityka przestrzenna w zakresie kształtowania systemu przyrodniczego i ochrony wartości przyrodniczych, powinna polegać na:

- pierwszeństwo działań odtworzeniowych i rewaloryzacyjnych historycznych elementów krajobrazu kulturowego;
- podporządkowanie form zainwestowania do otaczającego krajobrazu;
- restauracja lub częściowe odtwarzanie zabytkowych elementów krajobrazu;
- zachowanie krajobrazu przyrodniczego związanego przestrzennie z historycznym założeniem urbanistycznym;
- likwidacja elementów dysharmonizujących;
- rekultywacja zniszczonych fragmentów użytków rolnych lub leśnych;
- wprowadzanie nowych elementów krajobrazowych podnoszących estetyczne wartości terenów i podkreślających ich związek przestrzenny z historycznym założeniem urbanistycznym;
- zwiększanie i wprowadzanie nowych funkcji ogólnospołecznych pod warunkiem należytego zabezpieczenia wartości estetyczno -historycznych przed zniszczeniem lub zniekształceniem, przede wszystkim w odniesieniu do nieruchomości mających charakter pomników historii.

Ponadto, na terenie gminy Kępno zarejestrowanych jest 12 pomników przyrody m.in.:

- grupa pięciu dębów szypułkowych (*Quercus robur* - o obwodzie 386 cm, 212 cm, 254 cm, 260 cm, 347 cm, okazałe drzewa z wysokimi konarami i pucharowatą koroną) rosnących na terenie parku w Mikorzynie opodal pałacu,
- wiąz szypułkowy (*Ulmus laevis*- o obwodzie 552 cm, drzewo o szerokiej, pucharowato rozszerzonej ku górze koronie, nasada pnia rozszerzona na dwie odnogi) rosnący na terenie parku wiejskiego w Myjomicach przed pałacem,
- dąb szypułkowy (*Quercus robur* - o obwodzie 443 cm, drzewo wyniosłe, okazałe, z grubym pniem z potężnymi, rozłożystymi konarami) wiek ok. 200 lat, rosnący przy ul. Orzeszkowej obok synagogi w Kępnie,
- aleja dębowa licząca 185 dębów szypułkowych (*Quercus robur*) rosnących przy drodze powiatowej z Mikorzyna do Mechnic na odcinku 1 km oraz przy drodze gminnej na odc.1,5 km z Mikorzyna w kierunku Domanina.

Obowiązuje prawna ochrona i stosowanie przepisów odrębnych dla pomników przyrody.

Historyczne parki krajobrazowe objęte indywidualną ochroną, wpisane do rejestru zabytków.

- park dworski w Domaninie [w rejestrze zabytków nr rej.: KL-III-5340/30/87, nr rej.: 493/A z dn. 21.04.1987]
- park dworski w Hanulinie [w rejestrze zabytków nr rej.: PSOZ – Kal-IZN 40/79/98, 753/A z dn. 07.11.1998]
- park miejski w Kępnie z aleją lipową przy ul. Dąbrowskiego [w rejestrze zabytków nr rej.: 736/Wlkp/A z dn. 12.03.2009]

- park w Kępnie przy willi przy zespole starostwa [w rejestrze zabytków nr rej.: 630/Wlpk/A z dn. 12.02.2008]
- park pałacowy w Mikorzynie [w rejestrze zabytków nr rej.: 242/Wlpk/A z dn. 12.07.2006]

5.2. Charakterystyka zasobów i analiza stanu dziedzictwa i krajobrazu kulturowego.

5.2.1. Krajobraz kulturowy gminy.

Pierwsze ślady człowieka i jego działalności sięgają na Ziemi Kępińskiej okresu późnego paleolitu (ok. 14 tys. lat p.n.e) i pochodzą one z obozowiska kultury hamburskiej odkrytego w Mechnicach. Na omawianym terenie znajdujemy ślady osadnictwa z okresu neolitu, epoki brązu (kultura łużycka) reprezentowane m.in. przez cmentarzysko na tzw. „Górcie Wiatrkowej” w Kępnie, a także z okresu wpływów rzymskich (kultura przeworska), z którym wiązało się ożywienie gospodarcze i handlowe; wówczas przebiegała przez te tereny jedna z odnóg tzw. szlaku bursztynowego z Akwilei nad Bałtyk.

Najstarsze osady na terenie gminy wzmiankowane są od początku XIII w.: Rzetnia 1233 r., Kępno 1282 r., Kierzno 1300 r., Olszowa i Świba 1310 r., Myjomice i Domanin 1360 r., Krążkowy 1419 r., Osiny 1447 r. W okresie średniowiecza na północny - zachód od Kępna, istniało grodzisko usytuowane nad bagnistymi rozlewiskami rzeki Niesób (Samica). Pozostałością drewnianego założenia obronnego, jest wzniesienie stożkowate tworzące tzw. „Kopiec” o średnicy 35 m i wysokości 4 m. Gród kępiński użytkowano w dwóch fazach. W pierwszej, wcześniejszej datowanej na czas od 2 połowy XIII w. lub k. XIII w. był typowym grodem nizinnym otoczonym częstokołem i glinianym wałem. Na przełomie XIV i XV wieku uległ on zniszczeniu. W drugiej fazie od poł. XIV w. był obronną siedzibą rycerską wybudowaną w formie wieży mieszkalno – obronnej na planie kwadratu, otoczonej wałem, funkcjonującej do drugiej połowy wieku XV.

Miejscowość wzmiankowana po raz pierwszy w 1282 r. jako miejsce spotkania księcia wielkopolskiego Przemysła II z księciem pomorskim Mściwojem (tzw. układ kępiński). W zapisach dokumentów z 1283 r. miejscowość Kępno określona została jako *civitas* - miasto książęce, które prawa miejskie miało wzorować na Kaliszu. W latach 1234 – 1261 Kępno należało do Henryka Brodatego a następnie do jego syna. Kępniem kolejno władali Władysław Łokietek, a po nim jego syn Kazimierz Wielki, który w 1365 r. przekazał je w ręce prywatne szlachcicowi Wierzbicie z Paniewic. W 1370 r. Ludwik Węgierski przekazał ziemię wieluńską księciu opolskiemu Władysławowi. Książę utrzymał lenno w swoich rękach do końca lat dziewięćdziesiątych XIV w. Wówczas Kępno zostało przyłączone do utworzonego starostwa grodzkiego w Ostrzeszowie. Rozwój sąsiedniej osady – Baranowa i najazdy tatarskie wpłynęły na zmniejszenie rangi Kępna oraz utratę praw miejskich. Na początku XVII w. nastąpił napływ ludności protestanckiej ze Śląska do Kępna (w roku 1664 powstał pierwszy zbór protestancki). W ślad za protestantami do Kępna przybyli Żydzi, którzy w 1674 r. otrzymali przywilej swobodnego handlu. Napływ ludności protestanckiej i żydowskiej i związany z tym rozwój handlu oraz rzemiosła przyczyniły się do ponownej lokacji miasta. W roku 1660 król Jan Kazimierz zezwolił staroście wieluńskiemu Adamowi z Rudnik Biskupskiemu, ówczesnemu właścicielowi Kępna, na lokację miasta. W dniu 2 grudnia 1661

r. wydał on przywilej lokacyjny. W dokumencie tym pojawił się wizerunek herbu wraz z jego opisem oraz przyznano miastu prawo magdeburskie w pełnym zakresie.

Do 1793 r. Kępno leżało w Województwie Sieradzkim. II rozbiór Polski włączył Kępno do Prus. W latach 1807-1815 miasto weszło w skład Księstwa Warszawskiego. Na mocy ustaleń Kongresu Wiedeńskiego włączono Kępno do Wielkiego Księstwa Poznańskiego. Po 1871 r. kiedy miasto znalazło się pod panowaniem niemieckim nastąpił jego dynamiczny rozwój gospodarczy, przestrzenny i architektoniczny; powstały wówczas liczne budynki użyteczności publicznej i nowoczesna infrastruktura techniczna m.in. kolej. Po Powstaniu Wielkopolskim w 1918 roku Kępno i okoliczne wsie weszły w skład Państwa Polskiego. Po I wojnie światowej Kępno było siedzibą powiatu. W latach 1975-1998 miasto administracyjnie należało do województwa kaliskiego. Powiat kępiński przywrócony został 1 I 1990 r.

W ukształtowanym na przestrzeni wieków układzie przestrzennym miasta Kępna wyodrębnić można wyraźnie zróżnicowane elementy o czytelnym rozplanowaniu:

- pierwotny gród którego pozostałością jest niewielkie wzniesienie na pn-zach. od miasta
- osada targowa, pozostałością jest owalny układ ulic Kościuszki i Staszica, które tworzą wrzecionowate wnętrza – plac targowy
- miasto lokacyjne
- dzielnica żydowska
- dzielnica przemysłowa

Właściwe miasto lokacyjne powstało na wschód od pierwotnej osady, na północnych stokach niewysokiego wzgórza (168-172 m n.p.m.). Centrum układu stanowił czworoboczny rynek. Z jego narożników wychodziło dziesięć ulic i dodatkowo po jednej ze środków pierzei wschodniej i zachodniej. Droga na zachód, w kierunku Wrocławia nazywana była Królewską. Rynek był wokół zabudowany, a w jego centrum, w końcu XVII w. wybudowano niewielki ratusz. Z końcem XVIII w. ratusz został rozebrany, na jego miejscu w 1835 r. stanął murowany budynek w stylu klasycystycznym. Budynek ten był siedzibą władz miejskich oraz sądu ziemsko -miejskiego. W 1846 r. wzniesiono nowy budynek ratusza przy ul. Ratuszowej 2. Obecnie czworoboczny rynek (jeden z największych rynków w Polsce ze średniowiecznym układem przestrzennym) otaczają kamienice z XIX i XX w. Najcenniejsze to: nr 26 z pocz. XIX w., nr z 1910 r., nr 35 i 36 z 1 poł. XIX w.

W XVII w. miasto rozwijało się głównie w kierunku wschodnim oraz południowym. Część wschodnią zamieszkiwała głównie ludność żydowska, południową polska (katolicka), a północno – zachodnią niemiecka (protestancka). Kępno było miastem otwartym (brak śladów murów miejskich). Pod koniec XVII w. na skutek przeniesienia siedziby właścicieli Kępna z tzw. Kopca do położonego bliżej centrum dworku, wokół zabudowań dworskich wykształciło się przedmieście zwane wrocławskim. W tym czasie powstała również zabudowa wzdłuż dróg biegnących w kierunku Warszawy i Krakowa. Na wizerunek miasta duży wpływ miały pożary niszczące drewniane budynki, które stanowiły przeważającą część zabudowy. Miały one miejsce kolejno w latach 1691, 1777, 1790 i 1793. W wyniku pożarów spaleni uległy wszystkie cztery pierzeje Rynku, zabudowa ulic przyległych, szpital parafialny i dzwonnica zboru ewangelickiego.

Rozwój części wschodniej miasta miał miejsce głównie w XVII w. W tym okresie ukształtowała się nieregularna siatka ulic, co było wynikiem aktywności inwestycyjnej ludności żydowskiej. Pierzeje zabudowywane były małymi budynkami, o niewielkich kubaturach. W roku 1674, żydom kępińskim nadano przywilej przyzwalający im na budowę

przy ulicy nazwanej Żydowską (na wschód od Rynku) domów mieszkalnych, bożnicy i łaźni oraz na założenie cmentarza. Wówczas powstała pierwsza drewniana bożnica. W latach 1814-1815 w miejsce drewnianej, rozebranej ok. 1689 r., wybudowano murowaną w stylu klasycystycznym. Parafia ewangelicka w Kępnie powstała w 1661 r. W roku 1664 poświęcono pierwszy ewangelicki kościół, który został zburzony w 1774 r. wraz z plebanią i szkołą. Kolejna świątynia spłonęła w 1854 r. Po jej pożarze w 1863 r. wzniesiono murowany kościół, poświęcony w 1863 r. Katolicki kościół pw. św. Marcina w Kępnie ufundowany został przez starostę wieluńskiego Marcina Konstantego Olszowskiego, po jego szczęśliwym powrocie z odsieczy wiedeńskiej. Drewnianą świątynię w kształcie krzyża i dzwonnice wzniesiono w 1685 roku. W 1830 roku ówczesny proboszcz, ks. Alojzy Grzybowski, w testamencie zapisał parafii kępińskiej folwark Grzybów, z dochodów, którego miała być zbudowana nowa murowana świątynia. Staraniem ks. Ignacego Nowackiego w latach 1905 - 1907 wzniesiono Dom Katolicki, a w latach 1909-1911 neobarokowy kościół, konsekrowany 15 października 1911 r. Projektantem kościoła był poznański architekt Roger Sławski. Pierwowzorem budowli był kościół Trynitarzy w Krotoszynie (1774).

Intensywny rozwój przestrzenny miasta przypadł na 2 poł. XIX w. i był związany z rozwojem komunikacji i przemysłu. Przykładem zabudowy charakterystycznej dla tego okresu jest Przedmieście Warszawskie. Istotne znaczenie miał również fakt utworzenia kolei. Pierwszą kolej żelazną w Prusach wybudowano w roku 1836 i rozbudowano jej sieć najpierw w prowincjach środkowych i zachodnich. W roku 1872 wybudowano kolej żelazną na trasie z Sycowa do Kępna. Drugą linię kolejową, dwutorową, zbudowano w latach 1874 - 1875 z Poznania do Kluczborka. Nowa linia kolejowa krzyżowała się w Kępnie z linią kolejową Oleśnica-Podzamcze. Zbudowano osobny dworzec osobowy na miejscu skrzyżowania. Dworzec kępiński jest przykładem nielicznych dworców typu piętrowego, w którym krzyżują się dwie linie, każda z osobnym peronem i o różnych wysokościach. Trzecią linię kolejową, Kępno-Namysłów, wybudowano w latach 1908 -1910. Z uwagi na znacznie większą odległość dworca głównego od śródmieścia urządzono tuż przy mieście dworzec zachodni. Za przyczyną wybudowania dworca zw. Zachodnim, Kępno zaczęło się rozwijać w kierunku zachodnim i południowym. W roku 1918 dzięki staraniom Towarzystwa Upiększania Miasta założono park miejski. Dalszy rozwój miasta w kierunku południowo - wschodnim uniemożliwiły rozległe mokradła. Nastąpiła intensyfikacja istniejącej zabudowy. W 1936 r. rozpoczęto prace nad dalszym rozwojem przestrzennym miasta. Uregulowano koryta rzek Samica i Niesób, osuszono otaczające je moczary przeznaczając teren na ogrody i pola. W 1947 r. poszerzono nieznacznie granice administracyjne miasta, a w 1975 włączono w jego obręb tereny leżące w kierunku Hanulina i Olszowy.

Przełom XIX i XX w. przyniósł ze sobą znaczną liczbę zespołów dworskich i folwarcznych na omawianym terenie. Obecnie zachowało się ich kilkanaście. W większości założeń dworskich, w okresie po II wojnie światowej, dokonano istotnych zmian w układach kompozycyjnych, urbanistycznych i funkcjonalnych.

Założenie pałacowe w Mikorzynie usytuowane jest we wsch. części wsi, oddzielone drogą od dawnych zabudowań wiejskich. Zespół rezydencjonalny tworzą pałac i park w obrębie którego zlokalizowany jest grobowiec Goebelów. Pałac w Mikorzynie z k. XVIII w., przebudowany i powiększony w stylistyce neogotyckiej przez Ludwika Goebela ok. przełomu 3/4 ćw. XIX w. Ówczesny właściciel majątku dobudował do klasycystycznego dworu piętro zwieńczone attyką, krenelażem i wieżyczkami w narożnikach oraz urządził przy pałacu rozległy park krajobrazowy. Zespół folwarczny składa się z dziedzińca gospodarczego położonego na pd. - wsch. od parku, rozplanowanego na rzucie czworoboku z wysuniętym w

stronę parku narożnikiem pn. - zach. zabudowanym gorzelnią i stajniami. Rządcówka wraz z zespołem folwarcznym, budynkami gorzelni, spichlerza i stajni wzniesione zostały na przełomie 3 i 4 ćw. XIX w. Obecnie układ kompozycyjny dawnej części rezydencjonalnej i obejścia folwarcznego nieznacznie zmieniony. Zespół dworski w Domaninie usytuowany jest po zach. stronie szosy z Krążkowych do Mikorzyna. Część dawnego założenia tworzy skromny parterowy dwór rozbudowany w stylu eklektyzmu i historyzmu, położony w rozległym parku graniczącym od pd. z terenem zabudowań gospodarczych. Dziedziniec gospodarczy rozplanowany na rzucie czworoboku otwartego na park, oddzielony był od niego drogą dojazdową od zach. Z dawnej zabudowy podwórza zachowały się drewniany spichlerz i murowane obora, stajnia i kuźnia. Folwark w Hanulinie składa się z dziedzińca folwarcznego oraz parku z dworem. Dwór z przełomu XIX i XX w. zaprojektowany z użyciem form klasycystycznych. Z tego samego czasu pochodzi kompleks murowanych z cegły budynków gospodarczych i inwentarskich skupionych w obrębie podwórza. W miejscowości Świba zachował się zespół dworski i folwark. Zespół folwarczny założony w 2 poł. XIX w. usytuowano w pd. części wsi. Obecnie z dawnej zabudowy folwarku zachował się dworek dzierżawcy, obora i domy robotników majątkowych. Zespół dworski położony jest w pn. części wsi. Składa się z dworu i pozostałości parku. Obecnie zachował się jeden czworak z pocz. XX w. W Olszowej znajdowały się dwa majątki. Zespół dworski (II) położony jest w zach. części wsi, przy szosie prowadzącej z Kępna do Świby. Jego pd. część tworzy pałac i park, a pn. obejście folwarczne, założone na planie czworoboku zbliżonego do kwadratu. Obecnie założenie zachowane fragmentarycznie, o słabo czytelnym układzie kompozycyjnym. Nie zachowały się obiekty z zabudowy podwórza gospodarczego. W pałacu po wojnie mieściło się m.in. przedszkole, obecnie obiekt nie jest użytkowany. Drugie założenie dworskie usytuowane po zach. stronie dojazdu do skrzyżowania dróg z Olszowej do Danoborowa. Część rezydencjonalną tworzy dwór i relikty parku. Dziedziniec gospodarczy usytuowany po pd. stronie zespołu rezydencjonalnego. Rozplanowany na rzucie czworoboku wydłużonego w kierunku pd- wsch. Obecnie o silnie zmienionym układzie kompozycyjnym i urbanistycznym po podziale na osobne podwórza parcelantów. Obora i spichlerz usytuowane na zach. obrzeżu podwórza przekształcone na domy. Z kolonii domów robotników folwarcznych znajdującej się na pn. –wsch. od parku. zachowały się dwa domy. Do większych majątków należy zespół pałacowo- parkowy z folwarkiem w Myjomicach. W Myjomicach istniały dwa obejścia gospodarcze; większe od pd. oddzielone było drogą, a mniejsze (pn.) graniczyło z parkiem i pałacem. Obecnie stare budynki majątkowe w obrębie większego podwórza przebudowane i adaptowane na obiekty wielofunkcyjne. Z zabudowy kolonii mieszkalnej robotników folwarcznych zachowały się cztery domy po pd. stronie drogi przez Myjomice. W Mianowicach część folwarczna składa się z resztek zabudowy obejścia folwarcznego, położonego na pn. od parku.

Na terenie gminy, w miejscowościach Kierzno, Olszowa i Świba znajdują się trzy kościoły drewniane z XVII i XVIII w. Kościoły parafialne w Kierznie i Olszowej o analogicznych schematach planistycznych, z kaplicami tworzącymi transept i kwadratową wieżę od zachodu. Konstrukcje zrębowe ścian kościołów oszalowane z zewnątrz, pokrycia dachów wtórne z blachy.

Charakterystyczne elementem wielu wsi tego terenu są pochodzące z różnego czasu rzeźby na przydrożnych krzyżach, słupach i kapliczkach, będące przejawem twórczości ludowej. Postacie świętych patronów pełniły zadania opiekuńcze nad gospodarstwami, bezpieczeństwem i zdrowiem rodzin oraz mieszkańców danych okolic. Do najwybitniejszych

twórców ludowych działających w Gminie Kępno należał Jan Kozica (1874-1958) z Mikorzyna.

5.2.2. Zabytki nieruchome.

Na terenie miasta i gminy Kępno zewidencjonowanych zostało 577 zabytków nieruchomych w postaci: obiektów architektury sakralnej, architektury rezydencjonalnej, użyteczności publicznej, budynków mieszkalnych, zabytków techniki oraz historycznych parków i cmentarzy. Największe ich skupiska znajdują się w mieście Kępno, pozostałe występują na terenie gminy. Stanowią one materialne świadectwo historii gminy i posiadają nierzadko wybitne wartości artystyczne. Szczególnie cenne obszary i obiekty objęto ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków.

- Obiekty wpisane do rejestru zabytków

1. ZESPÓŁ DWORSKO- PARKOWY w Domaninie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kaliszu nr 493/A z dn. 21.04.1987 r. Dwór wybudowany ok. 1910 r. z użyciem form eklektycznych. Położony w rozległym parku krajobrazowym, w którym przeważają kasztanowce i olchy. Murowany, założony na planie prostokąta. Starsza część dworu parterowa o tynkowanych elewacjach i niewysokim dachu mansardowym, przedłużona przed 1910 r. od pn. o wyższe ceglane skrzydło z użytkowym poddaszem, nakryte dachem mansardowym krytym łupkiem. W osiach skrajnych fasady zryzalitowana wieża i trójkątny, dwukondygnacyjny szczyt. Wieża trzykondygnacyjna, czteroboczna, nakryta hełmem o przełamanych połaciach. Okna prostokątne zwieńczone trójkątnymi frontonami. Elewacje z cegły półklinkierowej, zwieńczone belkowaniem z gzymsem kroksztynowym.

2. ZESPÓŁ FOLWARCZNY: dwór, obora, spichlerz w Hanulinie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kaliszu nr 753/A z dn. 07.11.1998 r. Zespół folwarczny w Hanulinie powstał w k. XIX w., rozbudowany po 1900 r. przez ówczesnego właściciela Ignacego Stefaniaka. Usytuowany w północnej części wsi po stronie wschodniej i zachodniej. Składa się z dziedzińca folwarcznego oraz parku z dworem usytuowanym przy granicy z podwórzem. Dwór murowany, piętrowy z wyższym, trójkondygnacyjnym pseudoryzalitem frontowym. W fasadzie parterowa przybudówka, z portalem na osi. W połaciach dachowych jednoosiowe kaferki. Przy pd. krawędzi zespołu usytuowana obora- murowana, jednokondygnacyjna z użytkowym poddaszem. Elewacja pd. rozczłonowana pseudopilastrami na niskich cokółkach między którymi otwory okienne. W elewacji pn. wrota zamknięte półkoliście. Spichlerz usytuowany przy pn. krawędzi podwórza. Murowany, czterokondygnacyjny, nakryty dachem dwuspadowym. Elewacje otynkowane na wysokim cokole, między kondygnacjami gzymsy.

3. ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO PW. ŚW. MARCINA: kościół, plebania, Dom Katolicki przy ul. Kościuszki 3 w Kępnie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kaliszu l.dz. PSOZ-Kal.IZN 40/78/98 z

22.10.1998 r., zmienioną decyzją nr 804/Wlkp/A z dn. 26.07.2010 r. Pierwotny, drewniany kościół powstał w 1684 r. z fundacji starosty wieluńskiego Marcina Olszewskiego. Obecny kościół stanął na miejscu dawnej budowli drewnianej. Wybudowany w stylu neobarokowym w 1911 r. według projektu Rogera Sławskiego, wzorowany na poklasztornym kościele w Krotoszynie. Konsekwrowany w dniu 15 października 1911 r. W latach 1939- 45 nieczynny, mieścił się w nim magazyn. Założony na planie prostokąta ze zryzalitowanymi opilastrowanymi narożami, trójprzęsłowy, od pd. prostokątne prezbiterium, od pn. owalna wieża. Nakryty dachem czterospadowym z trójpołaciowymi zadaszeniami nad aneksami. Kilkakrotnie malowany, ostatnio w l. 1999-2000. Ze starego kościoła zachowały się m.in. ołtarz główny z XVIII w., nad którym znajduje się witraż św. Marcina projektu Popiela, obraz „Cudowne rozmnożenie chleba”, krucyfiks z łuku tęczowego, portrety proboszczów. Po zach. stronie kościoła usytuowana plebania, wzniesiona w 2 poł. XIX w. Murowana, otynkowana. Jednopiętrowa, podpiwniczona z mieszkalnym poddaszem. Na planie wydłużonego prostokąta, ośmioosiowa, z dwuosiowym trójkątnie zwieńczonym pseudoryzalitem w fasadzie. Okna w profilowanych obramieniach z kluczem. Wnętrze dwutraktowe częściowo przebudowane. Dach dwuspadowy kryty dachówką. Dom Katolicki zbudowany ok. 1911 r. W 1934, 1936 i 1942 rozbudowany. Jednopiętrowy, na planie prostokąta, pięcioosiowy. Wewnątrz pomieszczenie z salą. Elewacje tynkowane, rozczłonowane pilastrami o geometrycznych kapitelach dźwigających belkowanie. Okna arkadowe w obramieniach z kluczami. Od pn. węższa dwupiętrowa przybudówka w której klatka schodowa. Dachy dwuspadowe kryte dachówką.

4. BOŻNICA przy ul. Łazienkowej 2 w Kępnie wpisana do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 139/A z dn. 12.07.1968 r. Wybudowana w l. 1814 -1815 przez braci Fryderyka Wilhelma i Karola Fryderyka Schefflerów z Brzegu na miejscu poprzedniej drewnianej, rozebranej ok. 1689 r. Odnowiona w 1893 r. i w l. 1924-1925. Poważnie zniszczona przez pożar w 1973 r. W l. 1988-1990 remontowany dach. Synagoga murowana z cegły, wzniesiona w stylu klasycystycznym, częściowo podpiwniczona, tynkowana, z dekoracją boniowaną. Założona na rzucie prostokąta z kwadratową salą modlitwy nakrytą pozornym sklepieniem klasztornym. Zachowane fragmenty stiukowej dekoracji klasycystycznej oraz stolarki. Fasada pięcioosiowa z wysuniętym ryzalitowo portykiem na osi, rozczłonowanym czterema przyściennymi kolumnami, zwieńczonym belkowaniem i trójkątnym tympanonem. Na mocy ustawy z 1997 r. o restytucji mienia żydowskiego zwrócona Gminie Wyznaniowej Żydowskiej we Wrocławiu. W 2009 r. w drodze darowizny przekazana Gminie Kępno.

5. RATUSZ w Kępnie wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 1155/A z dn. 06.06. 1970 r. Pierwszy budynek ratusza drewniany, rozebrany w k. XVIII w. W 1935 r. na jego miejscu wzniesiono murowany budynek w stylu klasycystycznym, rozbudowany w 1866 r. Siedziba władz miejskich oraz sądu ziemsko – miejskiego. Budynek murowany dwukondygnacyjny, kryty dwuspadowym dachem z niewysoką wieżyczką zegarową. Elewacje tynkowane i boniowane. Od 1989 r. ponownie siedziba władz samorządowych.

6. BUDYNEK MAGISTRATU wraz z podwórzem i dwoma bramami wjazdowymi przy ul. Ratuszowej nr 2 w Kępnie wpisany do rejestru zabytków decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 222/Wlkp/A z dn. 30.03.2005 r. Budynek magistratu wzniesiony w 1846 r., wyłączna siedziba władz miasta do 1975 r. Budynek murowany dwukondygnacyjny, nakryty dachem dwuspadowym, wzniesiony w stylu klasycystycznym. Elewacje tynkowane ze skromnym detalem architektonicznym, z wejściem głównym w formie portalu. Wewnątrz zachowany pierwotny układ pomieszczeń i klatka schodowa. Od strony pn. niewielkie podwórze i dwie reprezentacyjne bramy wjazdowe, z których wsch. ujęta portalem z parą pilastrów. Obecnie w budynku mieści się biblioteka i galeria.

7. ZESPÓŁ STAROSTWA POWIATOWEGO: budynek starostwa z oficynami, budynek starostwa, willa starosty, park starościński przy ul. Kościuszki 5-9 w Kępnie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 630/Wlkp/A z dn. 12.02.2008 r. W obecnym stanie zaprojektowany pomiędzy 1920 r. a 1925 r. Pierwotnie siedziba starosty mieściła się w budynku tzw. starego starostwa przy ul. Kościuszki 9, wzniesionym ok. 1898 r. Budynek ten zachował się w niezmiennym stanie i pełni obecnie funkcję mieszkalną. Ok. 1920 r. siedziba władz powiatowych przeniesiona do budynku przy ul. Kościelnej 5. Budynek przy ul. Kościuszki 5, gdzie obecnie mieści się siedziba starostwa powiatowego, wzniesiony zapewne ok. poł. XIX w. Po 1920 r. budynek rozbudowany o parterowe skrzydło pd. – wsch. z salą sesyjną. Po II wojnie światowej przekształcony m.in.: zrównano wysokości kondygnacji, urządzono użytkowe poddasze z wystawkami, w fasadzie wprowadzono pozorne ryzality. W latach 1920-25 założono na tyłach starostwa park oraz wybudowano willę starosty, przed którą założono ogród. Willa założona na rzucie prostokąta zbliżonego do kwadratu, z tarasem i dwoma owalnymi ryzalitami w poziomie parteru elewacji pd. Z oryginalnym dobrze zachowanym, bogatym, klasycznym detalem architektonicznym.

8. GIMNAZJUM, OGRODZENIE z BRAMĄ, DZIEDZINIEC SZKOLNY, ob. Liceum Ogólnokształcące im. majora Henryka Sucharskiego przy ul. Dąbrowskiego nr 3 w Kępnie, wpisane do rejestru zabytków decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 262/Wlkp/A z dn. 21.11. 2005 r. Budynek dawnego gimnazjum wzniesiono w l. 1910-1912 w stylu wczesnego modernizmu i form klasycznych. Założony na rzucie litery „L” trzy – i dwukondygnacyjny, nakryty wielopłociowymi dachami, z sześcioboczną wieżą zegarową nad korpusem głównym. Od strony pd. widokowa galeria nad arkadowym gankiem. Zachowana pierwotna dekoracja architektoniczna elewacji i oryginalny wystrój wnętrz. Od strony pn. i zach. murowane ogrodzenie z bramą, z dekoracyjnymi wazonami.

9. SZKOŁA Z SALĄ GIMNASTYCZNĄ, ob. Szkoła Podstawowa nr 1 przy ul. Sienkiewicza nr 21 w Kępnie, wpisana do rejestru zabytków decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 98/Wlkp/A z dn. 15.07. 2002 r. Budynek szkoły i sali gimnastycznej wzniesiony w latach 1912 -1914, o formach klasycystycznych. Obiekty zachowane w pierwotnej formie brył, wystroju elewacji, układu pomieszczeń oraz funkcji. Budynki zakomponowane w kształcie litery „L”. Korpus główny szkoły z pseudoryzalitem w fasadzie, sala gimnastyczna

jednokondygnacyjna, nakryte dachami czterospadowymi z ażurowymi wieżyczkami z hełmami kopulastymi. Elewacje tynkowane, dzielone gzymsami, w narożach lizeny. W fasadzie portal ujęty zdwojonymi pilastrami, nad którymi trójkątny fronton z oknem witrażowym. Obiekty są wyróżniającym się przykładem zespołu budynków użyteczności publicznej pocz. XX w., związanych z historią miasta.

10. SZKOŁA GMINY ŻYDOWSKIEJ przy ul. Szkolnej nr 6 w Kępnie, wpisana do rejestru zabytków decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 99/Wlkp/A z dn. 16.07.2002 r. Wybudowana w 1837 r., mieściła cztery klasy szkolne i dwa mieszkania dla nauczycieli, od 1865 r. trzyklasowa wyższa szkoła miejska, przekształcona w 1874 r. na progimnazjum, później gimnazjum, a następnie do likwidacji w 1928/29 w budynku mieściła się szkoła żeńska, przekształcona w 1910 r. na liceum i gimnazjum żeńskie. Budynek o formach klasycystycznych, założony na rzucie prostokąta z pseudoryzalitem w fasadzie, dwukondygnacyjny, nakryty dachem dwuspadowym. Elewacje tynkowane, w nich symetrycznie rozmieszczone otwory okienne i blendy. We wnętrzu zachowany pierwotny funkcjonalny podział pomieszczeń.

11. BUDYNEK BANKU LUDOWEGO przy ul. Wawrzyniaka nr 20 Kępnie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 100/Wlkp/A z dn. 18.07.2002 r. Budynek Banku Ludowego wzniesiony w 1912 r., w stylu historyzmu, założony na rzucie w kształcie litery „L”, z czytelnym pierwotnym układem i wewnętrznym podziałem wszystkich kondygnacji. Budowla dwukondygnacyjna, nakryta mansardowym dachem z wystawkami i niewielkim facjatkami. Elewacje tynkowane, opracowane architektoniczne. Pilastry boniowane, fryz z dekorowany koszami wypełnionymi owocami, płyciny podokienne zdobione elementami wici roślinnej, kwiatów i owoców.

12. REMIZA STRAŻACKA przy ul. Kościuszki nr 2 w Kępnie, wpisana do rejestru zabytków decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 261/Wlkp/A z dn. 21.11.2005 r. Wzniesiona w 1897 r. na miejscu starej strażnicy, rozbudowana ok. 1902 r. Architektura budynku o jednolitych formach stylistycznych charakterystycznych dla budowli publicznych wznoszonych na przełomie XIX i XX w. W zach. części budynku czterokondygnacyjna wieża o formach neogotyckich. Obiekt dwukondygnacyjny, na rzucie prostokąta, nietynkowany. W poziomie parteru obszerne pomieszczenie garażowe z bramą wjazdową od strony ul. Kościuszki, w którym przechowywany jest zabytkowy wóz strażacki z 1924 r.

13. ZAKŁAD WODOCIĄGOWY- wieża ciśnień, przepompownia, stacja uzdatniania wody, budynek administracyjno- mieszkalny przy ul. Wrocławskiej nr 28 w Kępnie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 122/Wlkp/A z dn. 07.03.2003 r. Zakład wodociągowy wybudowany w latach 1903-1904, wg projektu inżyniera Mestla z Wrocławia. Wieża ciśnień, przepompownia, stacja uzdatniania wody i budynek administracyjno-mieszkalny zachowane w pierwotnej formie brył, wystroju elewacji, funkcji i układzie urbanistyczno-architektonicznym. Budynki wzniesione w stylu historyzmu

nawiązującego do gotyku ceglanego, prezentują model wodociągu miejskiego z pocz. XX w. Od 1998 r. budynki należą do spółki Wodociągi Kępińskie.

14. PARK MIEJSKI z ALEJĄ LIPOWĄ przy ul. Dąbrowskiego w Kępnie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 736/Wlkp/A z dn. 12.03.2009 r. Założony w 1908 r. jako park publiczny, stanowi przykład parku krajobrazowego zlokalizowanego w układzie urbanistycznym, z charakterystycznymi alejami ponad stuletnich drzew. Główna aleja parkowa usytuowana na osi ulicy Dąbrowskiego. Porastają go drzewa typowe dla krajobrazu polski mi.n.: dąb, buk, grab, lipa, sosna, świerk oraz drzewa obcego pochodzenia jak: tulipanowiec amerykański, platan klonolistny, sosna limba. Pierwotna powierzchnia parku wynosiła ok. 5 ha., obecnie ok. 3,2 ha.

15. DOM przy ul. Kościelnej nr 2 w Kępnie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nr 138/A [w księdze dawnego woj. kaliskiego 150/A] z dn. 12.07.1968 r. Wybudowany na przełomie XVIII/XIX w., w stylu klasycystycznym. Murowany, otynkowany, parter boniowany. Dwupiętrowy, na planie prostokąta. Elewacja frontowa siedmioosiowa, pośrodku wsparty na dwóch kolumnach portyk, na piętrze balkon. Wewnątrz na osi przelotowa sień, w centralnej części sieni klatka schodowa. Układ wnętrza dwutraktowy. Dach stromy naczółkowy, kryty dachówką.

16. DOM przy ul. Krętej nr 7 w Kępnie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 511/A [w księdze dawnego woj. kaliskiego nr 256/A] z dnia 19.03.1969 r. Wzniesiony w poł. XIX w, w l. 1899-1904 pierwsza siedziba Banku Ludowego w Kępnie, w stylu klasycystycznym. Na planie prostokąta, jednokondygnacyjny nakryty stromym dachem dwuspadowym, kryty dachówką. W elewacji frontowej wystawka zadaszona dwuspadowym dachem. Pomieszczenia w układzie dwutraktowym z klatką schodową.

17. DOM Rynek 26 w Kępnie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 137/A [w księdze dawnego woj. kaliskiego nr 149/A] z dnia 12.07.1968 r. Wzniesiony na pocz. XIX w. Murowany, otynkowany. Na planie prostokąta, dwupiętrowy z mieszkalnym poddaszem, nakryty dachem mansardowym, kryty dachówką. Na osi sień sklepiona krzyżowo. Z zewnątrz na osi elewacji frontowej płaski dwupiętrowy ryzalit, rozczłonkowany w górnej kondygnacji dwiema parami pilastrów. W parterze ryzalitu portal z trójkątnym frontonem. Między kondygnacjami gzyms kordonowy i parapetowy. W narożu budynku wejście zwieńczone trójkątnym sfazowanym szczytem z literami „HS” wpisanymi w okrągły kartusz z dekoracją wolutową i ornamentem roślinnym.

18. KAMIENICA z OFICYNĄ -Rynek 33 w Kępnie, wpisana do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kaliszu nr 668/A z dn. 15.11.1993 r. Wybudowana ok. 1910 r. usytuowana w zwartej zabudowie pierzei rynku. Budynek kamienicy założony na rzucie prostokąta, z oficyną od strony zachodniej. Budynek trzykondygnacyjny, z użytkowym poddaszem nakryty dachem dwu i trzyspadowym. Budynek oficyny dwukondygnacyjny, nakryty dachem dwuspadowym.

Elewacje tynkowane, umieszczone na wysokim cokole, o rytmicznym układzie otworów okiennych, zwieńczone wysuniętym gzymsem. W budynku zachowała się pierwotna stolarka okienna i drzwiowa, w części posadzki, podłogi i piece kaflowe.

19. DOM Rynek 35 w Kępnie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 510/A [w księdze dawnego woj. kaliskiego nr 255/A] z dnia 19.03.1969 r. Zbudowany w 1 poł. XIX w, o cechach późnoklasycyistycznych. Dwupiętrowy, na planie litery” L”. Układ wnętrza dwutraktowy z sienią przelotową. Z zewnątrz między kondygnacjami gzyms kordonowy i parapetowy. Okna piętra w obramieniach z kluczami. W trójosiowej kondygnacji przyziemia wejście usytuowane centralnie. Przyziemie częściowo przerobione na lokale handlowe. Dach dwuspadowy kryty dachówką.

20. DOM Rynek nr 36 w Kępnie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 1567/A [w księdze dawnego woj. kaliskiego nr 400/A] z dnia 26.07.1974 r. Wzniesiony w 1833 r., przebudowany w k. XIX w., przed I wojną światową w budynku mieściła się restauracja, a w oficynie rzeźnictwo. Klasycyistyczny. Murowany, otynkowany, z płytkami boniami w elewacji frontowej. Dwupiętrowy, częściowo podpiwniczony. Okna górnej kondygnacji prostokątne, między kondygnacjami gzyms kordonowy. Na planie litery „U”. Układ wnętrza dwutraktowy. Wewnątrz na osi przelotowa sień z półowalną klatką schodową. Nakryty stromym dachem dwuspadowym, kryty dachówką.

21. KOŚCIÓŁ FILIALNY PW. ŚW. MIKOŁAJA, ob. parafialny pw. Wniebowzięcia NMP w Kierznie wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr Kl.III-885/8/61 [59/A nr w księdze dawnego woj. kaliskiego] z dn. 27.12.1961 r. Zbudowany w XVII w., restaurowany 1871, 1948. Do 1978 r. był filią kościoła w Myjomicach. Kościół drewniany konstrukcji zrębowej, oszalowany. Jednonawowy, prezbiterium zamknięte wielobocznie, z zakrystią od pn. Nawa nieco szersza i wyższa, z czworobocznymi kaplicami od pn. i pd. tworzącymi transept, otwierającymi się do nawy arkadami. Od zach. kwadratowa wieża. Wewnątrz strop drewniany kolebkowy. Chór muzyczny wsparty na czterech słupach. Dachy dwuspadowe kryte blachą, z wieżyczką na sygnaturkę.

22. PAŁAC w Mikorzynie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kaliszu nr 489A z dn. 22.12.1986 r. Wybudowany ok. 1786 r., w stylu klasycyistycznym. Rozbudowany ok. przełomu 3/4 ćw. XIX w. o poprzeczne skrzydło eklektyczne. Murowany, otynkowany. Założony na planie litery „T”. Klasycyistyczna część parterowa, nadbudowana o użytkowe poddasze, nakryta niskim dachem dwuspadowym. Układ wnętrza dwutraktowy. Elewacje pięciosaowe, z trójosiowym pseudoryzalitem na osi. Skrzydło późniejsze, piętrowe, trójosiowe z wejściem na osi umieszczonym w trójbocznie wysuniętym ryzalicie, przykrytym balkonem, poprzedzonym tarasem i schodami. Pałac nakryty dachem pogrążonym. Elewacje otynkowane, zwieńczone wysoką ścianą z otworami okiennymi, zakończoną attyką krenelażową. Na narożach nadwieszono pseudowieżyczki, analogicznie w starszej części pałacu.

23. PARK pałacowy wraz z pięcioma bramami wjazdowymi, oraz zespół folwarczny w skład którego wchodzi: GORZELNIA, SPICHLERZ, STAJNIA w Mikorzynie, wpisane do rejestru zabytków decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu nr 242/Włkp/A z dn. 12.07.2006 r. Zespół pałacowo – parkowy i folwarczny w Mikorzynie powstał w 2 poł. XIX w. Park założony został w 1874 r. przez ówczesnego właściciela majątku, Ludwika Goebela. Park posiada układ przestrzenny o charakterze krajobrazowym, wzdłuż pd.- zach. granicy parku biegnie aleja dębowa będąca pomnikiem przyrody. W parku występują cenne okazy drzew, takich jak dęby szypułkowe i czerwone, lipy, wiązy, sosny, kasztanowce białe. W części przypałacowej park otoczony jest ogrodzeniem, w postaci murowanych słupków z przęsłami ze sztachet z motywem trójliścia. Na jednym ze słupków ogrodzenia widnieje data „1914”. W parku zachowało się pięć murowanych bram wjazdowych utrzymanych w stylistyce neogotyckiej. W pobliżu pałacu wybudowana została w 1878 r. rządówka wraz z zespołem folwarcznym, budynkami gorzelnii, spichlerza i stajni wzniesionymi na przełomie 3 i 4 ćw. XIX w.

24. KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. JADWIGI w Olszowej, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kaliszu nr 607A z dn. 31.12.1990 r. Parafia wymieniona w 1553 r. Obecny kościół drewniany konstrukcji zrębowej, wzniesiony zapewne w 1749 r., na miejscu poprzedniego konsekrowanego w 1623 r. Jednonawowy z wielobocznie zamkniętym prezbiterium, kwadratową zakrystią z 1870 r. i dwiema kruchtami po pd. i zach. stronie nawy, tworzącymi transept. Od zach. kwadratowa wieża konstrukcji słupowej, oszalowana. Dach nad nawą i prezbiterium o wspólnej kalenicy, z wieżyczką na sygnaturkę o formie barokowej.

25. KOŚCIÓŁ FILIALNY PW. ŚW. KATARZYNY w Świbie, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kaliszu nr 608A z dn. 31.12.1990 r. Wzmiankowany jako kaplica w 1553 r., wzniesiona rzekomo przez paulinów z Wieruszowa. Kościół zbudowany zapewne w XVIII w., powiększony od zach. w 1924 r. Odnowiony w l. 1945 i 1952. Drewniany konstrukcji zrębowej z oszalowaną nawą. Jednonawowy z prezbiterium zamkniętym wielobocznie i zakrystią od pn. Dachy dwuspadowe kryte blachą, nad nawą wieżyczka kształtu barokowego.

26. RELIKIY ARCHEOLOGICZNE /NAWARSTWIENIA KULTUROWE/ od czasów starożytnych po okres nowożytny starego miasta Kępna wpisane do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kaliszu nr 703/A z dn. 14.03.1995 r. Granice wpisu wytyczają ulice: Rynek, Stara, Słodowa, Orzeszkowej, Rzeźnicka, Kraszewskiego, Spokojna, Poniatowskiego, Sieroca, Kręta, Kościuszki, Staszica, Zamkowa, Szkolna, Aleja Marcinkowskiego, Armii Czerwonej (ob. Ratuszowa), Kościelna.

- Obiekty architektury sakralnej
 - Kościół parafialny pw. św. Marcina w Kępnie [w rejestrze zabytków]
 - Kościół ewangelicki w Kępnie
 - Synagoga w Kępnie [w rejestrze zabytków]

- Kościół par. pw. Wniebowzięcia NMP w Kierznie [w rejestrze zabytków]
- Kościół par. pw. św. Idziego w Mikorzynie
- Kościół par. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP i Wszystkich Świętych w Myjomicach
- Kościół par. pw. św. Jadwigi w Olszowej [w rejestrze zabytków]
- Kościół par. pw. św. Katarzyny w Świbie [w rejestrze zabytków]
- Obiekty architektury rezydencjonalnej
 - Zespół dworski w Domaninie [w rejestrze zabytków]
 - Zespół folwarczny w Hanulinie [w rejestrze zabytków]
 - Zespół dworski w Kierznie
 - Relikty zespołu folwarcznego w Mechnicach
 - Zespół dworski w Mianowicach
 - Zespół pałacowy/ folwarczny w Mikorzynie [w rejestrze zabytków]
 - Zespół pałacowy w Myjomicach
 - Zespół dworski w Olszowej
 - Zespół dworski w Osinach
 - Zespół folwarczny w Przybyszowie
 - Zespół dworski w Rzetni
 - Zespół folwarczny i dworski w Świbie
 - Zespół folwarczny w Wierzbicinie
 - Zespół folwarczny w Zosinie
- Obiekty architektury użyteczności publicznej
 - Ratusz w Kępnie [w rejestrze zabytków]
 - Magistrat, ob. biblioteka i galeria Kępnie [w rejestrze zabytków]
 - Zespół starostwa w Kępnie [w rejestrze zabytków]
 - Bank Ludowy w Kępnie [w rejestrze zabytków]
 - Remiza strażacka w Kępnie [w rejestrze zabytków]
 - Szkoła z salą gimnastyczną w Kępnie [w rejestrze zabytków]
 - Szkoła Gminy Żydowskiej [w rejestrze zabytków]
 - Gimnazjum, ob. liceum [w rejestrze zabytków]
 - Poczta w Kępnie
 - Hotel przy ul. ks. Wawrzyniaka 6 w Kępnie
 - Szkoła, ob. dom nr 39 w Przybyszowie
 - Szkoła w Kierznie
 - Szkoła w Krążkowych
 - Szkoła w Myjomicach
 - Szkoła w Olszowej
 - Szkoła, ob. przedszkole w Osinach
- Obiekty architektury mieszkalnej – ujęte w gminnej ewidencji zabytków - zał. nr 1
- Obiekty architektury gospodarczej- ujęte w gminnej ewidencji zabytków- zał. nr 1
- Zabytki techniki
 - Zakład Wodociągowy z wieżą ciśnień w Kępnie [w rejestrze zabytków]

- Dworzec Kolejowy w Kępnie
- Dworzec Kolejowy Zachodni w Kępnie
- Dworzec Kolejowy w Domaninie
- Zespół młyna w Kępnie
- Zespół dworca kolejowego w Krążkowych
- Historyczne parki krajobrazowe:
 - Park dworski w Domaninie [w rejestrze zabytków]
 - Park dworski w Hanulinie [w rejestrze zabytków]
 - Park miejski w Kępnie z aleją lipową przy ul. Dąbrowskiego [w rejestrze zabytków]
 - Park w Kępnie przy willi przy zespole starostwa [w rejestrze zabytków]
 - Park dworski w Kierznie
 - Park dworski w Mianowicach
 - Pozostałości parku przy zespole folwarcznym w Mechnicach
 - Park pałacowy w Mikorzynie [w rejestrze zabytków]
 - Park pałacowy w Myjomicach
 - Park dworski w Olszowej
 - Park dworski w Osinach
 - Park dworski w Rzetni
 - Pozostałości parku przy zespole dworskim w Świbie.
- Historyczne cmentarze:
 - Cmentarz rzymskokatolicki w Kępnie
 - Cmentarz ewangelicki w Kępnie
 - Relikty cmentarza żydowskiego w Kępnie
 - Cmentarz rzymskokatolicki w Kierznie
 - Cmentarz rzymskokatolicki w Mikorzynie
 - Cmentarz rzymskokatolicki w Olszowej
 - Cmentarz rzymskokatolicki w Ostrowcu- Myjomicach
- Stanowiska archeologiczne [w rejestrze zabytków]

Ponadto, na terenie całej gminy znajdują się kapliczki, pomniki, grobowce i inne obiekty małej architektury ujęte w gminnej ewidencji zabytków nieruchomych.

5.2.3. Zabytki ruchome.

Na terenie Miasta i Gminy Kępno w rejestrze zabytków ujęto sześć zespołów mobiliów stanowiących wyposażenie zabytków architektury sakralnej. Trzy spośród nich należą do budownictwa drewnianego.

1. Z wyposażenia kościoła parafialnego pw. św. Marcina w Kępnie wpisano do rejestru zabytków pod nr 31/B z 18.05.1972 r. dziewiętnaście zabytków ruchomych, prezentujących głównie formy barokowe i pochodzących z

poprzedniego kościoła. Między innymi: drewniana barokowa chrzcielnica w formie anioła podtrzymującego misę, portret trumienny z ok. 1700 r. wykonany na blasze przedstawiający fundatora pierwszego kościoła Marcina Konstantego Olszewskiego oraz portrety ks. kanonika Ordęgi z końca XVII w. i ks. Alojzego Grzybowskiego z 1814 r.

2. Zabytki ruchome wchodzące w skład wyposażenia drewnianego kościoła parafialnego pw. NMP Wniebowziętej w Kierznie wpisane są do rejestru zabytków pod nr 33/B decyzją z 23.05.1972 r. Na zespół dwudziestu sześciu mobiliów składają się m.in.: manierystyczny ołtarz główny ze współczesnymi mu obrazami i rzeźbami oraz baroko-ludowe ołtarze boczne i obrazy.
3. Wyposażenie kościoła parafialnego pw. św. Idziego w Mikorzynie wpisane do rejestru zabytków pod nr 35/B z 24.05.1972 r. składa się z jedenastu obiektów prezentujących głównie formy barokowe i pochodzących z wyposażenia poprzedniej świątyni. W retabulum dwudziestowiecznego ołtarza głównego wkomponowana została późnogotycka z ok. 1500 r. polichromowana rzeźba patrona kościoła.
4. W kościółce parafialnym pw. Wszystkich Świętych w Myjomicach pod nr 36/B decyzją z 24.05.1972 r. wpisano barokowo-ludową rzeźbę św. Jana Nepomucena i dwa wczesnobarokowe rzeźbione lichtarze, stanowiące relikty poprzedniego kościoła, spalonego w 1851 r.
5. Z wyposażenia kościoła parafialnego pw. św. Jadwigi Śląskiej w Olszowej do rejestru zabytków został wpisany renesansowy tryptyk z 1595 r. wykonany przez monogramistę MB. W polu środkowym namalowana scena Ukrzyżowania z NMP, św. Janem, Marią Magdaleną i fundatorami. Na awersach tryptyku wyobrażenia św. Stanisława i św. Elżbiety, na rewersach Chrystus i Matka Boża Bolesna. Decyzją nr 39/B z 24.05.1972 r. tryptyk wpisano ponownie, wraz z pozostałymi dziewięcioma elementami wyposażenia. W późnorenesansowym z ok. poł. XVII w. ołtarzu bocznym pn. współczesne mu obrazy malowane temperą na desce z przedstawieniem św. Mikołaja i św. Franciszka.
6. Pod nr 45/B decyzją z 24.05.1972 r. wpisane zostało do rejestru dziesięć elementów wyposażenia drewnianego kościoła filialnego pw. św. Katarzyny w Świbie, pochodzących z XVIII i XIX w. Cennymi zabytkami są trzy gotyckie rzeźby przedstawiające Matkę Bożą z Dzieciątkiem, św. Katarzynę i św. Barbarę, należące zapewne do kręgu sztuki dolnośląskiej.

5.2.4. Zabytki archeologiczne.

Gminna ewidencja zabytków archeologicznych dla Miasta i Gminy Kępno założona została w 2012 r. Podstawę jej opracowania stanowił zasób informacji o stanowiskach archeologicznych rozpoznanych metodą badań powierzchniowych i poprzez kwerendę źródłową, uzyskany dzięki programowi AZP (według stanu badań z lat: 1981, 1983, 1984, 1986 i 2011.). W ewidencji zabytków archeologicznych ujęto 184 stanowiska jedno- i

wielokulturowe, na których stwierdzono różne funkcje osadnicze. W oparciu o przeprowadzoną kwerendę zewidencjonowanych zabytków archeologicznych Miasta i Gminy Kępno należy wyróżnić trzy stanowiska o własnej formie krajobrazowej:

- **grodzisko** z okresu wczesnego średniowiecza i czasów nowożytnych w **Kępnie**
- **grodzisko** wczesnośredniowieczne w **Kierznie** – w rejestrze zabytków
- **grodzisko** wczesnośredniowieczne w **Myjomicach** – w rejestrze zabytków

Do rejestru zabytków wpisano **relikty archeologiczne (nawarstwienia kulturowo-osadnicze)** od czasów starożytnych po okres nowożytny starego miasta Kępna, nr rej. 704/A, wpis decyzją z dnia 14.03.1995 r. Wpis ten obejmuje ulice: Rynek, Stara, Słodowa, Orzeszkowej, Rzeźnicka, Kraszewskiego, Spokojna, Poniatowskiego, Sieroca, Kręta, Kościuszki, Staszica, Zamkowa, Szkolna, Aleja Marcinkowskiego, Armii Czerwonej (ob. Ratuszowa), Kościelna.

Pozostałe obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków archeologicznych, to m.in.:

- 4 cmentarzyska - kultury łużyckiej w: Mechnicach, Mikorzynie, Kępnie (na tzw. Górze Wiatrakowej) i kultury przeworskiej w Kępnie
- 102 osady -najliczniej reprezentowane przez kulturę łużycką, kulturę przeworską z okresu rzymskiego oraz osadnictwo średniowieczne
- 1 obozowisko kultury hamburskiej w Mechnicach

Tabela prezentuje zasoby archeologiczne dziedzictwa kulturowego na terenie Miasta i Gminy Kępno.

Kategorie danych		Liczba ogólna	W rejestrze zabytków
1.	Stanowiska archeologiczne z terenu z terenu Miasta i Gminy Kępno	184	–
FUNKCJE OSADNICZE	2.1.	grodziska	3
	2.2.	osady	175
	2.3.	cmentarzyska płaskie	4
	2.4.	cmentarzyska kurhanowe i pojedyncze kurhany	0
	2.5.	inne	2
			1

(Źródło ww. danych: Gminna ewidencja zabytków archeologicznych.)

Zarys osadnictwa południowej Wielkopolski- Ziemi Kępińskiej posiada długą tradycję. W końcu epoki kamienia około 4300-1700 lat p.n.e na tereny te przybyła ludność z obszarów naddunajskich. Osiedlali się w dolinach rzek Pomianki i Niesobu, dopływów rzeki Prosny, na wydmach, leśnych polanach i na bezleśnych obszarach, o lekkich bielicowych glebach. Świadczą o tym znajdowane narzędzia wykonane z krzemienia i kamienia: noże, młotki i siekierki. Wiadomości o ich życiu czerpiemy ze źródeł archeologicznych. Szczególnie cennego odkrycia dokonano w miejscowości Mechnice, w której znaleziono obozowisko łowców reniferów (kultura hamburska). Stanowisko to, zostało zbadane metodą wykopaliskową prowadzoną przez B. Maryniaka z BBiDZ w Kaliszu. Warto wspomnieć, iż w sąsiednich gminach Łęka Opatowska i Trzcinica odkryto cmentarzyska, które stanowią jeden duży kompleks osadniczy wraz z osadami zlokalizowanymi w gminie Kępno.

Od roku 1900 prowadzono wykopaliska na terenie majątku ziemskiego Siemianice (groby z czasów rzymskich) i w Lipiu z epoki brązu (1700-700 lat p.n.e). Z tego okresu pochodzi cmentarzysko usytuowane pomiędzy Łęką Opatowską, a Lipiem, należące do tzw. grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łużyckiej. Cmentarzysko zostało odkryte na początku XX wieku podczas prac polowych. W latach 1925-1929 na polach majątku ziemskiego w Laskach (gmina Trzcinica) odkryto cmentarzysko z epoki brązu datowane od około 1000 do 400 lat p.n.e. Udokumentowano 1812 stanowisk grobowych popielnicowych i bezpopielnicowych, przy których znaleziono i zebrano około 9000 obiektów (głównie naczyń, narzędzi i zabawek). Ludność mieszkającą wówczas na tym terenie określa się mianem społeczności kultury łużyckiej. W okresie wpływów rzymskich (poł. I w. –IV w. n.e.) nastąpił rozwój handlu z imperium rzymskim. Wśród sprowadzanych z terenów dzisiejszej Polski towarów jednym z bardziej cennych, oprócz żelaza oraz zapewne wosku i skór, był bursztyn. Inne cmentarzysko z młodszej epoki brązu znajduje się na zachód od miasta Kępna na gruntach tzw. Górki Wiatrakowej, gdzie odkryto groby zaliczane do grupy kultury łużyckiej (1400-1200 lat p.n.e). W Mechnicach udokumentowano istnienie osady kultury łużyckiej położonej w pobliżu cmentarzyska tej kultury i stanowiącej z nim kompleks. Tuż obok grodziska średniowiecznego w Kierznie, odkryto osadę przyrodową datowaną na X/XI w. W Mikorzynie zlokalizowano osadę wielokulturową, na której zebrano materiał kultury przeworskiej i ceramikę z XV –XVI w.

Zdecydowana większość stanowisk rozpoznanych w trakcie AZP grupuje się wzdłuż cieków wodnych, gdzie stwierdzono występowanie kultur: łużyckiej, przeworskiej, osadnictwa średniowiecznego i nowożytnego (tabela s.46) . Osadnictwo kultury łużyckiej na terenie gminy koncentruje się zwłaszcza w okolicach miejscowości: Domanin, Mikorzyn, Rzetnia, Świba. Na omawianym obszarze widoczne jest także duża intensywność osadnictwa przeworskiego: Domanin, Krążkowy, Mikorzyn, Świba.

Innym świadectwem dawnego osadnictwa jest grodzisko stożkowate, położone ok. 1 km na północny zachód od miasta, wśród mokrych łąk przy rzece Samicy. Po dawnym założeniu obronnym zachował się ziemny kopiec (tzw. Kopiec) o średnicy 35 m i wysokości 4 m. Wprawdzie B.Guerquin umiejscawiał w Kępnie zamek rycerski, prawdopodobnie jednak murowana późnośredniowieczna warownia nigdy tu nie powstała. Królewskie Kępno wraz z *castrum* Kazimierz Wielki przekazał w 1365 r. staroście generalnemu Wielkopolski, Wierzbicie z Palowic. Potem użytkowane było przez jego potomków Wierzbietów – Kępińskich. W 1455 r. fortalicję zniszczyli Morawianie. W 1545 r. Spytek Tarnowski kupił Kępno wraz z zamkiem od Achacego Jordana. Pochodzący z tego okresu opis informuje o założeniu obronnym i bramie podtrzymywanej przez łańcuchy oraz budynku mieszczącym

kilka izb. Obiekt zapewne jeszcze w XVI w. został opuszczony i być może nowy zamek (a raczej dwór) powstał na skraju miasta w rejonie obecnej poczty. Dane źródłowe zweryfikował J. Augustyniak, który przebadał kopiec ziemny leżący około 1,5 m na północ od rynku, będący pozostałością drewnianego założenia obronnego z 2 połowy lub z końca XIII w., funkcjonującego do poł. XVI w. Na podstawie prac archeologicznych (l. 1978-1979) ustalono, że na tzw. kopcu znajdował się drewniany budynek o wymiarach 4 x 5 m otoczony częstokołem i glinianym wałem. Na przełomie XIV i XV wieku uległ on zniszczeniu. Od połowy XIV w. centralnym punktem założenia była drewniana wieża mieszkalno-obronna, na planie kwadratu o boku 7 m otoczona wałem, wzniesiona zapewne przez Wierzbietę z Palowic.

W kępińskim grodzie 15 lutego 1282 r., Mściwuj II książę Pomorza Gdańskiego i książę Wielkopolski Przemysł II podpisali umowę kępińską. Mściwuj II tytułem darowizny za życia /*donatio inter vivo*/przekazał Przemysławowi II swoje dziedzictwo, Pomorze Gdańskie. Akt ten spowodował połączenie Pomorza Gdańskiego i Wielkopolski w 1294 r.

5.2.5. Zabytki w zbiorach muzealnych i innych.

Placówką gromadzącą dobra materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego regionu, jest **Muzeum Ziemi Kępińskiej**. Muzeum założone zostało w 1938 r. z inicjatywy burmistrza Wacława Kokocińskiego. Współzałożycielem i pierwszym kierownikiem placówki był Tadeusz Piotr Potworowski – uznany artysta malarz, scenograf, pedagog związany z ziemią kępińską poprzez małżeństwo z córką właścicieli Grębanina. W 2000 r. muzeum nadano imię Tadeusza Piotra Potworowskiego.

Zbiory muzealne liczą ok. 8000 obiektów pozyskiwanych przez lata, głównie w drodze darowizn. Przejęcie archiwum Wacława Kokocińskiego, umożliwiło prowadzenie szerokich studiów regionalnych. Dzięki tej darowiznie, w zbiorach muzeum znalazły się istotne dokumenty cechowe, rękopis i maszynopisy książki Wacława Kokocińskiego „Z Dziejów Kępna”, a także korespondencja, którą badacz prowadził z licznym gronem naukowców. Ponadto, dla zbiorów pozyskano łańcuchy Kępińskiego Bractwa Kurkowego, a także część skarbu monet z czasów Zygmunta III Wazy oraz akwarele Piotra Potworowskiego, namalowane po jego powrocie do kraju. Utworzono kolekcję judaików (świeczniki chanukowe, kielichy sederowe, balsaminka i Tora) i militariów z okresu I wojny światowej.

Obecnie, zbiory muzealne zgrupowane są w trzech działach: archeologicznym - eksponaty pochodzące i prezentujące historię regionu od paleolitu do średniowiecza, etnograficznym - zabytki kultury ludowej z południowej Wielkopolski i historyczno – artystycznym na które składają się dokumenty, obrazy, pieczęcie dotyczące głównie historii kępińskiego rzemiosła i związane z Kępińskim Bractwem Kurkowym. W muzeum znajdują się kolekcje o szczególnym znaczeniu dla dziejów miasta i regionu. Są to:

- kolekcja obrazująca powstanie i rozwój cechów w Kępnie: dokumenty, pieczęcie, ludy cechowe, narzędzia pracy, zabytki związane z Kępińskim Bractwem Kurkowym – łańcuchy, tarcze, sztandary, archiwum bractwa,
- kolekcja malarstwa Tadeusza Piotra Potworowskiego
- zabytki obrazujące życie codzienne mieszkańców południowej Wielkopolski: elementy wyposażenia domostw, narzędzia pracy, dziewiętnastowieczne stroje mieszczkańskie i ludowe, hafty, judaika, starodruki, kolekcja uzbrojenia,

- zabytki pradziejowe od paleolitu po średniowiecze
- monety i medale od starożytności po współczesność

Ponadto, Muzeum prowadzi badania osadnictwa pradziejowego w Kotlinie Kępińskiej i w zachodniej części Wyżyny Wieruszowskiej. W latach 1982-1989 było organizatorem obozów archeologicznych. Podjęto wówczas prace wykopaliskowe na cmentarzysku kultury łużyckiej w Mechnicach (Gmina Kępno), w których brała udział młodzież z kępińskiego Liceum Ogólnokształcącego.

Rozwój placówki, to także działalność w sferze edukacji plastycznej i działalność wystawienniczą. Od 2000 r. przy muzeum działa galeria sztuki współczesnej AE. Muzeum organizuje konkursy plastyczne dla dzieci z przedszkoli kępińskich, wystawy malarstwa i rzeźby twórców profesjonalnych oraz Ogólnopolski Plener Malarski w Mikorzynie. Ta ostatnia forma skutkuje gromadzeniem zbiorów malarstwa współczesnego, co w istotny sposób wzbogaca zbiory muzealne.

Inną placówką gromadzącą w zorganizowanej formie zasoby o charakterze muzealnym jest działające od 2004 r. przy Sanktuarium św. Idziego w Mikorzynie **Muzeum Wiejskie**. Placówka gromadzi eksponaty związane z dawnym życiem i pracą ludzi na wsi, przedmioty codziennego użytku, meble sypialniane, kuchenne. Eksponaty są darami mieszkańców Mikorzyna.

Z uwagi na charakter prowadzonej działalności, należy wspomnieć o **Towarzystwie Miłośników Ziemi Kępińskiej**, założonym w 1973 r. w Kępnie. Zajmuje się ono upowszechnianiem i propagowaniem najwartościowszych zjawisk kulturowych, walorów turystycznych oraz osiągnięć społecznych i gospodarczych regionu, a także ochroną zabytków, pomnażaniem dziedzictwa kulturowego oraz inspirowaniem i popieraniem działalności wydawniczej dotyczącej Ziemi Kępińskiej. Towarzystwo było inicjatorem wydania monografii miejskiej autorstwa Jana Kurzawy i Stanisława Nawrockiego „Dzieje Kępna”, a także przeprowadzenia prac wykopaliskowych grodziska kępińskiego oraz zorganizowania uroczystych obchodów 700-lecia podpisania Układu Kępińskiego. Ostatnie działania Towarzystwa to m.in.: zainicjowanie wprowadzenia flagi miejskiej w barwach herbu, uruchomienie wszystkich miejskich zegarów wieżowych, a także hejnału miejskiego, który jest prezentowany od kilku lat na Ogólnopolskim Przeglądzie Hejnałów Miejskich w Lublinie.

5.3. Zabytki objęte prawnymi formami ochrony

5.3.1. Rejestr zabytków.

REJESTR ZABYTKÓW NIERUCHOMYCH					
Miejscowość	Obiekt	Numer w rejestrze zabytków	Data wpisu	Właściciel	Stan zachowania
DOMANIN	ZESPÓŁ DWORSKI: dwór i park	**493/A	21.04. 1987 r.	osoba prywatna	dostateczny

HANULIN	ZESPÓŁ FOLWARCZNY: dwór, obora, spichlerz, park	**753/A	07.11. 1998 r.	Skarb Państwa (ANR)	dostateczny/ zły
KĘPNO	ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO PW. ŚW. MARCINA: kościół, plebania, dom katolicki ul. Kościuszki 3	804/Wlpk/A PSOZ-Kal. IZN 40/78/98**	26.07. 2010 r. 22.10. 1998 r.	Parafia rzymskokatolicka	bardzo dobry/dobry (Dom Katolicki)
KĘPNO	BOŻNICA ul. Łazienkowa 2	139/A* [151/A]**	12.07. 1968 r.	Gmina Kępno	zły
KĘPNO	RATUSZ Rynek	1155/A* [341/A]**	06.06. 1970 r.	Gmina Kępno	bardzo dobry
KĘPNO	BUDYNEK MAGISTRATU z podwórzem i 2 bramami wjazdowymi, ul. Ratuszowa 2	222/Wlpk/A	30.03. 2005 r.	Gmina Kępno	bardzo dobry
KĘPNO	ZESPÓŁ STAROSTWA POWIATOWEGO: budynek starostwa z oficynami, budynek starostwa, willa starosty, park starościński ul. Kościuszki 5-9	630/Wlpk/A	12.02. 2008 r.	Powiat Kępno i Gmina Kępno	bardzo dobry/ dostateczny (budynek starostwa z oficynami)
KĘPNO	GIMNAZJUM, OGRODZENIE z BRAMĄ, ob. Liceum Ogólnokształcące im. H. Sucharskiego ul. Dąbrowskiego 3	262/Wlpk/A	21.11. 2005 r.	Powiat Kępno	bardzo dobry
KĘPNO	SZKOŁA Z SALĄ GIMNASTYCZNĄ, ob. Szkoła Podstawowa nr 1 ul. Sienkiewicza 21	98/Wlpk/A	15.07. 2002 r.	Gmina Kępno	dobry
KĘPNO	SZKOŁA GMINY ŻYDOWSKIEJ ul. Szkolna 6	99/Wlpk/A	16.07. 2002 r.	osoba prywatna	dobry

KĘPNO	BUDYNEK BANKU LUDOWEGO ul. Wawrzyniaka 20	100/Włkp/A	18.07. 2002 r.	Spółdzielcza Grupa Bankowa	dobry
KĘPNO	REMIZA STRAŻACKA ul. Kościuszki 2	261/Włkp/A	21.11. 2005 r.	Gmina Kępno	dostateczny
KĘPNO	ZAKŁAD WODOCIĄGOWY- wieża ciśnień, przepompownia, stacja uzdatniania wody, budynek administracyjno- mieszkalny ul. Wrocławska 28	112/Włkp/A	07.03. 2003 r.	Wodociągi Kepińskie, Spółka z o.o.	bardzo dobry (wieża ciśnień)/ dobry
KĘPNO	PARK MIEJSKI z ALEJĄ LIPOWĄ, ul. Dąbrowskiego	736/Włkp/A	12.03. 2009 r.	Gmina Kępno	dobry
KĘPNO	DOM ul. Kościelna 2	138/A* [150/A]**	19.03. 1969 r.	Spółdzielcza Grupa Bankowa	dostateczny
KĘPNO	DOM ul. Kręta 7	511/A* [256/A]**	12.07. 1968 r.	osoba prywatna	dostateczny
KĘPNO	DOM Rynek 26	137/A* [149/A]**	12.07. 1968 r.	osoba prywatna	dostateczny
KĘPNO	KAMIENICA z OFICYNĄ Rynek 33	688/A**	15.11. 1993 r.	osoba prywatna	dobry
KĘPNO	DOM Rynek 35	510/A* [255/A]**	19.03. 1969 r.	osoba prywatna	dostateczny
KĘPNO	DOM Rynek 36	1567/A* [400/A]**	26.07. 1974 r.	osoba prywatna	dostateczny
KIERZNO	KOŚCIÓŁ FILIALNY PW. ŚW. MIKOŁAJA, ob. parafialny pw. Wniebowzięcia NMP	870/Włkp/A	27.12. 1961 r.	Parafia rzymskokatolicka	dobry

MIKORZYN	PAŁAC	489/A*	22.12. 1986 r.	Skarb Państwa (ANR)	dostateczny
MIKORZYN	PARK, GORZELNIA, SPICHLERZ, STAJNIA	242/Wlkp/A	12.07. 2006 r.	Skarb Państwa (ANR)	dostateczny
OLSZOWA	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. JADWIGI	607/A*	31.12. 1990 r.	Parafia rzymskokatolicka	dobry
ŚWIBA	KOŚCIÓŁ FILIALNY PW. ŚW. KATARZYNY	608/A*	31.12. 1990 r.	Parafia rzymskokatolicka	dobry

* numer rejestru w księdze dawnego woj. poznańskiego (przed 1975 r.)

** numer rejestru w księdze dawnego woj. kaliskiego (w latach 1975-98)

REJESTR ZABYTKÓW RUCHOMYCH

Miejscowość	Obiekt	Numer w rejestrze zabytków	Data wpisu	Właściciel	stan zachowania
KĘPNO	Wyposażenie kościoła parafialnego pw. św. Marcina	31/B* [212/B]**	18.05. 1972 r.	parafia rzymskokatolicka	dobry
KIERZNO	Wyposażenie kościoła parafialnego pw. Wniebowzięcia NMP	33/B* [214/B]** 93/2012***	23.05. 1972 r. 16.08. 2012 r.	parafia rzymskokatolicka	dostateczny
MIKORZYN	Wyposażenie kościoła parafialnego pw. św. Idziego	35/B* [216/B]**	24.05. 1972 r.	parafia rzymskokatolicka	dostateczny
MYJOMICE	Wyposażenie kościoła parafialnego pw. Wszystkich Świętych	36/B* [217/B]**	24.05. 1972 r.	parafia rzymskokatolicka	dostateczny

OLSZOWA	Ołtarz-tryptyk śś. Stanisława i Jadwigi w kościele parafialnym pw. św. Jadwigi	110/B* [WK 2/4047]**	03.06. 1950 r.	parafia rzymskokatolicka	dostateczny
OLSZOWA	Wyposażenie kościoła parafialnego pw. św. Jadwigi	39/B* [220/B]**	24.05. 1972 r.	parafia rzymskokatolicka	dostateczny
ŚWIBA	Wyposażenie kościoła parafialnego pw. św. Katarzyny	45/B* [227/B]**	24.05. 1972 r.	parafia rzymskokatolicka	dostateczny

* numer rejestru w księdze dawnego woj. poznańskiego (przed 1975 r.)

** numer rejestru w księdze dawnego woj. kaliskiego (w latach 1975- 1998 r.)

*** numer rejestru w księdze woj. wielkopolskiego (od 1998 r.)

REJESTR ZABYTKÓW ARCHEOLOGICZNYCH						
Miejscowość	Obszar AZP	Rodzaj stanowiska	Kultura/ Chronologia	Nr	Data wpisu	Stan zachowania
KĘPNO	76-37/53	Relikty archeologiczne/ nawarstwienia kulturowe starego miasta Kępno	Późne średn.- okres nowożytny	703/A PSOZ-Kal. IZN - 40/20/95	14.03. 1995 r.	dostateczny
KIERZNO	75-38/38	Grodzisko	Wczesne średniowiecze	339/Wlkp/C *	18.08. 2008 r.	dobry
MYJOMICE	75-38/33	Grodzisko	Wczesne średniowiecze	340/Wlkp/C **	22.08. 2008 r.	dobry

* **Grodzisko** w miejscowości **Kierzno** wpisane do rejestru zabytków województwa poznańskiego pod numerem rejestru 1637/A decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z dnia 9 grudnia 1974 r., L.dz. Kl-III-870/2/74, przepisane do księgi C rejestru zabytków Województwa Wielkopolskiego pod numerem rejestru 339/Wlkp/C dnia 18.08.2008 r.

** **Grodzisko** w miejscowości **Myjomice** wpisane do rejestru zabytków województwa poznańskiego pod numerem rejestru 1636/A decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z dnia 9 grudnia 1974 r., L.dz. Kl-III-870/1/74, przepisane do księgi C

rejestr zabytków Województwa Wielkopolskiego pod numerem rejestru 340/Wlkp/C dnia 18.08.2008 r.

W przypadku stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków istnieje zakaz prowadzenia wszelkich robót budowlanych oraz przemysłowych na jego terenie, a prace porządkowe prowadzone w jego obrębie wymagają uzgodnienia z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Skala oceny stanu zachowania zabytków:

- a. bardzo dobry
- b. dobry
- c. dostateczny
- d. zły
- e. bardzo zły

5.3.2. Pomniki historii.

Na terenie Miasta i Gminy Kępno nie występują zabytki uznane za pomnik historii.

5.3.3. Parki kulturowe.

Na terenie Miasta i Gminy Kępno nie ustanowiono parku kulturowego.

5.4. Zabytki w gminnej ewidencji zabytków nieruchomych.

Gminna ewidencja zabytków nieruchomych dla Miasta i Gminy Kępno założona została w latach 2012-2013.

Patrz: ZAŁĄCZNIK NR 1

5.5. Zabytki w gminnej ewidencji zabytków archeologicznych.

Gminna ewidencja zabytków archeologicznych dla Miasta i Gminy Kępno założona została w 2012 roku.

Patrz: ZAŁĄCZNIK NR 2

6. Ocena stanu dziedzictwa kulturowego gminy. Analiza szans i zagrożeń.

6.1. Stan zachowania zabytków nieruchomych na terenie Miasta i Gminy Kępno.

1. ZESPÓŁ DWORSKO- PARKOWY w Domaninie. Dwór w dostatecznym stanie zachowania, po pracach remontowych, które objęły elewacje. Prywatni właściciele obiektu (wykorzystywanego na potrzeby prowadzonego gospodarstwa) na bieżąco prowadzą drobne remonty Park – obiekt w dostatecznym stanie zachowania. Układ kompozycyjny czytelny, teren parku ogrodzony. Stan fitosanitarny drzew zadowalający. Wykaszany w obrębie pałacu. Istnieje potrzeba uporządkowania terenu poprzez usunięcie powalonych drzew i samosiewów, wykaszanie traw. Wykonania wymaga inwentaryzacja parku.

2. ZESPÓŁ FOLWARCZNY: dwór, obora, spichlerz, park w Hanulinie. Dwór w dostatecznym stanie zachowania, budynki gospodarcze w złym stanie. Dwór częściowo użytkowany. Konieczny remont elewacji i odwilgocenie murów. Podwórze folwarczne częściowo zniekształcone przez rozbiórkę i wybudowanie nowych budynków inwentarskich oraz wiat na maszyny rolnicze. Spichlerz i obora nie użytkowane. Istnieje pilna potrzeba podjęcia remontu kapitalnego obiektów, przywrócenia pierwotnej formy i wyglądu zespołu; rozważenia wymaga w związku z tym możliwość zmiany właściciela. Park- obiekt w złym stanie, zarośnięty, liczne samosiewy drzew i krzewów. Wykonania wymaga inwentaryzacja parku.

3. ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO PW. ŚW. MARCINA: kościół, plebania, Dom Katolicki przy ul. Kościuszki 3 w Kępnie. Kościół – obiekt utrzymywany na bieżąco w bardzo dobrym stanie technicznym. W l. 1999-2000 wykonano malowanie wnętrza kościoła z renowacją złocień, stolarki drzwiowej, ambon, ławek, stacji drogi krzyżowej, ołtarzy i wystroju rzeźbiarskiego. W 2012 r. przeprowadzono remont elewacji, w 2013 r. wykonano ogrodzenie. Plebania po remoncie, który objął odwilgocenie murów, naprawę tynków elewacyjnych, naprawę więźby dachowej, stropów, wymianę pokrycia dachowego i adaptację poddasza na cele mieszkalne. Dom Katolicki – obiekt przed planowanym remontem, który obejmie dach, elewacje, i przebudowę dobudówki z l. 70. XX w., z użyciem form nawiązujących do architektury Domu Katolickiego.

4. BOŻNICA przy ul. Łazienkowej 2 w Kępnie- w złym stanie, obiekt nieużytkowany. W 2009 r. w drodze darowizny przekazana Gminie Kępno. Mury z licznymi spękaniem i odspojeniami tynku sięgającymi lica ceglanego, cegła skorodowana z wypłukanym spoinowaniem. W ścianie pn. nieznaczne wybrzuszenie. Zachowane pozostałości sklepień piwnic narażone na dalsze niszczenie, stolarka drzwiowa i okienna zachowana w niewielkim stopniu. W l. 1981-83 urząd konserwatorski przeprowadził remont obiektu obejmujący wymianę zniszczonej więźby dachowej na stalową, wymianę pokrycia dachowego, przemurowano koronę murów i wykonano wieniec żelbetowy. Istnieje pilna potrzeba opracowania projektu zagospodarowania zabytku wraz z harmonogramem

prac, wykonanie badań architektonicznych i archeologicznych oraz niezwłocznie należy podjąć prace remontowe.

5. RATUSZ w Kępnie, Rynek – w bardzo dobrym stanie zachowania, po gruntownych pracach remontowych zakończonych w 2007 r.; zabytek użytkowany zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem, mieści się w nim siedziba Urzędu Miasta i Gminy Kępno; część piwnic adaptowana na lokal gastronomiczny.

6. BUDYNEK MAGISTRATU z podwórzem i 2 bramami wjazdowymi przy ul. Ratuszowej 2 w Kępnie - obiekt w trakcie prowadzonego remontu w związku z adaptacją na siedzibę Muzeum Ziemi Kępińskiej, obejmującego: rekonstrukcję oryginalnej więźby dachowej, wymianę pokrycia dachowego i częściową wymianę stropów, remont tynków elewacyjnych z przywróceniem bonowania i wystroju architektonicznego.

7. ZESPÓŁ STAROSTWA POWIATOWEGO: budynek starostwa z oficynami, budynek starostwa, willa starosty, park starościński przy ul. Kościuszki 5-9 w Kępnie. Budynek starostwa (nr 5) – w bardzo dobrym stanie, po gruntownym remoncie w 2013 r., który obejmował naprawę tynków elewacyjnych, wymianę pokrycia dachowego i naprawę więźby naprawę dachowej, remont stolarki okiennej. Willi starosty – stan dość dobry. Budynek willi, stanowiący siedzibę biblioteki i tymczasowo Muzeum Ziemi Kępińskiej, wymaga remontu dachu i elewacji. Wewnątrz dobrze zachowany wystrój klatek schodowych i części pomieszczeń. Od frontu budynku podjazd, teren wymaga uporządkowania, w części przynależącej do Starostwa Powiatowego utworzono parking. Budynek starostwa z oficynami (nr 9) – obiekt w dostatecznym stanie technicznym, w części pomieszczeń- biura PINB, na piętrze mieszkania lokatorskie (komunalne). Istnieje potrzeba wykonania remontu elewacji i wewnątrz, przywrócenia pierwotnego układu pomieszczeń i wyposażenia. Park – stan zachowania dostateczny (w części parking), Teren wymaga uporządkowania poprzez usunięcie samosiewów krzewów i drzew, wykaszanie traw.

8. GIMNAZJUM, OGRODZENIE z BRAMĄ, ob. Liceum Ogólnokształcące im. H. Sucharskiego przy ul. Dąbrowskiego 3 – obiekt w bardzo dobrym stanie technicznym, użytkowany zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem. Szkoła remontowana w 2005 r. – wówczas wymieniono pokrycie dachowe. Wykonywane bieżące naprawy.

9. SZKOŁA Z SALĄ GIMNASTYCZNĄ, ob. Szkoła Podstawowa nr 1 przy ul. Sienkiewicza 21 w Kępnie – obiekt w dobrym stanie technicznym, po remoncie, który objął wymianę części stolarki okiennej i pokrycia dachowego, konserwację witraży w sali gimnastycznej. Wieżyczka po rekonstrukcji w oparciu o projekt z czasów budowy obiektu.

10. SZKOŁA GMINY ŻYDOWSKIEJ przy ul. Szkolnej 6 w Kępnie – w obiekcie stanowiącym własność Starostwa Powiatowego do 2013 r. przeprowadzano na bieżąco remonty pozwalające na utrzymanie dobrego stanu zachowania. Obecnie własność prywatna. Istnieje potrzeba opracowania programu użytkowego zagospodarowania obiektu z harmonogramem planowanych prac.

11. BUDYNEK BANKU LUDOWEGO przy ul. Wawrzyniaka 20 Kępnie – obiekt w trakcie gruntownego remontu. Prace obejmują naprawę tynków elewacyjnych, oczyszczenie i uzupełnienie detalu sztukatorskiego, uzupełnienie pokrycia dachowego i obróbek blacharskich, częściową wymianę stolarki okiennej. Opracowania konserwatorskiej aranżacji wymaga sięn wejściowa.
12. REMIZA STRAŻACKA przy ul. Kościuszki 2 w Kępnie – obiekt użytkowany zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem, w dostatecznym stanie zachowania. Przebudowany, w jego otoczeniu dysharmonizująca zabudowa. Istnieje potrzeba wykonania remontu elewacji oraz wprowadzenia ładu przestrzennego w otoczeniu zabytku.
13. ZAKŁAD WODOCIĄGOWY- wieża ciśnień, przepompownia, stacja uzdatniania wody, budynek administracyjno- mieszkalny przy ul. Wrocławskiej 28 w Kępnie- wieża w bardzo dobrym stanie technicznym, po remoncie w 2005 r.; budynek administracyjno- mieszkalny, przepompownia i stacja uzdatniania wody- w 2008 r. wykonano remonty dachów; obiekty poddawane pracom remontowym i adaptacyjnym na siedzibę Spółki i biuro obsługi interesantów, remontowi podlegają elewacje oraz wnętrza.
14. PARK MIEJSKI z ALEJĄ LIPOWĄ przy ul. Dąbrowskiego w Kępnie – obiekt utrzymywany na bieżąco w dobrym stanie, prace pielęgnacyjne i fitosanitarne prowadzone są wg uzgodnień konserwatorskich. Sporządzono inwentaryzację parku oraz projekt rewaloryzacji.
15. DOM przy ul. Kościelnej 2 w Kępnie – obiekt w dostatecznym stanie zachowania, remontowany w końcu l. 90. XX w., kiedy to zrekonstruowano portyk, wymieniono tynki elewacyjne i pomalowano elewacje. Obecnie wymaga gruntownego remontu.
16. DOM przy ul. Krętej 7 w Kępnie – obiekt w dostatecznym stanie zachowania. Istnieje potrzeba przywrócenia elewacji frontowej właściwego, nawiązującego do pierwotnego wyglądu.
17. DOM Rynek 26 w Kępnie – obiekt w dostatecznym stanie zachowania. W 2002 r. wykonano remont pokrycia dachu i elewacji.
18. KAMIENICA z OFICYNĄ Rynek 33 w Kępnie – obiekt w dobrym stanie technicznym, po remoncie elewacji w 2002 r. Wymagane przywrócenie pierwotnej stolarki okiennej.
19. DOM Rynek 35 w Kępnie – obiekt w dostatecznym stanie technicznym, po remoncie l. 90. XX w., który objął wymianę tynków elewacji frontowej, wymianę obróbek blacharskich i remont bieżący dachu.
20. DOM Rynek 36 w Kępnie – obiekt w dostatecznym stanie zachowania, remontowany w 2005 r., kiedy to naprawiono więźbę dachową, pokrycie dachowe i tynki elewacyjne.
21. KOŚCIÓŁ FILIALNY PW. ŚW. MIKOŁAJA, ob. parafialny pw. Wniebowzięcia NMP

w Kierznie – obiekt w dość dobrym stanie technicznym, po remoncie w 2013 r., który objął naprawę więźby dachowej, wymianę pokrycia dachowego i wymianę podłóg. Przewidziane prace remontowe konstrukcji wieży i jej pokrycia. Istnieje potrzeba remontu ścian zrębowych i szalunku.

22. PAŁAC w Mikorzynie – w dostatecznym stanie zachowania, nie użytkowany. W 2003 r. właściciel obiektu- Agencja Nieruchomości Rolnych wykonał prace zabezpieczające w zakresie remontu dachu, wykonania obróbek blacharskich, uzupełnienia rynien i rur spustowych, co wynikało z decyzji nakazującej urzędu konserwatorskiego. Obiekt zabezpieczony przed dostępem osób postronnych. Byli właściciele zespołu pałacowego i folwarku wystąpili z roszczeniem majątkowym. Obiekt wymaga gruntownych prac remontowych oraz opracowania programu zagospodarowania.

23. PARK, GORZELNIA, SPICHLERZ, STAJNIA w Mikorzynie. Budynki gospodarcze w dostatecznym stanie zachowania, po remontach dachów. Park – w złym stanie. Podjęto prace porządkowe polegające na : wykaszaniu samosiewów krzewów i drzew, usuwaniu powalonych i obumarłych (zagrożających) drzew, wykonywane są cięcia sanitarne w koronach drzew. Park posiada ewidencję.

24. KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. JADWIGI w Olszowej- obiekt w dość dobrym stanie zachowania, gruntownie remontowany i przebudowany w l. 80. XX w., kiedy to wymieniono szalunek ścian zewnętrznych i od wewnątrz (co wpłynęło niekorzystnie na zabytkowy charakter kościoła), dobudowano dwie nawy boczne, zmieniono kształt dachu i wymieniono pokrycie gontowe na blaszane, wymieniono stolarkę okienną i drzwiową. Istnieje potrzeba oceny stanu zachowania ścian zrębowych i impregnacja środkami zabezpieczającymi przed korozją biologiczną drewna. Elewacjom należy przywrócić pierwotny wygląd.

25. KOŚCIÓŁ FILIALNY PW. ŚW. KATARZYNY w Świbie- obiekt w dość dobrym stanie technicznym. Wskazaniem byłoby przywrócenie oryginalnego pokrycia gontowego dachu.

26. RELIKTY ARCHEOLOGICZNE /NAWARSTWIENIA KULTUROWE/ starego miasta w Kępnie od czasów starożytnych po okres nowożytny starego miasta Kępna – stan zachowania trudny w ocenie, z uwagi na fakt niedostępność reliktyw znajdujących się w ziemi. Wpis do rejestru objął ulice: Rynek, Stara, Słodowa, Orzeszkowej, Rzeźnicka, Kraszewskiego, Spokojna, Poniatowskiego, Sieroca, Kręta, Kościuszki, Staszica, Zamkowa, Szkolna, Aleja Marcinkowskiego, Armii Czerwonej (ob. Ratuszowa), Kościelna.

6.2. Stan zachowania zabytków ruchomych na terenie Miasta i Gminy Kępno.

1. Elementy wyposażenie kościoła parafialnego pw. św. Marcina w Kępnie zachowane są na miejscu i znajdują się w dobrym stanie. W l. 1998-2000 ołtarze i rzeźbę figuralną poddano renowacji. Interwencji konserwatorskiej wymagają obrazy ołtarzowe oraz

umieszczone w feretronach – ściemniałe, pokryte siatką spękań i odprysków, a w kilku przypadkach silnie przemalowane.

2. Wyposażenie kościoła parafialnego pw. Wniebowzięcia NMP w Kierznie – większość elementów wyposażenia zachowana na miejscu, w stanie zadowalającym. Poddane nie w pełni profesjonalnej konserwacji w 1981 r., wielu obiektom nadano nowy wyraz estetyczno- plastyczny. Obraz św. Barbary umieszczony w retabulum ołtarza w kaplicy pd. w bardzo złym stanie zachowania, występują silne spękania warstwy malarskiej oraz jej zwęglenie. Najpilniejszej konserwacji wymaga barokowy obraz Ukrzyżowania ujęty w bogatą snycerską ramę, noszący ślady przemalowań, uszkodzeń i odspojen warstwy malarskiej oraz przezłocen w partii obramienia. Docelowo podjęcia prac restauratorskich wymagać będą także ołtarze, rzeźba figuralna, pokryte wtórnymi powłokami farb i złocen.

3. Wyposażenie kościoła parafialnego pw. św. Idziego w Mikorzynie – zabytki zachowane na miejscu, w l. 80. XX w. ołtarze, ambona i rzeźba figuralna poddane nieprofesjonalnej renowacji, pokryto je wtórnymi malaturami i nieszlachetnymi złoceniami. Docelowo wskazane byłoby przywrócenie obiektom pierwotnej kolorystyki a także konserwacja dwóch obrazów ołtarzowych.

4. Wyposażenie kościoła parafialnego pw. Wszystkich Świętych w Myjomicach – elementy wyposażenia pozostają na miejscu w stanie zadowalającym. Rzeźba św. Jana Nepomucena po pracach konserwatorskich w 1981 r. , rzeźba św. Wojciecha z ubytkami polichromii i śladami żerowania owadów, zachowana w stanie dostatecznym.

5. Wyposażenie kościoła parafialnego pw. św. Jadwigi w Olszowej – obiekty w stanie zadowalającym w najbliższym czasie należy zaplanować konserwację manierystycznego ołtarza bocznego z siedemnastowiecznymi obrazami w uszakach. Ołtarz-tryptyk św. Stanisława i Jadwigi – stan zachowania dostateczny, Mensa ołtarzowa z niewielkimi ubytkami w najbliższym czasie należy zaplanować kompleksowa konserwację cennego tryptyku z 1595 r.

6. Wyposażenie kościoła parafialnego pw. św. Katarzyny w Świbie – zabytki znajdują się w zadowalającym stanie. Najpilniejszej interwencji konserwatorskiej wymagają trzy gotyckie rzeźby przedstawiające Madonę z Dzieciątkiem święte dziewice, należące zapewne do kręgu sztuki dolnośląskiej, obecnie pokryte grubą warstwą przemalowań olejnych zacierających i deformujących rzeźbę.

6.3. Stan zachowania zabytków archeologicznych oraz istotne zagrożenia.

Stanowiska archeologiczne podlegają stałym zagrożeniom. Wraz z rozwojem techniki, intensyfikacją działalności przemysłowej, gospodarczej i rolniczej rośnie stopień ich zagrożenia oraz pojawiają się nowe.

W myśl art. 6 pkt. 3 Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 ze zmianami) wszystkie zabytki archeologiczne – bez względu na stan zachowania podlegają ochronie i opiece.

Stanowiska archeologiczne nie wpisane do rejestru zabytków, ujawnione głównie podczas badań AZP, stanowią podstawową i najliczniejszą grupę archeologicznego dziedzictwa kulturowego. Zasięg stanowisk archeologicznych wyznaczony na mapach na podstawie badań powierzchniowych, nie zawsze jednak dokładnie musi odpowiadać zasięgowi występowania reliktywów archeologicznych. Dlatego, należy go traktować orientacyjnie, może bowiem okazać się, że obiekty archeologiczne występują także w sąsiedztwie wyznaczonego na podstawie obserwacji powierzchniowej, zasięgu stanowiska.

Najlepiej zachowane są stanowiska archeologiczne położone na nieużytkach, terenach niezabudowanych oraz terenach zalesionych. Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami nakłada na każdego, kto zamierza realizować roboty ziemne lub dokonać zmiany charakteru dotychczasowej działalności na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne, co doprowadzić może do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego- obowiązek (z zastrzeżeniem art. 82a ust. 1 cyt. ustawy) , pokrycia kosztów badań archeologicznych oraz ich dokumentacji, jeżeli przeprowadzenie tych badań jest niezbędne w cel ochrony tych zabytków.

Istotnym zagrożeniem dla stanowisk archeologicznych są inwestycje budowlane i przemysłowe (zwłaszcza rozwój budownictwa mieszkalnego i przemysłowego, budowa dróg), nielegalna eksploatacja piasek i żwirowni. Dużym zagrożeniem dla zachowania substancji zabytkowej stanowisk archeologicznych zlokalizowanych w obrębie pól uprawnych stanowi głęboka orka. Niektóre zagrożenia pojawiły się w ciągu ostatnich lat, jak na przykład działalność tzw. poszukiwaczy skarbów z wykrywaczami metali. Działalność ta szczególnie zagraża cmentarzyskom oraz stanowiskom o własnej formie krajobrazowej, jak grodziska czy fortyfikacje ziemne oraz pozostałości z okresu I i II wojny światowej. Wiele zagrożeń wynika z przyspieszonego rozwoju gospodarczego – użycie ciężkiego sprzętu w rolnictwie, rozwój budownictwa na obrzeżach miast, budowa dróg. A zatem podstawowym zagrożeniem dla stanowisk archeologicznych oraz nawarstwień kulturowych są wszelkie inwestycje związane z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, które wymagają prowadzenia prac ziemno-budowlanych.

Wpis do rejestru zabytków reliktywów archeologicznych (nawarstwień kulturowych) miasta Kępna, nakazuje szczególną ochronę pradziejowych, średniowiecznych i nowożytnych nawarstwień kulturowych w jego obrębie. Aby zapobiec zniszczeniu stanowisk archeologicznych, prace ziemne prowadzone w strefie ochrony stanowisk archeologicznych wymagają prowadzenia prac archeologicznych w zakresie uzgodnionym z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Powyższy wymóg jest szczególnie ważny podczas takich inwestycji jak budowa obwodnic, dróg, kopalń kruszywa, obiektów kubaturowych, gdyż inwestycje te z uwagi na szerokopłaszczyznowy charakter prac ziemnych, w bezpowrotny sposób niszczą substancję zabytkową i obiekty archeologiczne.

Przebudowa układów urbanistycznych prowadzi często do naruszenia średniowiecznych i nowożytnych nawarstwień kulturowych. W związku z tym wszystkie prace ziemne wymagają jednoczesnego prowadzenia badań archeologicznych. Wyniki badań często stanowią jedyną dokumentację następujących po sobie epizodów osadniczych na tym terenie. Pozwalają skorygować, uszczegółowić i potwierdzić dane ze źródeł pisanych. Pozyskany w trakcie badań materiał ruchomy umożliwia uzupełnienie danych o kulturze materialnej mieszkańców.

Zagrożeniem dla dziedzictwa archeologiczne jest też rozwój turystyki zwłaszcza nad rzekami, jeziorami i w obszarach leśnych. Tereny te, dzisiaj atrakcyjne pod względem rekreacyjnym , w przeszłości często były miejscem zakładania osad ludzkich. Dostęp do

wody, stanowił podstawę egzystencji osadniczej i umożliwiał tworzenie osad o metryce sięgającej od epoki kamienia po czasy nowożytnie.

Rozwój przemysłu, turystyki, budownictwa mieszkaniowego, może stanowić istotne zagrożenie dla zabytków archeologicznych, dlatego ważne jest wypełnianie przez inwestorów wymogów konserwatorskich określonych przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Na terenie Miasta i Gminy Kępno największym zagrożeniem dla stanowisk archeologicznych oraz nawarstwień kulturowych, są wszelkie inwestycje związane z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, które wymagają prowadzenia szerokopłaszczyznowych prac ziemno-budowlanych.

Planowane w najbliższych latach na terenie Miasta i Gminy Kępno inwestycje związane z pracami ziemnymi mogą nieść zagrożenie dla zabytków archeologicznych (w *Planu Rozwoju Lokalnego Miasta i Gminy Kępno 2004-2015*):

- budowa dróg w na osiedlu Jana Pawła II w Kępnie
- budowa ulicy zw. Aleją Topolowa w Kępnie
- budowa drogi w ulicy Topolowej (w kierunku pn.) w Kępnie
- budowa ulic Prusa, Fredry, Reymonta w Kępnie
- budowa drogi do Zakładu Zagospodarowania Odpadów w Olszowej
- budowa kanalizacji we wsiach Myjomice, Ostrówiec, Kierzno
- budowa kanalizacji we wsiach Szklarka Mielecka, Borek Mielecki i Przybyszów
- budowa dróg w Mikorzynie – na nowym osiedlu
- remont ul. Spółdzielczej wraz z budową wiaduktu na odcinku od ul. Sienkiewicza do Nowowiejskiego w Kępnie
- budowa drogi Świba – Krążkowy
- budowa drogi Zosin-Dziekania i Zosin-Biały Młyn
- budowa drogi na cmentarz w Myjomicach.
- rozbudowa Szkoły Podstawowej w Hanulinie

W celu ochrony stanowisk archeologicznych i nawarstwień kulturowych podczas inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, ważne jest określenie zasad ochrony zabytków archeologicznych, w planach zagospodarowania przestrzennego, warunkach zabudowy i inwestycjach celu publicznego oraz respektowanie przez inwestorów zapisów dotyczących ochrony zabytków archeologicznych w opiniach i decyzjach właściwego miejscowo konserwatora zabytków.

szanse	zagrożenia
Miasto i Gmina Kępno posiada miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (ustalenia ochrony w m.p.z.p. zgodnie z art. 7 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, są jedną z czterech form ochrony zabytków)	Nie podejmowanie przez właścicieli koniecznych remontów budynków zabytkowych lub inwestycje związane z ich przekształceniem powodującym utratę cech zabytkowych (rozbudowy, przebudowy, nadbudowy)

<p>Możliwość pozyskiwania środków zewnętrznych na zadania związane z opieką nad zabytkami i rewaloryzacja zabytkowych przestrzeni.</p> <p>Podtrzymywanie pozytywnego wizerunku gminy jako szanującej swoją przeszłość, dorobek artystyczny przeszłych pokoleń oraz ich dziedzictwo. Duma z właściwości dziedzictwa kulturowego gminy.</p> <p>Wzmacnianie wśród mieszkańców świadomości i tożsamości związanej z tzw. „małą ojczyzną” i jej walorami.</p> <p>Rozwój turystyki i związane z tym dochody dla gminy oraz możliwość zwiększania miejsc pracy.</p> <p>Przekazywanie przyszłym pokoleniom przykładu z dbania i jednocześnie rozwijania dziedzictwa kulturowego</p>	<p>Brak zabiegów porządkowych i pielęgnacyjnych na terenach parków dworskich lub cmentarzy</p> <p>Pozostawienie obiektów zabytkowych w stanie nieużytkowanym, przyspieszającym ich degradację</p> <p>Nadmierny ruch samochodowy zwłaszcza, samochodów ciężarowych przebiegający przez centrum miejscowości usytuowanych wzdłuż istotnych dla komunikacji samochodowej dróg</p> <p>Zjawisko docieplania elewacji historycznych obiektów z zachowanym detalem architektonicznym (bonie, profilowane gzymsy, opaski okienne, podokienniki itp.)</p> <p>Wymiana oryginalnej stolarki okiennej i drzwiowej na okna i drzwi wykonane z PCV nie pozwalające odtwarzać dawnych elementów detalu.</p> <p>Umieszczanie na budynkach objętych ochroną konserwatorską oraz w obrębie obszarów objętych ochroną konserwatorską reklam zwłaszcza o charakterze wielkoformatowym.</p> <p>Usuwanie historycznych nawierzchni z terenów zabytkowych układów urbanistycznych i ruralistycznych objętych ochroną konserwatorską.</p> <p>W odniesieniu do dziedzictwa archeologicznego na terenie miasta i gminy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - inwestycje budowlane i przemysłowe; - nielegalna eksploatacja piśnic i zwirowni; - głęboka orka w obrębie pól; - działalność tzw. poszukiwaczy skarbów z wykrywaczami metali - wykorzystywanie ciężkiego sprzętu w rolnictwie - rozwój budownictwa na obrzeżach miast oraz budowa dróg i obwodnic, czyli te
---	--

	inwestycje, które wymagają prowadzenia prac ziemno-budowlanych.
--	---

7. Założenia programowe.

7.1. Priorytety gminnego programu opieki nad zabytkami.

Problematyka związana z opieką nad zabytkami stanowi dla władz samorządowych Miasta i Gminy Kępno istotny obszar z uwagi na możliwość podejmowania działań o odmiennym charakterze niż indywidualni właściciele zabytków. Z uwagi na prawny obowiązek ochrony wartości społecznie istotnych, szerzenie świadomości społecznej oraz wskazywanie kierunków rozwoju podmiotom prywatnym i działania promocyjne budujące wizerunek i prestiż miasta i gminy, objęcie zabytków opieką stanowi jeden z ważnych aspektów działalności władz lokalnych.

Za priorytetowe dla gminnego programu należy uznać cele wynikające z art. 87. Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami, tj.:

1. Włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju.
2. Uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej i konsekwentne oraz planowe realizowanie zadań kompetencyjnych samorządu dotyczących opieki nad zabytkami jako potwierdzenie uznania znaczenia dziedzictwa kulturowego dla rozwoju gminy.
3. Zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania.
4. Wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego.
5. Podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wykreowanie wizerunku gminy poprzez: podejmowanie działań sprzyjających wytworzeniu lokalnej tożsamości mieszkańców, mieszkańców, wspieranie aktywności mieszkańców mającej na celu poszanowanie dziedzictwa kulturowego, edukację w zakresie miejscowego dziedzictwa kulturowego.
6. Wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami.
7. Określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystywaniem tych zabytków.
8. Podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

7.2. Kierunki działań i zadania gminnego programu opieki nad zabytkami.

Priorytet I: Rewaloryzacja dziedzictwa kulturowego jako element rozwoju społeczno-gospodarczego gminy		
Kierunki zadań	Zadania	Finansowanie
1) Zahamowanie procesu degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania	1.1. Podejmowanie działań w zakresie prac remontowo – konserwatorskich przy obiektach zabytkowych stanowiących własność gminy.	środki własne Miasto i Gmina Kępno
	1.2. Podejmowanie starań o uzyskanie środków zewnętrznych na rewaloryzację zabytków będących własnością gminy.	działania własne Miasto i Gmina Kępno
	1.3. W uzasadnionych przypadkach zmiana sposobu użytkowania lub adaptacja nieużytkowanych obiektów zabytkowych do nowych funkcji.	środki własne Miasto i Gmina Kępno
	1.4. Stała pielęgnacja zespołów zabytkowej zieleni będących własnością gminy objętych wpisem do rejestru zabytków: Park Miejski w Kępnie, park przy willi starosty w Kępnie oraz ujętych w gminnej ewidencji zabytków (parki, cmentarze czynne i nieczynne).	środki własne Miasto i Gmina Kępno
	1.5. W uzasadnionych przypadkach podejmowanie działań zmierzających do uregulowania stanu prawnego obszarów i obiektów ważnych z punktu widzenia ochrony dziedzictwa kulturowego.	działania własne Miasto i Gmina Kępno
	1.6. Wspieranie i uzupełnianie działań właścicieli zabytków poprzez dofinansowanie prowadzonych przez nich prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych w ramach uchwały Nr XLVI/300/2006 Rady Miejskiej w Kępnie z dnia 21 września 2006 r. w sprawie określania zasad przyznawania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru.	środki własne Miasto i Gmina Kępno
	1.6. Podejmowanie działań zmierzających do rewitalizacji obszarów i obiektów przemysłowych i pokolejowych na terenie miasta Kępno i gminy: zespół młyna w Kępnie, Dworzec Zachodni w Kępnie, budynki dworcowe wraz z infrastrukturą na linii Kępno- Namysłów.	środki zewnętrzne/środki własne Miasto i Gmina Kępno
	1.7. Podejmowanie działań zmierzających do zabezpieczenia obiektów zabytkowych przed pożarem, zniszczeniem i kradzieżą (montaż instalacji przeciwpożarowej i alarmowej, zabezpieczeń przeciw włamaniom)	środki własne Miasto i Gmina Kępno
	1.8. Opracowanie i realizacja planu systematycznych kontroli stanu zachowania i sposobu użytkowania obiektów zabytkowych znajdujących się w zasobach komunalnych.	działania własne Miasto i Gmina Kępno
1.9. Zapewnienie właściwego utrzymania grobownictwa		

	<p>wojennego i miejsc pamięci narodowej, w szczególności prowadzenie prac remontowo – konserwatorskich przy historycznych nagrobkach i miejscach pamięci narodowej np. na kępińskim cmentarzu.</p> <p>1.10. Współpraca samorządu ze związkami wyznaniowymi, będącymi właścicielami i zarządcami zabytków sakralnych (kościół, cmentarze), umożliwiającą wspieranie ich działań przy podejmowaniu niezbędnych prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych.</p> <p>1.11. Stała współpraca na poziomie planowanych inwestycji z właścicielami i użytkownikami obiektów zabytkowych prowadząca do poprawy ich stanu zachowania i utrzymania w jak najlepszym stanie.</p>	<p>środki własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>środki własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>środki własne Miasto i Gmina Kępno</p>
<p>2) Podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków na potrzeby społeczne, turystyczne i edukacyjne</p>	<p>2.1. Określenie zasad i konsekwentne ich wdrażanie w zakresie umieszczania szyldów i reklam na obiektach zabytkowych.</p> <p>2.2. Opracowanie projektu rewaloryzacji oraz realizacja (w nawiązaniu do historycznych) nawierzchni ulic i ciągów pieszych w obrębie zabytkowych miejscowości.</p> <p>2.3. Tworzenie tzw. ścieżek edukacyjnych i umieszczanie przy najcenniejszych obiektach zabytkowych tablic informacyjnych z opisem ich historii, wartości kulturowych oraz artystycznych.</p> <p>2.4. Włączanie problematyki z zakresu dóbr kultury i dziedzictwa kulturowego zlokalizowanego na terenie gminy do systemu informacji turystycznej.</p> <p>2.5. Iluminacja najcenniejszych zabytków gminy (budynki użyteczności publicznej, kościoły parafialne w obszarze gminy).</p>	<p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>środki własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>środki własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>środki własne Miasto i Gmina Kępno</p>
<p>3) Podejmowanie działań umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami</p>	<p>3.1. Współpraca z urzędami pracy w zakresie prowadzenia bieżących prac pielęgnacyjnych, porządkowych i zabezpieczających na terenach objętych ochroną.</p> <p>3.2. Szkolenie osób bezrobotnych w rzemiosłach związanych z tradycyjną sztuką budowlaną.</p> <p>3.3. Wspieranie na rynku pracy zanikających rzemiosł i zawodów (np. poprzez realizację Hallandzkiego Modelu Konserwacji Zabytków, w myśl zasady „ratować zabytki, ratować pracę, ratować rzemiosło”).</p> <p>3.4. Wspieranie rozwoju gospodarstw agroturystycznych w zabytkowych obiektach budownictwa drewnianego i murowanego, oferujących wypoczynek i rozrywkę (regionalne potrawy, zwyczaje itp) oparte na miejscowych tradycjach.</p>	<p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>środki własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>środki własne Miasto i Gmina Kępno</p>
Priorytet II: Ochrona i świadome kształtowanie krajobrazu kulturowego		
Kierunki zadań	Zadania	Finansowanie

<p>1) Zintegrowana ochrona dziedzictwa kulturowego i środowiska przyrodniczego</p>	<p>1.1. Uwzględnianie ochrony zabytków nieruchomych (obiektów architektury i budownictwa, cmentarzy, parków, kapliczek, grobowców itp) ujętych w gminnej ewidencji zabytków w opracowywanych dokumentach dotyczących prowadzonej przez gminę polityki przestrzennej, czyli w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz we wszelkich dokumentach mających charakter prawa miejscowego tj. plany zagospodarowania przestrzennego, decyzje o warunkach zabudowy i decyzji lokalizacji inwestycji celu publicznego.</p> <p>1.2. Uwzględnianie ochrony stref występowania stanowisk archeologicznych (pojedyncze obiekty, osady, cmentarzyska, grodziska, obszary nawarstwień kulturowych w obrębie miasta lokacyjnego) ujętych w gminnej ewidencji zabytków w opracowywanych dokumentach studialnych dotyczących polityki przestrzennej tj. studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz we wszelkich dokumentach mających charakter prawa miejscowego np. plany zagospodarowania przestrzennego, decyzje o warunkach zabudowy i decyzji lokalizacji inwestycji celu publicznego. Wprowadzanie ww. dokumentach zapisów o następującej treści: Prace inwestycyjne, w tym ziemne związane z budownictwem i zagospodarowaniem terenu, w obrębie obszarów chronionych i stref występowania stanowisk archeologicznych wymagają uzgodnienia z WUOZ, który określi warunki realizacji inwestycji.</p> <p>1.3. Uwzględnianie ochrony widokowo-krajobrazowej, oraz panoram i przedpoli widokowych zabytkowych obszarów i obiektów w opracowywanych dokumentach dotyczących prowadzonej przez gminę polityki przestrzennej, czyli w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz we wszelkich dokumentach mających charakter prawa miejscowego tj. plany zagospodarowania przestrzennego, decyzje o warunkach zabudowy i decyzji lokalizacji inwestycji celu publicznego.</p> <p>1.4. Wdrażanie ustaleń i wytycznych zawartych we wszelkich programach rewitalizacji, studiach historyczno-urbanistycznych, studiach widokowo-krajobrazowych, katalogach typu zabudowy regionalnej i detalu architektonicznego przy opracowywaniu dokumentów dotyczących zagospodarowania przestrzennego gminy.</p> <p>1.5. Konsekwentne egzekwowanie zapisów dotyczących działalności inwestycyjnej na obszarach objętych ochroną określonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (głównie w zakresie obowiązującej linii zabudowy, wysokości zabudowy, użytych materiałów, stosowanych form architektonicznych oraz charakteru i funkcji zabudowy).</p> <p>1.6. Podejmowanie działań eliminujących samowole budowlane, zwłaszcza w strefach ochrony konserwatorskiej na terenie miasta Kępna i gminy (wymiana stolarki i witryn na PCV, malowanie przyziemi, szpecące elewacje szyldy) oraz wzmocniona kontrola stanu technicznego obiektów o wartości</p>	<p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p>
--	---	---

	historycznej.	
2) Rozszerzenie zasobu i ochrony dziedzictwa kulturowego gminy	<p>2.1. Prowadzenie i bieżąca aktualizacja gminnej ewidencji zabytków nieruchomych</p> <p>2.2. Prowadzenie i bieżąca aktualizacja gminnej ewidencji zabytków archeologicznych.</p> <p>2.3. W uzasadnionych przypadkach wystąpienie do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z wnioskiem o wpisanie do rejestru zabytków cennych obszarów, układów urbanistycznych – Kępno w obrębie miasta lokacyjnego, ruralistycznych i obiektów zabytkowych w celu zapewnienia tym obszarom i obiektom pełnej ochrony.</p>	<p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p>
3) Ochrona układów ruralistycznych na obszarach wiejskich	<p>3.1. Poprawa ładu przestrzennego wsi oraz zapobieganie rozpraszaniu osadnictwa, poprzez:</p> <p>a. ochronę historycznie ukształtowanego układu dróg, historycznych podziałów własnościowych i funkcjonalnych oraz relacji przestrzennych pomiędzy zespołami zabytkowej zabudowy,</p> <p>b. wypełnianie zabudową wolnych działek budowlanych w obszarach centrów wsi oraz historycznych siedlisk w zgodzie z historyczną kompozycją danego układu i gabarytami oraz formą architektoniczną tworzącej go zabudowy - wyznaczanie w planach miejscowych nowych terenów pod zabudowę na zasadzie historycznych siedlisk.</p>	<p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p>
Priorytet III: Badanie i dokumentacja dziedzictwa kulturowego oraz promocja i edukacja służąca budowaniu tożsamości		
Kierunki zadań	Zadania	Finansowanie
1) Szeroki dostęp do informacji o dziedzictwie kulturowym gminy	<p>1.1. Udostępnianie informacji o zabytkach gminy na stronie internetowej gminy.</p> <p>1.2. Opracowanie mapy zabytków gminy, jako atrakcyjnej graficznie formy promocji ułatwiającej dotarcie do wszystkich elementów dziedzictwa kulturowego.</p>	<p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>środki własne Miasto i Gmina Kępno</p>
2) Edukacja i popularyzacja wiedzy o regionalnym dziedzictwie kulturowym	<p>2.1. Organizowanie i wspieranie realizacji konkursów, wystaw i innych działań edukacyjnych.</p> <p>2.2. Wydawanie i wspieranie publikacji (w tym folderów promocyjnych, przewodników) poświęconych problematyce dziedzictwa kulturowego gminy.</p> <p>2.3. Popularyzacja dobrych realizacji konserwatorskich i budowlanych przy zabytkach, popularyzacja dobrych praktyk projektowych przy zabytkach, a także zagospodarowaniu obszarów oraz terenów cennych kulturowo, przyrodniczo i krajobrazowo.</p>	<p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>środki własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p>

	2.4. Wprowadzenie i upowszechnienie tematyki ochrony dziedzictwa kulturowego do systemu edukacji przedszkolnej i szkolnej poprzez organizowanie i wspieranie zajęć.	działania własne Miasto i Gmina Kępno
3) Specjalistyczne rozpoznawanie badawcze poszczególnych obiektów, zespołów oraz obszarów zabytkowych związane z przygotowywanym lub realizowanym procesem inwestycyjnym	<p>3.1. Prowadzenie monitoringu i weryfikacji obiektów uwzględnionych w gminnej ewidencji zabytków nieruchomych i archeologicznych (z zastosowaniem komputerowej bazy danych).</p> <p>3.2. Wykonywanie prac studialnych (studia historyczno-urbanistyczne, studia krajobrazowe, badania historyczno-architektoniczne, katalogi typów zabudwy regionalnej, detalu architektonicznego).</p> <p>3.3. Finansowanie wykonania inwentaryzacji architektoniczno – konserwatorskiej zagrożonych obiektów zabytkowych.</p>	<p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>środki własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>środki własne Miasto i Gmina Kępno</p>
4) Promocja regionalnego dziedzictwa kulturowego służąca kreacji produktów turystyki kulturowej	<p>4.1. Opracowanie i wytyczanie szlaków turystycznych (np. pieszych, rowerowych, konnych, samochodowych, wodnych) wykorzystujących walory dziedzictwa kulturowego.</p> <p>4.2. Włączanie w strukturę istniejących na terenie gminy szlaków turystycznych obiektów zabytkowych zlokalizowanych na ich trasie bądź w ich pobliżu.</p> <p>4.3. Opracowanie i wytyczenie trasy turystyczno - edukacyjnej pieszej i rowerowej oraz jej aranżacja w oparciu o występujące na terenie gminy zabytki, miejsca historyczne i walory przyrodnicze.</p> <p>4.4. Różnorodne działania mające na celu promocję w regionie i w kraju tradycji i dziedzictwa kulturowego związanego z tradycjami gminy (organizacja koncertów muzyki żydowskiej, katolickiej i ewangelickiej; inscenizacja widowisk historycznych „Układ kępiński”, Dni św. Marcina; prezentacja rękodzieła podczas Dni Kępna).</p> <p>4.5. Stałe wykorzystywanie mediów (prasy, radia, telewizji i Internetu) do promocji i prezentacji środowiska kulturowego gminy.</p>	<p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p>
5) Włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju	<p>5.1. Bieżące podejmowanie przez wszystkich przewidzianych prawem działań w dziedzinie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami w celu dostosowania prawa miejscowego do systemu zadań strategicznych wynikających koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju.</p> <p>5.2. Wypracowanie metod współpracy samorządu z administracyjnymi organami ochrony zabytków.</p>	<p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p> <p>działania własne Miasto i Gmina Kępno</p>
6) Wyeksponowanie poszczególnych zabytków i walorów krajobrazu kulturowego	7.1. Składanie wniosków do Starosty Powiatu Kępińskiego o podjęcie działań zmierzających do umieszczenia na obiektach nieruchomości wpisanych indywidualnie do rejestru zabytków znaków konwencji haskiej informujących o tym, iż zabytek podlega ochronie prawnej. (art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami).	działania własne Miasto i Gmina Kępno

	7.2. Moderacja, poszerzenie i uatrakcyjnienie odpowiedniego fragmentu strony internetowej poświęconego zabytkom zlokalizowanym na obszarze gminy (wzbogacenie jej szczegółowymi informacjami historycznymi, fotografiami, historycznymi widokami, planami itp.).	działania własne Miasto i Gmina Kępno
--	--	---

7.3. Planowane zadania na lata 2014-2017 w ramach Priorytetu I: Rewaloryzacja dziedzictwa kulturowego jako element rozwoju społeczno - gospodarczego gminy.

W ramach **Zadania 1.**, zmierzającego do „**Zahamowania procesu degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania**” planuje się podjęcie następujących działań w zakresie prac remontowo –konserwatorskich przy obiektach zabytkowych stanowiących własność gminy:

1. Bożnica – opracowanie projektu zagospodarowania zabytku wraz z harmonogramem prac remontowych, wykonanie badań archeologicznych i architektonicznych i sporządzenie dokumentacji z tychże badań.
2. Ratusz, Rynek – bieżące utrzymanie.
3. Magistrat, ul. Ratuszowa 2 – bieżące utrzymanie.
4. Budynek starostwa z oficynami, ul. Kościuszki 9 – remont elewacji i wnętrz.
5. Willa starosty, ul. Kościuszki 7- wykonanie remontu dachu i elewacji, uporządkowanie i zagospodarowanie terenu przed obiektem.
6. Szkoła z salą gimnastyczną, ob. SP nr 1, ul. Sienkiewicza 21 – kontynuacja prac przy wymianie stolarki okiennej, remont klatki schodowej.
7. Remiza strażacka, ul. Kościuszki 2 – remont elewacji.

7.4. Planowane zadania na lata 2014-2017 w ramach Priorytetu III: Badanie i dokumentacja dziedzictwa kulturowego oraz promocja i edukacja służąca budowaniu tożsamości.

1. W ramach projektu „**Zatrzymane w czasie – upowszechnianie wielokulturowego charakteru Gminy Kępno**”, dofinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, oś IV LEADER Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 Działanie 413 Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju dla małych projektów, tj. operacji, które nie odpowiadają warunkom przyznania pomocy w ramach działań Osi 3, ale przyczyniają się do osiągnięcia celów tej osi:

- we wrześniu 2014 r. zorganizowany zostanie koncert muzyki żydowskiej,
- w 2014 roku wydane zostaną trzy foldery i widokówki

- a. „Kultura i zabytki Gminy Kępno”, publikacja zawierająca co najmniej 60 fotografii przedstawiających obiekty architektoniczne i wydarzenia kulturalne (m.in. z koncertu muzyki żydowskiej, który odbędzie się w Kępnie we wrześniu 2014 r.)
 - b. „Przyroda Gminy Kępno”, publikacja zawierająca przynajmniej 60 fotografii przedstawiających naturę Gminy Kępno,
 - c. „Produkt lokalny Gminy Kępno”, publikacja zawierająca przynajmniej 60 fotografii przedstawiających produkt lokalny odnoszący się do tradycji kulinarnych, rzemiosła artystycznego i rękodziela Gminy Kępno.
2. W ramach projektu **„Kępno przyjazne turystyce”** dofinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, oś IV LEADER Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 Działanie 413 Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju dla małych projektów, tj. operacji, które nie odpowiadają warunkom przyznania pomocy w ramach działań Osi 3, ale przyczyniają się do osiągnięcia celów tej osi, w bieżącym roku powstanie:
- oznakowanie szlaku turystycznego tzw. Łącznik Wschodni,
 - 4 samoobsługowe stacje naprawy rowerów ,
 - interaktywna mapa internetowa Gminy Kępno,
 - mała architektura: ławki, stojaki rowerowe, kosze na śmieci.
3. W ramach projektu **„Piknik na rowerowym szlaku”** dofinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, oś IV LEADER Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 Działanie 413 Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju dla małych projektów, tj. operacji, które nie odpowiadają warunkom przyznania pomocy w ramach działań Osi 3, ale przyczyniają się do osiągnięcia celów tej osi, powstanie w 2014 roku
- altana grillowa wraz z wyposażeniem w ławy i stoły, kosz na śmieci.
4. W ramach projektu **„Historia Kępna w fotografii zaklęta”** dofinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, oś IV LEADER Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 Działanie 413 Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju dla małych projektów, tj. operacji, które nie odpowiadają warunkom przyznania pomocy w ramach działań Osi 3, ale przyczyniają się do osiągnięcia celów tej osi, powstanie w 2014 roku
- wydany zostanie album ze starymi zdjęciami Kępna, krótki opis historyczny w językach polskim, angielskim i niemieckim.
5. Organizacja koncertów muzyki żydowskiej, katolickiej i ewangelickiej.
6. Konkursy plastyczne i fotograficzne o tematyce wielokulturowości Kępna, konkurs bożonarodzeniowy czy wielkanocny.
7. Organizacja inscenizacji podpisania umowy kępińskiej, jaka miałyby się odbyć na „kopcu”.

8. Inscenizacja o św. Marcinie, na kępińskim Rynku.
9. Wytyczenie szlaku trzech kultur wraz z jego oznaczeniem, wykonanie mapy interaktywnej.
10. Wykonanie wystaw plenerowych na kępińskim Rynku o tematyce min. kępnianie na starej fotografii, rocznica powstania samorządu, powrót Kępna do macierzy, Kępno- miasto trzech kultur .
11. Wytyczanie i oznaczanie szlaków turystycznych pieszych i rowerowych.
12. Dni Kępna.
13. Plenerowy pokaz filmów.
14. Prezentacja rękodzieła i produktów lokalnych np. podczas corocznie odbywających się Dni Kępna, Dożynek.
15. Wydanie publikacji nt. historii Kępna, publikacja nt. obrzędów i zwyczaje kulturowane na terenie gminy Kępno, widokówek, znaczków okolicznościowych, medali.
16. Oznaczenie ważnych dla historii miasta miejsc, zabytków na terenie całej gminy Kępno.
17. Wykonanie wirtualnego spaceru po zabytkach Miasta i Gminy Kępno.
18. Wykonanie filmu promocyjnego o Kępnie.
19. Współfinansowanie poprzez otwarty konkurs ofert działań kulturowych przeprowadzanych przez organizację;
 - a. Stowarzyszenie Kępno Socjum i okolice, które co roku (cyklicznie) realizuje zadanie pn. „Na styku kultur, religii i czasów” w ramach którego organizuje nabożeństwo ekumeniczne, porządkowanie cmentarza ewangelickiego, koncerty muzyki np. żydowskiej, romskiej itd., prelekcje historyczne min. architektura Kępna, wystawa pn. „Najciekawsze, najbardziej kontrowersyjne, najbardziej kępińskie”, film o lokalnym patriotyzmie poprzez lokalne działanie, fontanna kołęd.
 - b. Stowarzyszenie Bractwo św. Idziego realizuje projekt pn. „Ogrody św. Idziego’ w ramach, którego organizuje koncert piosenki chrześcijańskiej. (Działanie cykliczne)
 - c. ZHP Hufiec Wielkopolska realizuje projekt pn. „Strofy o ojczyźnie” jest to konkurs recytatorski.
 - d. Towarzystwo Miłośników Ziemi Kępińskiej organizuje konkurs pn. „Dzieje Ziemi Kępińskiej”, wystawa dorobku pokonkursowego uczestników konkursu „Dzieje Ziemi Kępińskiej” , plenerów malarskich artystów amatorów, twórczości ludowej wraz z wydaniem okolicznościowego opracowania.

Z budżetu Miasta i Gminy Kępno, wydzielane są środki finansowe przeznaczone na realizację zadań własnych w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Wysokość środków wyasygnowanych na te cele w 2014 r., to:

- 5.000 000 zł, remont i adaptacja budynku dawnego Magistratu w Kępnie na siedzibę Muzeum Ziemi Kępińskiej, projekt współfinansowany z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach projektu „Wielkopolski Regionalny Program Operacyjny na lata 2007-2013”
- 20.000 zł, bieżące utrzymanie Parku Miejskiego z aleją lipową w Kępnie.

8. Instrumentarium realizacji programu opieki nad zabytkami.

Podmiotem formułującym gminny program opieki nad zabytkami jest samorząd gminy.

Realizacja programu odbywać się będzie poprzez zespół działań władz gminy na rzecz osiągnięcia celów w nim przyjętych. Samorząd ma oddziaływać na różne podmioty związane z obiektami zabytkowymi, w tym również na mieszkańców gminy w celu wywołania w nich pożądanых zachowań prowadzących do realizacji zamierzonych celów. Zakłada się, że w realizacji gminnego programu wykorzystane zostaną następujące grupy instrumentów: instrumenty prawne, finansowe, społeczne, koordynacji i kontroli.

1. Instrumenty prawne:

- programy określające politykę państwa i województwa w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego,
- dokumenty wydane przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków wynikające z przepisów ustawowych,
- uchwały Rady Miejskiej (miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, zwolnienia i ulgi dla właścicieli obiektów zabytkowych).

2. Instrumenty finansowe:

- środki własne zatwierdzone uchwałą Rady Miejskiej,
- dotacje,
- subwencje,
- dofinansowania.

2. Instrumenty społeczne:

- uzyskanie poparcia lokalnej społeczności dla gminnego programu poprzez sprawną komunikację,
- edukacja i tworzenie świadomości potrzeby istnienia i ochrony dziedzictwa kulturowego w lokalnej społeczności,
- współpraca z organizacjami społecznymi

4. Koordynacja i kontrola

- gromadzenie stale aktualizowanej wiedzy o stanie zachowania obiektów, prowadzonych pracach remontowych i konserwatorskich,

- utworzenie w ramach organizacyjnych Urzędu Miejskiego w Kępnie zespołu koordynującego realizację poszczególnych zadań wynikających z ustaleń programu opieki nad zabytkami.
- wewnętrzne okresowe sprawozdania z realizacji niniejszego programu.

9. Zasady oceny realizacji gminnego programu opieki nad zabytkami.

Program opieki nad zabytkami obejmuje okres 4 lat i jest dokumentem wymagającym cyklicznej aktualizacji. Zgodnie z art. 87 ust. 5 ustawy z dnia 23 lipca o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z realizacji *Programu* Burmistrz sporządza co 2 lata sprawozdanie, które przedkłada Radzie Miejskiej. Sprawozdanie jest podsumowaniem działań objętych *Programem*, podejmowanych przez podmioty prowadzące działania na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego. Oceny stopnia realizacji dokonuje się w wyniku prowadzonego monitoringu, rozumianego jako proces systematycznego zbierania i analizowania ilościowych i jakościowych informacji na temat wdrażanych projektów i całego *Programu* w aspekcie rzeczowym i, tam gdzie jest to możliwe, finansowym. Jego celem jest ustalenie zgodności realizacji zadań z przyjętymi celami oraz zarządzanie informacją służącą wspomaganie procesu decyzyjnego.

W *Programie* wytyczono **3 Priorytety**, w ramach których określonych zostało **12 kierunków działań**.

W ramach priorytetu I: Rewaloryzacja dziedzictwa kulturowego jako element rozwoju społeczno-gospodarczego gminy

- Poziom (w %) wydatków budżetu gminy na ochronę i opiekę nad zabytkami
- Wartość finansowa zrealizowanych kompleksowych programów rewaloryzacji i rewitalizacji oraz liczba (bądź inne mierniki) obiektów poddanych rewaloryzacji w ramach tych programów
- Wartość finansowa wykonanych prac remontowo-konserwatorskich przy zabytkach oraz liczba obiektów poddanych ww. pracom
- Zakres współpracy z organizacjami pozarządowymi

W ramach priorytetu II: Ochrona i świadome kształtowanie krajobrazu kulturowego

- Poziom (w %) objęcia terenu gminy wykonanymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego
- Liczba wniosków o wpis do rejestru zabytków obszarów, obiektów i zespołów zabytkowych
- Zakres współpracy z organizacjami pozarządowymi

W ramach priorytetu III: Badanie i dokumentacja dziedzictwa kulturowego oraz promocja i edukacja służąca budowaniu tożsamości

- Liczba opracowanych prac studialnych (studia historyczno-urbanistyczne, studia krajobrazowe itp.)
- Liczba zrealizowanych konkursów, wystaw, działań edukacyjnych na terenie gminy
- Liczba utworzonych szlaków turystycznych, tras rowerowych, konnych, wodnych

- Liczba opracowanych, wydanych wydawnictw (w tym folderów promocyjnych, przewodników)
- Liczba utworzonych, zmodernizowanych elementów infrastruktury służących funkcjonowaniu i rozwojowi turystyki kulturowej
- Liczba szkoleń lub liczba pracowników biorących udział w szkoleniach związanych z ochroną dziedzictwa kulturowego

Wzmiankowana analiza dokonywana będzie każdorazowo przez Burmistrza Miasta i Gminy Kępno po upływie 2 lat funkcjonowania gminnego programu i zakończona zostanie sprawozdaniem przedkładanym przez Burmistrza Radzie Miejskiej. W miarę rozwoju systemu monitorowania przewiduje się weryfikację sposobu tejże oceny.

10. Niektóre zewnętrzne źródła finansowania programu opieki nad zabytkami.

Ustawowy obowiązek utrzymania zabytku we właściwym stanie, co wiąże się m.in. z prowadzeniem i finansowaniem przy nim prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych spoczywa na jego posiadaczu, który dysponuje tytułem prawnym do zabytku wynikającym z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu. W przypadku jednostki samorządu terytorialnego, prowadzenie i finansowanie wspomnianych robót jest jej zadaniem własnym.

Wszystkie podmioty zobowiązane do finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków mogą ubiegać się o ich dofinansowanie ze środków m.in.:

I. Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Zasady finansowania opieki nad zabytkami określa Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 ze zmianami) w art. 71-83. Szczegółowe uregulowania w tym zakresie zawiera Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 6 czerwca 2005 r. w sprawie udzielania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków (Dz. U. Nr 112, poz. 940).

Program operacyjny DZIEDZICTWO KULTUROWE realizowany jest w ramach corocznie ogłaszanych priorytetów.

Witryna internetowa: <http://www.mkidn.gov.pl/>

II. Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu

Ze środków finansowych z budżetu państwa w części, której dysponentem jest Wojewoda Wielkopolski. Dotacja może być udzielona na dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków (art. 74 ustawy).

Witryna internetowa: <http://www.wosoz.bip-i.pl/public/>

III. Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego, Departament Kultury

W ramach otwartego konkursu ofert na zadania publiczne Województwa Wielkopolskiego w dziedzinie ochrony dziedzictwa kulturowego – ochrona zabytków i opieka nad zabytkami.

Witryna internetowa: <http://www.bip.umww.pl/>

IV. Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi

W ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Witryna internetowa: <http://www.minrol.gov.pl/>

V. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Administracji Departament Wyznań Religijnych oraz Mniejszości Narodowych i Etnicznych, Wydział Funduszu Kościelnego

Dotacje udzielane na remonty i konserwacje obiektów sakralnych w zakresie wykonywania podstawowych prac zabezpieczających obiekt (bez wystroju i wyposażenia).

Witryna internetowa: <http://www.mswia.gov.pl/>

VI. Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu

Na zadania związane z ochroną i kształtowaniem przyrody.

Witryna internetowa: <http://www.wfosgw.poznan.pl>

Działania o charakterze strategicznym i ponadregionalnym mogą być na finansowanie z Funduszy Unii Europejskiej, m in:

1. Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), którego działalność koncentruje się na różnych dziedzinach m.in. rozwój turystyki oraz inwestycje w dziedzinie kultury.
2. Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2007-2013, który zgodnie z projektem Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007-2013 (NSRO) stanowi jeden z programów operacyjnych przy wykorzystaniu środków Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. W ramach programu realizowanych będzie 17 osi priorytetowych m.in. 12 – kultura i dziedzictwo kulturowe.

Wymienione źródła finansowania są wskazową dla właścicieli obiektów zabytkowych. Szczegółowe informacje dotyczące rodzaju finansowanych zadań, uprawnionych wnioskodawców, trybu składania wniosków, kryteriów oceny i warunków rozliczenia można znaleźć na stronach internetowych instytucji udzielających pomocy finansowej.

ZAŁĄCZNIK NR 1

GMINNA EWIDENCJA ZABYTKÓW NIERUCHOMYCH				
Lp.	Miejscowość	Obiekt	Adres	Informacja o wpisie do rejestru zabytków
1.	DOMANIN	DWORZEC KOLEJOWY	Nr 33	
2.	DOMANIN	DWÓR w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 34	493/A** 21.04.1987
3.	DOMANIN	DOM ZARZĄDCY, , ob. mieszkania pracowników zakładu rolnego w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 35	
4.	DOMANIN	STAJNIA w zespole dworsko-folwarcznym	Dz.91/2	
5.	DOMANIN	OBORA w zespole dworsko-folwarcznym	Dz.91/2	
6.	DOMANIN	SPICHLERZ w zespole dworsko-folwarcznym	Dz.91/2	
7.	DOMANIN	KUŹNIA w zespole dworsko-folwarcznym	Dz.91/2	
8.	DOMANIN	PARK krajobrazowy w zespole dworsko-folwarcznym	Dz.103/3	493/A** 21.04.1987
9.	HANULIN	DWÓR w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 7	753/A** 07.11.1998
10.	HANULIN	OBORA w zespole dworsko-folwarcznym	Dz.719/14	753/A** 07.11.1998
11.	HANULIN	SPICHLERZ w zespole dworsko-folwarcznym	Dz.719/14	753/A** 07.11.1998
12.	HANULIN	DWOJAK w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 4	
13.	HANULIN	PARK krajobrazowy w zespole dworsko-folwarcznym	Dz.719/14	
14.	KĘPNO	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. MARCINA	ul. Kościuszki 3	804/Wlkp/A 26.07.2010 r.
15.	KĘPNO	PLEBANIA w zespole kościoła par. pw. św. Marcina	ul. Kościuszki 3	804/Wlkp/A 26.07.2010 r.
16.	KĘPNO	DOM KATOLICKI w zespole kościoła par. pw. św. Marcina	ul. Kościelna 2	804/Wlkp/A 26.07.2010 r.
17.	KĘPNO	BUDYNEK GOSPODARCZY, ob. biuro parafialne w zespole kościoła par. pw. św. Marcina	ul. Kościuszki 3	
18.	KĘPNO	RELIKT OGRODZENIA w zespole kościoła par. pw. św. Marcina	ul. Kościuszki 3	
19.	KĘPNO	KOŚCIÓŁ EWANGELICKI	ul. Poniatowskiego 18	
20.	KĘPNO	PASTORÓWKA w zespole kościoła ewangelickiego	al. Marcinkowskiego 1A	
21.	KĘPNO	ORGANISTÓWKA w zespole kościoła ewangelickiego	ul. Ks. Wawrzyniaka 26A	

22.	KĘPNO	SYNAGOGA	ul. Łazienkowa 2	139/A* [151/A]** 12.07.1968 r.
23.	KĘPNO	BUDYNEK ŁAŻNI, ob. dom	ul. Łazienkowa 6	
24.	KĘPNO	DOM RABINA	ul. Stara 7	
25.	KĘPNO	BUDYNEK KOSZERNEGO UBOJU	ul. Łazienkowa 6	
26.	KĘPNO	CMENTARZ KATOLICKI	ul. Sienkiewicza	
27.		POMNIK POLEGLYM ZA WOLNOŚĆ w zespole cmentarza katolickiego	ul. Sienkiewicza	
28.	KĘPNO	BRAMA w zespole cmentarza katolickiego	ul. Sienkiewicza	
29.	KĘPNO	CMENTARZ EWANGELICKI	ul. Sienkiewicza	
30.	KĘPNO	KAPLICA GROBOWA RODZINY VON BORCKE w zespole cmentarza ewangelickiego	ul. Sienkiewicza	
31.	KĘPNO	KAPLICA CMENTARNA w zespole cmentarza ewangelickiego	ul. Sienkiewicza	
32.	KĘPNO	BRAMA w zespole kościoła ewangelickiego	ul. Sienkiewicza	
33.	KĘPNO	RELIKT CMENTARZA ŻYDOWSKIEGO	ul. Wrocławska 61	
34.	KĘPNO	RATUSZ	ul. Ratuszowa 1	1155/A* 06.06.1970
35.	KĘPNO	MAGISTRAT, ob. dom	ul. Ratuszowa 2	222/Włkp/A 30.03.2005 r.
36.	KĘPNO	BUDYNEK STAROSTWA w zespole starostwa	ul. Kościuszki 5	630/Włkp/A 12.02.2008 r.
37.	KĘPNO	BUDYNEK STAROSTWA z oficynami w zespole starostwa	ul. Kościuszki 9	630/Włkp/A 12.02.2008 r.
38.	KĘPNO	WILLA STAROSTY, ob. biblioteka w zespole starostwa	ul. Kościuszki 7	630/Włkp/A 12.02.2008 r.
39.		PARK PRZY WILLI STATOSTY w zespole starostwa	ul. Kościuszki 7	630/Włkp/A 12.02.2008 r.
40.	KĘPNO	GIMNAZJUM, ob. liceum	ul. Dąbrowskiego 3	262/Włkp/A 22.11.2005 r.
41.	KĘPNO	SZKOŁA	ul. Sienkiewicza 21	98/Włkp/A 15.07.2002 r.
42.	KĘPNO	SZKOŁA GMINY ŻYDOWSKIEJ, ob. Zespół Szkół Specjalnych	ul. Szkolna 6	99/Włkp/A 16.07.2002 r.
43.	KĘPNO	SALA GIMNASTYCZNA	ul. Szpitalna 3a	
44.	KĘPNO	WIELKOPOLSKI BANK KREDYTOWY	ul. Kościuszki 6	

45.	KĘPNO	BANK LUDOWY	ul. Ks. Wawrzyniaka 20	100/Wlkp/A 18.07.2002 r.
46.	KĘPNO	DWORZEC KOLEJOWY	ul. Dworcowa 11	
47.	KĘPNO	BUDYNEK POSTERUNKU OCHRONY STRAŻY KOLEI w zespole dworca kolejowego	ul. Dworcowa 11	
48.	KĘPNO	BUDYNEK EKSPEDYCJI TOWAROWEJ i MAGAZYNU w zespole dworca kolejowego	ul. Dworcowa 11	
49.	KĘPNO	BUDYNEK EKSPEDYCJI KOLEJOWEJ w zespole dworca kolejowego	ul. Dworcowa 11	
50.	KĘPNO	WIADUKT w zespole dworca kolejowego	ul. Dworcowa 11	
51.	KĘPNO	DOM PRACOWNIKÓW KOLEI w zespole dworca kolejowego	ul. Dworcowa 7	
52.	KĘPNO	DOM PRACOWNIKÓW KOLEI w zespole dworca kolejowego	ul. Poznańska 32	
53.	KĘPNO	DOM PRACOWNIKÓW KOLEI w zespole dworca kolejowego	ul. Towarowa 7	
54.	KĘPNO	BUDYNEK KOLEJOWY w zespole dworca kolejowego	ul. Poznańska 30	
55.	KĘPNO	DWORZEC KOLEJOWY ZACHODNI –budynek stacji w zespole Dworca Zachodniego	ul. Zachodnia 7	
56.	KĘPNO	BUDYNEK EKSPEDYCJI KOLEJOWEJ w zespole Dworca Zachodniego	ul. Zachodnia 7	
57.	KĘPNO	BUDYNEK GOSPODARCZY w zespole Dworca Zachodniego	ul. Zachodnia 7	
58.	KĘPNO	POCZTA	ul. Kościuszki 4	
59.	KĘPNO	BUDYNEK EKSPEDYCJI POCZTOWEJ, garaże w zespole poczty	ul. Kościuszki 4	
60.	KĘPNO	OGRODZENIE z BRAMĄ w zespole poczty	ul. Kościuszki 4	
61.	KĘPNO	HOTEL	ul. Ks. Wawrzyniaka 26	
62.	KĘPNO	REMIZA STRAŻACKA	ul. Kościuszki 2	261/Wlkp/A 22.11.2005
63.	KĘPNO	PARK MIEJSKI z ALEJĄ LIPOWĄ	ul. Dąbrowskiego	736/Wlkp/A 12.03.2009
64.	KĘPNO	DOM	ul. Boczna 1	
65.	KĘPNO	DOM	ul. Boczna 3	
66.	KĘPNO	DOM	ul. Boczna 7	
67.	KĘPNO	DOM	ul. Cicha 2	
68.	KĘPNO	DOM	ul. Dąbrowskiego 1	
69.	KĘPNO	DOM	ul. Dąbrowskiego 11	
70.	KĘPNO	DOM	ul. Estkowskiego 16	

71.	KĘPNO	DOM	ul. Gimnazjalna 6	
72.	KĘPNO	DOM	ul. Graniczna 3	
73.	KĘPNO	DOM	ul. Graniczna 5	
74.	KĘPNO	DOM	ul. Graniczna 7	
75.	KĘPNO	DOM	ul. Graniczna 19	
76.	KĘPNO	DOM	ul. Graniczna 22	
77.	KĘPNO	DOM	ul. Graniczna 30	
78.	KĘPNO	DOM	ul. Graniczna 39	
79.	KĘPNO	DOM	ul. Kilińskiego 3	
80.	KĘPNO	DOM	ul. Kilińskiego 5	
81.	KĘPNO	DOM	ul. Kilińskiego 9	
82.	KĘPNO	DOM	ul. Kościelna 2	138/A* [150/A]** 12.07.1968
83.	KĘPNO	DOM	ul. Kościelna 3	
84.	KĘPNO	DOM	ul. Kościelna 4	
85.	KĘPNO	DOM	ul. Kościuszki 8	
86.	KĘPNO	DOM	ul. Kościuszki 11	
87.	KĘPNO	DOM	ul. Kościuszki 12	
88.	KĘPNO	DOM	ul. Kościuszki 14	
89.	KĘPNO	DOM	ul. Kościuszki 15/17	
90.	KĘPNO	DOM	ul. Kościuszki 16	
91.	KĘPNO	DOM	ul. Kraszewskiego 3	
92.	KĘPNO	DOM	ul. Kraszewskiego 4	
93.	KĘPNO	DOM	ul. Kręta 5	
94.	KĘPNO	DOM	ul. Kręta 7	511/A* [256/A]** 19.03.1969
95.	KĘPNO	DOM	ul. Kręta 9	
96.	KĘPNO	DOM	ul. Krótka 1	
97.	KĘPNO	DOM	ul. Krótka 1A	
98.	KĘPNO	DOM	ul. Krótka 3	

99.	KĘPNO	DOM	ul. Krótka 7	
100.	KĘPNO	DOM	ul. Lipowa 1	
101.	KĘPNO	DOM	al. Marcinkowskiego 1	
102.	KĘPNO	DOM	al. Marcinkowskiego 4	
103.	KĘPNO	DOM	al. Marcinkowskiego 21	
104.	KĘPNO	DOM	ul. Mickiewicza 1	
105.	KĘPNO	DOM	ul. Mickiewicza 2	
106.	KĘPNO	DOM	ul. Mickiewicza 4	
107.	KĘPNO	DOM	ul. Mickiewicza 6	
108.	KĘPNO	DOM	ul. Młyńska 3	
109.	KĘPNO	DOM	ul. Młyńska 5	
110.	KĘPNO	DOM	ul. Młyńska 7	
111.	KĘPNO	DOM	ul. Młyńska 13	
112.	KĘPNO	DOM	ul. Młyńska 15	
113.	KĘPNO	DOM	ul. Młyńska 44	
114.	KĘPNO	DOM	ul. Młyńska 50	
115.	KĘPNO	DOM	ul. Młyńska 56	
116.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 2	
117.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 3	
118.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 4	
119.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 5	
120.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 6	
121.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 8	
122.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 9	
123.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 10	
124.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 11	
125.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 11a	
126.	KĘPNO	MAGAZYN	ul. Obrońców Pokoju 13	
127.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 14	
128.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 15	

129.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 17	
130.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 24	
131.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 27	
132.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 28	
133.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 32	
134.	KĘPNO	DOM	ul. Obrońców Pokoju 35	
135.	KĘPNO	DOM	ul. Ogrodowa 4	
136.	KĘPNO	DOM	ul. Ogrodowa 7	
137.	KĘPNO	DOM	ul. Orzeszkowej 1	
138.	KĘPNO	DOM	ul. Orzeszkowej 5	
139.	KĘPNO	DOM	ul. Orzeszkowej 6	
140.	KĘPNO	DOM	ul. Orzeszkowej 7	
141.	KĘPNO	DOM	ul. Orzeszkowej 18	
142.	KĘPNO	DOM	ul. Orzeszkowej 20	
143.	KĘPNO	DOM	ul. Orzeszkowej 28A/28B	
144.	KĘPNO	DOM	ul. Osińska 1	
145.	KĘPNO	DOM	ul. Osińska 2	
146.	KĘPNO	DOM	ul. Osińska 5	
147.	KĘPNO	DOM	ul. Osińska 7	
148.	KĘPNO	DOM	ul. Osińska 11	
149.	KĘPNO	DOM	ul. Osińska 13	
150.	KĘPNO	DOM	ul. Osińska 17/19	
151.	KĘPNO	DOM	ul. Osińska 23	
152.	KĘPNO	DOM	ul. Osińska 37	
153.	KĘPNO	DOM	ul. Osińska 39	
154.	KĘPNO	DOM	ul. Osińska 51	
155.	KĘPNO	DOM	ul. Poczтовая 1	
156.	KĘPNO	DOM	ul. Polna 2	
157.	KĘPNO	DOM	ul. Polna 4	
158.	KĘPNO	DOM	ul. Poniatowskiego 1	

159.	KĘPNO	DOM	ul. Poniatowskiego 2	
160.	KĘPNO	DOM	ul. Poniatowskiego 4	
161.	KĘPNO	DOM	ul. Poniatowskiego 6	
162.	KĘPNO	DOM	ul. Poniatowskiego 8	
163.	KĘPNO	DOM	ul. Poniatowskiego 10	
164.	KĘPNO	DOM	ul. Poniatowskiego 11	
165.	KĘPNO	DOM	ul. Poniatowskiego 14	
166.	KĘPNO	DOM	ul. Poniatowskiego 16	
167.	KĘPNO	DOM	ul. Poniatowskiego 20	
168.	KĘPNO	DOM	ul. Poniatowskiego 22	
169.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 2	
170.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 3	
171.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 9	
172.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 11	
173.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 12	
174.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 18	
175.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 20	
176.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 21	
177.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 28	
178.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 31	
179.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 35	
180.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 51	
181.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 53	
182.	KĘPNO	DOM	ul. Poznańska 55-57	
183.	KĘPNO	DOM	ul. Ratuszowa 4	
184.	KĘPNO	DOM	ul. Ratuszowa 6	
185.	KĘPNO	DOM	ul. Ratuszowa 8	
186.	KĘPNO	DOM	ul. Ratuszowa 10	
187.	KĘPNO	DOM	ul. Ratuszowa 12	
188.	KĘPNO	DOM	ul. Ratuszowa 14	

189.	KĘPNO	DOM	ul. Ratuszowa 16	
190.	KĘPNO	DOM	Rynek 1	
191.	KĘPNO	DOM	Rynek 2	
192.	KĘPNO	DOM	Rynek 3	
193.	KĘPNO	DOM	Rynek 4	
194.	KĘPNO	DOM	Rynek 5	
195.	KĘPNO	DOM	Rynek 6	
196.	KĘPNO	DOM	Rynek 7	
197.	KĘPNO	DOM	Rynek 8	
198.	KĘPNO	DOM	Rynek 9	
199.	KĘPNO	DOM	Rynek 10	
200.	KĘPNO	DOM	Rynek 11	
201.	KĘPNO	DOM	Rynek 12	
202.	KĘPNO	DOM	Rynek 13	
203.	KĘPNO	DOM	Rynek 14	
204.	KĘPNO	DOM	Rynek 15	
205.	KĘPNO	DOM	Rynek 16	
206.	KĘPNO	DOM	Rynek 17	
207.	KĘPNO	DOM	Rynek 18	
208.	KĘPNO	DOM	Rynek 19	
209.	KĘPNO	DOM	Rynek 20	
210.	KĘPNO	DOM	Rynek 21	
211.	KĘPNO	DOM	Rynek 22	
212.	KĘPNO	DOM	Rynek 23	
213.	KĘPNO	DOM	Rynek 24	
214.	KĘPNO	DOM	Rynek 25	
215.	KĘPNO	DOM	Rynek 26	137/A* [149/A]** 12.07.1968
216.	KĘPNO	DOM	Rynek 27	
217.	KĘPNO	DOM	Rynek 28	

218.	KĘPNO	DOM	Rynek 29	
219.	KĘPNO	DOM	Rynek 30	
220.	KĘPNO	DOM	Rynek 31	
221.	KĘPNO	DOM	Rynek 32	
222.	KĘPNO	DOM	Rynek 33	668/A** 15.11.1993
223.	KĘPNO	DOM	Rynek 34	
224.	KĘPNO	DOM	Rynek 35	510/A* [255/A]** 19.03.1969
225.	KĘPNO	DOM	Rynek 36	1567/A* [400/A]** 26.07.1974
226.	KĘPNO	DOM	Rynek 37	
227.	KĘPNO	DOM	Rynek 38	
228.	KĘPNO	DOM	Rynek 39	
229.	KĘPNO	DOM	Rynek 40	
230.	KĘPNO	DOM	Rynek 41	
231.	KĘPNO	DOM	ul. Rzeźnicka 2	
232.	KĘPNO	DOM	ul. Rzeźnicka 4	
233.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 1	
234.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 2	
235.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 3	
236.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 4	
237.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 5	
238.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 6	
239.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 7	
240.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 8	
241.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 9	
242.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 10	
243.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 11	
244.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 12	
245.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 12a	

246.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 13	
247.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 14	
248.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 15	
249.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 17	
250.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 18	
251.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 20	
252.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 27	
253.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 34	
254.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 38	
255.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 40	
256.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 43	
257.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 45	
258.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 46	
259.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 47	
260.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 49	
261.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 51	
262.	KĘPNO	DOM	ul. Sieroca 2	
263.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 52	
264.	KĘPNO	DOM	ul. Sienkiewicza 55	
265.	KĘPNO	ZESPÓŁ /osiedle/DOMÓW NIEMIECKICH	ul. Sikorskiego	
266.	KĘPNO	DOM	ul. Sikorskiego 5	
267.	KĘPNO	DOM	ul. Sikorskiego 9	
268.	KĘPNO	DOM	ul. Sikorskiego 17	
269.	KĘPNO	DOM	ul. Skośna 4	
270.	KĘPNO	DOM	ul. Skryta 3	
271.	KĘPNO	DOM	ul. Słodowa 2	
272.	KĘPNO	DOM	ul. Słodowa 3	
273.	KĘPNO	DOM	ul. Słodowa 8	
274.	KĘPNO	DOM	ul. Solidarności 2	
275.	KĘPNO	DOM	ul. Solidarności 25	

276.	KĘPNO	DOM	ul. Solidarności 27-27A	
277.	KĘPNO	DOM	ul. Solidarności 28	
278.	KĘPNO	BUDYNEK GOSPODARCZY w zabudowie domostwa	ul. Solidarności 29	
279.	KĘPNO	OGRODZENIE w zabudowie domostwa	ul. Solidarności 29	
280.	KĘPNO	DOM	ul. Solidarności 33	
281.	KĘPNO	DOM	ul. Spokojna 12	
282.	KĘPNO	DOM	ul. Stara 1	
283.	KĘPNO	DOM	ul. Stara 1A	
284.	KĘPNO	DOM	ul. Stara 2	
285.	KĘPNO	DOM	ul. Stara 10	
286.	KĘPNO	DOM	ul. Stara 12	
287.	KĘPNO	DOM	ul. Stara 13	
288.	KĘPNO	DOM	ul. Stara 15	
289.	KĘPNO	DOM	ul. Stara 17	
290.	KĘPNO	DOM	ul. Staszica 6	
291.	KĘPNO	DOM	ul. Staszica 10	
292.	KĘPNO	DOM	ul. Staszica 12	
293.	KĘPNO	DOM	ul. Staszica 20	
294.	KĘPNO	DOM	ul. Staszica 22	
295.	KĘPNP	DOM	ul. Staszica 24	
296.	KĘPNO	DOM	ul. Strumykowa 1	
297.	KĘPNO	DOM	ul. Strumykowa 2	
298.	KĘPNO	DOM	ul. Strumykowa 6	
299.	KĘPNO	DOM	ul. Szkolna 1	
300.	KĘPNO	DOM	ul. Szkolna 4	
301.	KĘPNO	DOM	ul. Szkolna 8	
302.	KĘPNO	DOM	ul. Szkolna 10	
303.	KĘPNO	DOM	ul. Szkolna 12	
304.	KĘPNO	DOM	ul. Szkolna 14	
305.	KĘPNO	DOM	ul. Szkolna 16	

306.	KĘPNO	DOM	ul. Szkolna 18	
307.	KĘPNO	DOM	ul. Szpitalna 1	
308.	KĘPNO	DOM	ul. Szpitalna 3	
309.	KĘPNO	DOM	ul. Szpitalna 5	
310.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 1	
311.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 3	
312.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 5	
313.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 6	
314.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 7	
315.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 8	
316.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 9	
317.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 11	
318.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 17	
319.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 22	
320.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 23	
321.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 24	
322.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 29	
323.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 37	
324.	KĘPNO	DOM	ul. Świerczewskiego 41	
325.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 1	
326.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 2	
327.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 3	
328.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 4	
329.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 6	
330.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 8	
331.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 10	
332.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 11	
333.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 12	
334.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 13	
335.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 14	

336.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 1	
337.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 15	
338.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 18	
339.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 19	
340.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 20	
341.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 22	
342.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 24	
343.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 25	
344.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 26	
345.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 27	
346.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 28	
347.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 31	
348.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 32	
349.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 33	
350.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 34	
351.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 37	
352.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 40	
353.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 43	
354.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 45	
355.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 46	
356.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 47	
357.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 48	
358.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 49	
359.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 51	
360.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 54	
361.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 56	
362.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 59	
363.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 63	
364.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 64	
365.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 65	

366.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 66	
367.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 67	
368.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 72	
369.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 74	
370.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 76	
371.	KĘPNO	DOM	ul. Warszawska 78	
372.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 1	
373.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 2	
374.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 3	
375.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 4	
376.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 5	
377.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 6A	
378.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 7	
379.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 9	
380.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 10	
381.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 11	
382.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 12	
383.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 13	
384.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 15	
385.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 21	
386.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 25	
387.	KĘPNO	DOM	ul. ks. Warzysiaka 29	
388.	KĘPNO	DOM	ul. Wieluńska 1	
389.	KĘPNO	DOM	ul. Wieluńska 2	
390.	KĘPNO	DOM	ul. Wieluńska 22	
391.	KĘPNO	DOM	ul. Wieluńska 23	
392.	KĘPNO	DOM	ul. Wieluńska 25	
393.	KĘPNO	DOM	ul. Wrocławska 1	
394.	KĘPNO	DOM	ul. Wrocławska 3	
395.	KĘPNO	DOM	ul. Wrocławska 60	

396.	KĘPNO	DOM	ul. Wrocławska 68	
397.	KĘPNO	DOM	ul. Wrocławska 49	
398.	KĘPNO	DOM	ul. Zamkowa 4	
399.	KĘPNO	DOM	ul. Zielona 2	
400.	KĘPNO	DOM	ul. Zielona 4	
401.	KĘPNO	DOM	ul. Zielona 10	
402.	KĘPNO	DOM	ul. Zielona 12	
403.	KĘPNO	DOM	ul. Zielona 14	
404.	KĘPNO	DOM	ul. Zielona 16	
405.	KĘPNO	DOM	ul. Zielona 18	
406.	KĘPNO	MŁYN, ob. dom w zespole młyna	ul. Młyńska 2	
407.	KĘPNO	DOM w zespole młyna	ul. Młyńska 2	
408.	KĘPNO	RELIKT ZABUDOWY MŁYNA w zespole młyna	ul. Młyńska	
409.	KĘPNO	BUDYNEK WIELOFUNCYJNY w zespole młyna	ul. Młyńska 2	
410.	KĘPNO	ZAKŁAD WODCIĄGOWY z WIEŻĄ CIŚNIEŃ	ul. Wrocławska 28	112/Wlkp/A 07.03.2003
411.	KIERZNO	KOŚCIÓŁ FIL. PW. ŚW. MIKOŁAJA, OB. PARAFIALNY PW. WNIEBOWZIECIA NMP	Nr 14	870/Wlkp/A 27.12.1961
412.	KIERZNO	KAPLICZKA z FIGURĄ SERCE PANA JEZUSA		
413.	KIERZNO	KAPLICZKA z MATKI BOŻEJ NIEPOKALANEJ		
414.	KIERZNO	CMENTARZ KATOLICKI		
415.	KIERZNO	DWÓR w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 11	
416.	KIERZNO	CZWORAK w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 17	
417.	KIERZNO	CZWORAK w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 21	
418.	KIERZNO	OBORA w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 10	
419.	KIERZNO	STODOŁA - OW CZARNIA w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 16A	
420.	KIERZNO	SPICHLERZ w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 16A	
421.	KIERZNO	PARK krajobrazowy w zespole dworsko-folwarcznym		
422.	KIERZNO	SZKOŁA	Nr 22	
423.	KIERZNO	DOM	Nr 30	
424.	KIERZNO	DOM	Nr 55	

425.	KIERZNO	DOM	Nr 114	
426.	KLINY	KAPLICZKA z FIGURĄ MATKI BOŻEJ z DZIECIĄTKIEM		
427.	KLINY	DOM	Nr 8	
428.	KORZEŃ	DOM	Nr 5	
429.	KRAŻKOWY	SZKOŁA	Nr 29	
430.	KRAŻKOWY	SZKOŁA, ob. przedszkole	Nr 139	
431.	KRAŻKOWY	DWORZEC KOLEJOWY, ob. dom w zespole dworca kolejowego	Nr 123	
432.	KRAŻKOWY	DOM PRACOWNIKÓW KOLEI w zespole dworca kolejowego	Nr 124	
433.	KRAŻKOWY	DOM PRACOWNIKÓW KOLEI w zespole dworca kolejowego	Nr 125	
434.	KRAŻKOWY	WIEŻA CIŚNIEN w zespole dworca kolejowego	Nr	
435.	KRAŻKOWY	DOM	Nr 17	
436.	KRAŻKOWY	DOM	Nr 40	
437.	KRAŻKOWY	DOM	Nr 128	
438.	KRAŻKOWY	DOM	Nr 129	
439.	MECHNICE	KAPLICZKA		
440.	MECHNICE	KRZYŻ PRZYDROŻNY z FIGURĄ CHRYSZTUSA		
441.	MECHNICE	SZKOŁA, ob. dom	Nr 1	
442.	MECHNICE	KARCZMA, ob. dom	Nr 30	
443.	MECHNICE	RZĄDCÓWKA w zespole dworsko - folwarcznym	Nr 40/40A	
444.	MECHNICE	CZWORAK w zespole dworsko - folwarcznym	Nr 41	
445.	MECHNICE	OBORA w zespole dworsko - folwarcznym	Nr 38	
446.	MECHNICE	STODOŁA w zespole dworsko - folwarcznym	Nr 39-39A	
447.	MECHNICE	SPICHLERZ w zespole dworsko - folwarcznym	Nr 39	
448.	MECHNICE	RELIKT PARKU krajobrazowego w zespole dworsko - folwarcznym		
449.	MECHNICE	BUDYNEK MIESZKALNO-GOSPODARCZY	Nr 7	
450.	MECHNICE	DOM	Nr 31	
451.	MECHNICE	DOM	Nr 50	
452.	MIANOWICE	OBORA w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 1	
453.	MIANOWICE	OBORA w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 1	

454.	MIANOWICE	STODOŁA w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 1	
455.	MIANOWICE	SPICHLERZ w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 1 f	
456.	MIANOWICE	KUŹNIA-STELMACHARNIA w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 1	
457.	MIANOWICE	STOLARNIA w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 1	
458.	MIANOWICE	PARK krajobrazowy w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 1	
459.	MIKORZYN	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. IDZIEGO	Nr 43	
460.	MIKORZYN	KRUŻGANIEK w zespole kościoła par. pw. św. Idziego	Nr 43	
461.	MIKORZYN	BRAMA w zespole kościoła par. pw. św. Idziego	Nr 43	
462.	MIKORZYN	STUDNIA w zespole kościoła par. pw. św. Idziego	Nr 43	
463.	MIKORZYN	CMENTARZ PRZYKOŚCIELNY w zespole kościoła par. pw. św. Idziego	Nr 43	
464.	MIKORZYN	CMENTARZ KATOLICKI		
465.	MIKORZYN	PAŁAC w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 165	489/A** 22.12.1986
466.	MIKORZYN	RZĄDCÓWKA, ob. dom w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 169	
467.	MIKORZYN	DOM PRACOWNIKÓW FOLWARKU w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 164	
468.	MIKORZYN	CZWORAK w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 30	
469.	MIKORZYN	OŚMIORAK w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 31	
470.	MIKORZYN	STAJNIA w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 165-170	242/Wlkp/A 12.07.2006
471.	MIKORZYN	OBORA I w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 165-170	
472.	MIKORZYN	OBORA II w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 165-170	
473.	MIKORZYN	STODOŁA II w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 165-170	
474.	MIKORZYN	SPICHLERZ w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 165-170	242/Wlkp/A 12.07.2006
475.	MIKORZYN	WOZOWNIA w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 165-170	
476.	MIKORZYN	GORZELNIA w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 165-170	242/Wlkp/A 12.07.2006
477.	MIKORZYN	KUŹNIA i WARSZTAT w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 165-170	
478.	MIKORZYN	KAPLICA GROBOWA GEBELÓW w parku w zespole pałacowo - folwarcznym		
479.	MIKORZYN	OGRODZENIE z BRAMAMI w zespole pałacowo - folwarcznym		242/Wlkp/A 12.07.2006
480.	MIKORZYN	PARK krajobrazowy w zespole pałacowo - folwarcznym		242/Wlkp/A 12.07.2006
481.	MIKORZYN	DOM	Nr 66	

482.	MYJOMICE	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. JÓZEFA OBLUBIEŃCA, NMP i WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH	Nr 81	
483.	MYJOMICE	STARA PLEBANIA w zespole kościoła par. pw. św. Józefa Oblubieńca, NMP i Wszystkich Świętych	Nr 81	
484.	MYJOMICE	OGRODZENIE w zespole kościoła par. pw. św. Józefa Oblubieńca, NMP i Wszystkich Świętych	Nr 81	
485.	MYJOMICE	CMENTARZ PRZYKOŚCIELNY w zespole kościoła par. pw. św. Józefa Oblubieńca, NMP i Wszystkich Świętych	Nr 81	
486.	MYJOMICE	CMENTARZ KATOLICKI		
487.	MYJOMICE	PAŁAC w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 38	
488.		DOM w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 37	
489.	MYJOMICE	CZWORAK w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 39/40	
490.	MYJOMICE	CZWORAK w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 41/42	
491.	MYJOMICE	SZEŚCIORAK w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 50/51	
492.	MYJOMICE	CZWORAK w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 52/53	
493.		BIURO, ob. magazyn w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 37	
494.	MYJOMICE	STAJNIA w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 37	
495.	MYJOMICE	OBORA I w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 37	
496.	MYJOMICE	OBORA II w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 36	
497.	MYJOMICE	CHLEWNIA I w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 37	
498.	MYJOMICE	CHLEWNIA II w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 37	
499.	MYJOMICE	BUDYNEK GOSPODARCZY w zespole pałacowo - folwarcznym	Nr 37	
500.	MYJOMICE	PARK krajobrazowy w zespole pałacowo - folwarcznym		
501.	MYJOMICE	SZKOŁA	Nr 101	
502.	MYJOMICE	DOM	Nr 126	
503.	OLSZOWA	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. JADWIGI	Nr 126	607/A ** 31.12.1990
504.	OLSZOWA	PLEBANIA w zespole kościoła par. pw. św. Jadwigi	Nr 126	
505.	OLSZOWA	CMENTARZ PRZYKOŚCIELNY w zespole kościoła par. pw. św. Jadwigi	Nr 126	
506.	OLSZOWA	DOM KATOLICKI w zespole kościoła par. pw. św. Jadwigi	Nr 125	
507.	OLSZOWA	KAPLICA GROBOWA DASZKIEWICZÓW w zespole		

		cmentarza parafialnego		
508.	OLSZOWA	DWÓR w zespole dworsko – folwarcznym II	Nr 161	
509.	OLSZOWA	CZWORAK w zespole dworsko - folwarcznym	Nr 141	
510.	OLSZOWA	PARK krajobrazowy w zespole dworsko -folwarcznym		
511.	OLSZOWA	SZKOŁA	Nr 124	
512.	OLSZOWA	KAPLICZKA		
513.	OLSZOWA	KAPLICZKA		
514.	OLSZOWA	SZKOŁA, ob. przedszkole	Nr 124	
515.	OLSZOWA	DWÓR w zespole dworsko folwarcznym I	Nr 129	
516.	OLSZOWA	OBORA w zespole dworsko folwarcznym	Nr 133	
517.	OLSZOWA	SPICHLERZ w zespole dworsko folwarcznym I	Nr 131	
518.	OLSZOWA	PARK krajobrazowy w zespole dworsko folwarcznym		
519.	OLSZOWA	DOM	Nr 88	
520.	OLSZOWA	DOM	Nr 155	
521.	OSINY	KAPLICZKA z MATKĄ BOŻĄ i DZIECIĄTKIEM		
522.	OSINY	KAPLICZKA z FIGURĄ SERCE PANA JEZUSA	Nr 11	
523.	OSINY	SZKOŁA, ob. przedszkole	Nr 33	
524.	OSINY	DWÓR w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 13	
525.	OSINY	DWOJAK w zespole dworsko-folwarcznym	Nr 12	
526.	OSINY	OBORA w zespole dworsko-folwarcznym		
527.	OSINY	SPICHLERZ w zespole dworsko-folwarcznym		
528.	OSINY	PARK krajobrazowy w zespole dworsko- folwarcznym		
529.	OSINY	DOM	Nr 11	
530.	OSTRÓWIEC	KAPLICZKA z FIGURĄ MATKI BOŻEJ		
531.	OSTRÓWIEC	KAPLICZKA z FIGURĄ ŚW. JÓZEFA z DZIECIĄTKIEM		
532.	OSTRÓWIEC	DOM	Nr 27	
533.	OSTRÓWIEC	DOM	Nr 31	
534.	OSTRÓWIEC	DOM	Nr 37	
535.	PRZYBYSZÓW	SZKOŁA, ob. dom	Nr 39	
536.	PRZYBYSZÓW	RZĄDCÓWKA w zespole folwarcznym	Nr 44	

537.	PRZYBYSZÓW	DWOJAK w zespole folwarcznym	Nr 45	
538.	PRZYBYSZÓW	BUDYNEK INWENTARSKO - MAGAZYNOWY w zespole folwarcznym	Nr 44	
539.	PRZYBYSZÓW	STODOŁA w zespole folwarcznym	Nr 44	
540.	PRZYBYSZÓW	DOM	Nr 17	
541.	PRZYBYSZÓW	DOM	Nr 31	
542.	RZETNIA	SZKOŁA, ob. dom	Nr 25	
543.	RZETNIA	DWÓR w zespole dworsko - folwarcznym	Nr 87	
544.	RZETNIA	OFICYNA w zespole dworsko - folwarcznym	Nr 86	
545.	RZETNIA	OBORA w zespole dworsko - folwarcznym	Nr	
546.	RZETNIA	OGRODZENIE z BRAMĄ w zespole dworsko -folwarcznym	Nr	
547.	RZETNIA	KAPLICZKA z FIGURĄ MB NIEPOKALANEJ w zespole dworsko -folwarcznym		
548.	RZETNIA	PARK krajobrazowy w zespole dworsko -folwarcznym	Nr	
549.	RZETNIA	DOM	Nr 14	
550.	RZETNIA	DOM	Nr 19	
551.	RZETNIA	DOM	Nr 34	
552.	RZETNIA	DOM	Nr 37	
553.	SZKLARKA MIEŁĘCKA	KAPLICZKA z FIGURĄ PANA JEZUSA		
554.	SZKLARKA MIEŁĘCKA	SZKOŁA,ob. dom	Nr 10	
555.	SZKLARKA MIEŁĘCKA	DOM	Nr 6	
556.	ŚWIBA	KOŚCIÓŁ FILIALNY PW. ŚW. KATARZYNY	Nr 140A	608/A ** 31.12.1990
557.	ŚWIBA	DZWONNICA w zespole kościoła par. pw. św. Katarzyny	Nr 140A	
558.	ŚWIBA	KAPLICZKA z FIGURĄ MATKI BOŻEJ	przy domu Nr 28	
559.	ŚWIBA	KAPLICZKA z FIGURĄ CHRYSZTUSA (Serce Pana Jezusa)	przy domu Nr 56	
560.	ŚWIBA	SZKOŁA	Nr 146	
561.	ŚWIBA	SZKOŁA EWANGELICKA, ob. dom	Nr 69	
562.	ŚWIBA	DWORZEC KOLEJOWY, ob. dom	Nr 130	
563.	ŚWIBA	RZĄDCÓWKA w zespole folwarcznym I	Nr 129	

564.	ŚWIBA	DWOJAK w zespole folwarcznym I	Nr 121	
565.	ŚWIBA	DOM PRACOWNIKÓW FOLWARCZNYCH w zespole folwarcznym I	Nr 143	
566.	ŚWIBA	DOM PRACOWNIKÓW FOLWARCZNYCH w zespole folwarcznym I	Nr 145	
567.	ŚWIBA	OBORA w zespole folwarcznym I	Nr 137	
568.	ŚWIBA	DWÓR w zespole dworsko – folwarcznym II	Nr 201	
569.	ŚWIBA	DOM PRACOWNIKÓW FOLWARCZNYCH w zespole dworsko – folwarcznym II	Nr 214	
570.	ŚWIBA	OBORA-ŚWINIARNIA-STODOŁA w zespole dworsko-folwarcznym II	Nr 201	
571.	ŚWIBA	RELIKTY PARKU krajobrazowego w zespole dworsko – folwarcznym II		
572.	WIERZBIĘCIN	RZĄDCÓWKA w zespole folwarcznym	Nr 98	
573.	WIERZBIĘCIN	STODOŁA I w zespole folwarcznym	Nr 100	
574.	WIERZBIĘCIN	STODOŁA II w zespole folwarcznym	Nr 103	
575.	ZOSIN	DOM w zespole folwarcznym	Nr 9	
576.	ZOSIN	OBORA w zespole folwarcznym		
577.	ZOSIN	STODOŁA w zespole folwarcznym		

* numer rejestru w księdze dawnego woj. poznańskiego (przed 1975 r.)

** numer rejestru w księdze dawnego woj. kaliskiego (w latach 1975- 1998 r.)

ZAŁĄCZNIK NR 2

GMINNA EWIDENCJA ZABYTKÓW ARCHEOLOGICZNYCH						
Lp.	Miejscowość	Adres (AZP)	Zespół stanowisk	Nr stan. w miejscowości	Rodzaj stanowiska	Kultura/Chronologia
1.	Borek Mielęcki	76-37/1	-	1	Punkt osadnictwa	Późne średniowiecze
2.	Borek Mielęcki	76-37/2	-	2	Osada	Późne średniowiecze
3.	Borek Mielęcki	76-37/3	U	3	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
4.	Borek Mielęcki	76-37/4	U	4	Punkt osadniczy Osada Punkt osadniczy	Kultura łużycka Kultura przeworska Średniowiecze
5.	Borek Mielęcki	76-37/6	U	5	Punkt osadniczy	Późne średniowiecze
6.	Borek Mielęcki	76-37/8	U	6	Osada	Późne średniowiecze
7.	Borek Mielęcki	76-37/37	U	7	Punkt osadniczy	Wczesne średn.
8.	Domanin	75-38/22	D	1	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
9.	Domanin	75-38/23	D	2	Osada	Okres nowożytny
10.	Domanin	75-38/24	D	3	Osada	Kultura przeworska
11.	Domanin	75-38/25	-	4	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
12.	Domanin	75-38/26	-	5	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
13.	Domanin	75-38/27	-	6	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura łużycka Kultura przeworska Okres nowożytny
14.	Domanin	75-38/28	E	7	Punkt osadniczy Osada	Kultura łużycka Okres nowożytny
15.	Domanin	75-38/29	E	8	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura przeworska Okres nowożytny
16.	Domanin	75-38/30	E	9	Osada	Kultura łużycka
17.	Domanin	75-38/31	E	10	Osada	Kultura łużycka
18.	Domanin	75-38/48	F	11	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
19.	Domanin	75-38/49	F	12	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
20.	Domanin	75-38/50	F	13	Osada	Epoka kamienia
21.	Domanin	75-38/51	F	14	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
22.	Domanin	75-38/52	F	15	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
23.	Domanin	75-38/66	E	16	Osada	Kultura przeworska
24.	Domanin	75-38/67	E	17	Osada	Kultura przeworska
25.	Kępno	76-37/49	-	1	Cmentarzysko	Kultura łużycka
26.	Kępno	76-37/48	-	2	Grodzisko	Późne średn. -okres nowożytny
27.	Kępno	76-37/53	-	3	Miasto	Późne średn. -okres nowożytny
28.	Kępno	76-37/29	T	4	Osada	Późne średniowiecze

29.	Kępno	76-37/30	U	5	Punkt osadniczy	Wczesne średn.
30.	Kępno	76-37/50	-	6	Miasto	Wczesne średn.
31.	Kępno	76-37/52	-	7	Cmentarzysko	Kultura przeworska
32.	Kierzenko	75-38/11	-	1	Osada	Okres nowożytny
33.	Kierzenko	75-38/12	-	2	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
34.	Kierzenko	75-38/13	-	3	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
35.	Kierzenko	75-38/14	-	4	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
36.	Kierzenko	75-38/9	-	5	Osada	Okres nowożytny
37.	Kierzenko	75-38/10	-	6	Osada	Okres nowożytny
38.	Kierzenko	76-38/11	R	7	Osada	Okres nowożytny
39.	Kierzno	75-38/38	S	1	Grodzisko Punkt osadniczy	Wczesne średn. Okres nowożytny
40.	Kierzno	75-38/39	S	2	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
41.	Kierzno	75-38/40	R	3	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
42.	Kierzno	75-38/41	R	4	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
43.	Kierzno	75-38/42	-	5	Osada	Okres nowożytny
44.	Kierzno	75-38/55	-	6	Punkt osadniczy	Epoka brązu
45.	Kierzno	75-38/71	-	7	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
46.	Krażkowy	76-38/4	K	1	Osada	Okres nowożytny
47.	Krażkowy	76-38/21	J	2	Punkt osadnictwa Osada	Kultura łużycka Okres nowożytny
48.	Krażkowy	76-38/17	-	3	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
49.	Krażkowy	76-38/18	-	4	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
50.	Krażkowy	76-38/19	-	5	Osada	Okres nowożytny
51.	Krażkowy	76-38/20	I	6	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura łużycka Kultura przeworska Późne średn.-okres nowożytny
52.	Krażkowy	76-38/54	K	7	Osada	Późne średn. -okres nowożytny
53.	Krażkowy	76-38/55	K	8	Osada	Kultura łużycka
54.	Krażkowy	76-38/57	H	9	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura przeworska Okres nowożytny
55.	Krażkowy	76-38/64	-	10	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura łużycka Okres nowożytny
56.	Krażkowy	76-38/65	H	11	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura przeworska Okres nowożytny
57.	Krażkowy	76-38/66	H	12	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
58.	Krażkowy	76-38/71	H	13	Punkt osadniczy	Późne średn.-okres nowożytny
59.	Krażkowy	76-38/72	H	14	Osada	Późne średn. - okres

						nowożytny
60.	Mechnice	75-38/1	B	1	Cmentarzysko	Kultura łużycka
61.	Mechnice	75-38/2	B	2	Obozowisko	Kultura hamburska
62.	Mechnice	75-38/3	B	3	Osada	Kultura przeworska
63.	Mechnice	75-38/4	B	4	Punkt osadniczy	Późne średn. -okres nowożytny
64.	Mechnice	75-38/5	B	5	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
65.	Mechnice	75-38/15	-	6	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
66.	Mechnice	75-38/16	B	7	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
67.	Mechnice	75-38/17	B	8	Osada Osada	Kultura łużycka Okres nowożytny
68.	Mechnice	75-38/18	-	9	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
69.	Mechnice	74-38/17	-	10	Osada	Kultura łużycka
70.	Mechnice	74-38/24	B	11	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
71.	Mechnice	74-38/25	B	12	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
72.	Mianowice	76-38/1	L	1	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
73.	Mianowice	76-38/2	L	2	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura łużycka Kultura przeworska Okres nowożytny
74.	Mianowice	76-38/3	L	3	Osada	Kultura łużycka
75.	Mianowice	76-38/42	-	4	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura łużycka Okres nowożytny
76.	Mianowice	76-38/53	L	5	Osada	Kultura przeworska
77.	Mikorzyn	74-38/2	-	1	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
78.	Mikorzyn	74-38/19	A	2	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
79.	Mikorzyn	74-38/20	A	3	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
80.	Mikorzyn	74-38/21	A	4	Osada	Kultura łużycka
81.	Mikorzyn	75-38/19	C	5	Punkt osadniczy Osada	Kultura przeworska Późne średn. -okres nowożytny
82.	Mikorzyn	75-38/20	C	6	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura przeworska Okres nowożytny
83.	Mikorzyn	75-38/21	C	7	Osada	Kultura łużycka
84.	Mikorzyn	75-38/53	-	8	Cmentarzysko	Kultura łużycka
85.	Mikorzyn	75-38/54	-	9	Osada Osada	Kultura przeworska Wczesne średn.
86.	Mikorzyn	74-38/1	-	10	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura łużycka Późne średniowiecze
87.	Mikorzyn	74-38/5	-	11	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
88.	Mikorzyn	74-38/13	-	12	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
89.	Mikorzyn	74-38/14	-	13	Punkt osadniczy	Kultura łużycka

90.	Mikorzyn	74-38/29	-	14	Osada	Kultura przeworska
91.	Mikorzyn	74-38/18	-	15	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
92.	Mikorzyn	74-38/30	A	16	Osada	Kultura przeworska
93.	Mikorzyn	74-38/31	A	17	Osada	Kultura przeworska
94.	Mikorzyn	75-38/68	C	18	Osada	Średniowiecze
95.	Myjomice	75-38/33	-	1	Dwór obronny	Późne średn. -okres nowożytny
96.	Myjomice	75-38/32	-	2	Osada	Okres nowożytny
97.	Myjomice	75-38/34	G	3	Punkt osadniczy	Późne średniowiecze
98.	Myjomice	75-38/35	G	4	Punkt osadniczy	Późne średniowiecze
99.	Myjomice	75-38/56	G	5	Osada	Kultura łużycka
100.	Myjomice	75-38/57	G	6	Osada	Późne średniowiecze- okres nowożytny
101.	Myjomice	75-38/58	G	7	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
102.	Myjomice	75-38/59	G	8	Osada	Wczesne średn.
103.	Myjomice	75-38/60	G	9	Osada	Wczesne średn.
104.	Myjomice	75-38/61	G	10	Osada	Okres nowożytny
105.	Myjomice	75-38/62	G	11	Osada	Kultura łużycka
106.	Myjomice	75-38/63	G	12	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
107.	Myjomice	75-38/65	G	13	Osada	Kultura łużycka
108.	Olszowa	76-38/6	M	1	Osada	Okres nowożytny
109.	Olszowa	76-38/7	M	2	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
110.	Olszowa	76-38/22	M	3	Osada	Późne średniowiecze
111.	Olszowa	76-38/23	M	4	Osada Osada Punkt osadniczy	Pucharów lejkowych Kultura przeworska Okres nowożytny
112.	Olszowa	76-38/24	M	5	Punkt osadniczy Osada	Kultura przeworska Okres nowożytny
113.	Olszowa	76-38/36	Ł	6	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
114.	Olszowa	76-38/37	Ł	7	Osada	Okres nowożytny
115.	Olszowa	76-38/38	Ł	8	Osada	Kultura łużycka
116.	Olszowa	76-38/39	Ł	9	Osada	Kultura łużycka, epoka brązu
117.	Olszowa	76-38/43	Ł	10	Osada	Okres nowożytny
118.	Olszowa	76-38/5	K	11	Osada	Okres nowożytny
119.	Olszowa	76-38/34	M	12	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura łużycka Okres nowożytny
120.	Olszowa	76-38/35	M	13	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
121.	Olszowa	76-38/62	M	14	Osada	Późne średn. -okres nowożytny
122.	Olszowa	76-38/63	M	15	Osada	Kultura łużycka
123.	Osiny	76-37/12	-	1	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
124.	Osiny	76-37/13	-	2	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
125.	Osiny	76-37/14	-	3	Punkt osadniczy	Późne średn. -okres nowożytny
126.	Osiny	76-37/15	-	4	Osada	Późne średn. -okres nowożytny
127.	Osiny	76-37/16	-	5	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
128.	Osiny	76-37/17	-	6	Punkt	Kultura przeworska

					osadniczy Osada	Późne średn.-okres nowożytny
129.	Osiny	76-37/46	-	7	Osada	Późne średniowiecze
130.	Osiny	76-37/47	-	8	Punkt osadniczy	Późne średn. -okres nowożytny
131.	Osiny	76-37/51	-	9	Osada	Okres nowożytny
132.	Ostrówiec	75-38/36	G	1	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
133.	Ostrówiec	75-38/37	S	2	Punkt osadniczy Osada	Wczesne średn. Późne średniowiecze
134.	Ostrówiec	75-38/43	-	3	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
135.	Ostrówiec	75-38/44	S	4	Osada	Wczesne średn.
136.	Ostrówiec	75-38/45	-	5	Osada	Okres nowożytny
137.	Ostrówiec	75-38/46	-	6	Osada	Późne średn. - okres nowożytny
138.	Ostrówiec	75-38/47	G	7	Osada Punkt osadniczy	Wczesne średn. Okres nowożytny
139.	Ostrówiec	76-38/67	I	8	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura przeworska Okres nowożytny
140.	Ostrówiec	76-38/68	I	9	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura przeworska Późne średniowiecze Okres nowożytny
141.	Ostrówiec	76-38/69	I	10	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura przeworska Okres nowożytny
142.	Ostrówiec	76-38/70	-	11	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura przeworska Okres nowożytny
143.	Przybyszów	76-37/7	-	1	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Epoka kamienia Późne średniowiecze
144.	Przybyszów	75-37/10	W	2	Punkt osadniczy	Późne średn.- okres nowożytny
145.	Przybyszów	75-37/11	W	3	Osada	Kultura łużycka
146.	Przybyszów	75-37/12	W	4	Osada	Kultura łużycka
147.	Rzetnia	75-37/1	Z	1	Osada	Kultura łużycka
148.	Rzetnia	75-37/2	Z	2	Osada	Kultura łużycka
149.	Rzetnia	75-37/3	Z	3	Punkt osadniczy	Późne średniowiecze
150.	Rzetnia	75-37/4	Z	4	Osada	Kultura łużycka
151.	Rzetnia	75-37/5	Z	5	Osada	Kultura przeworska
152.	Rzetnia	75-37/6	Z	6	Punkt osadniczy	Późne średn. - okres nowożytny
153.	Rzetnia	75-37/7	Z	7	Osada	Kultura łużycka
154.	Rzetnia	75-37/8	W	8	Osada	Kultura łużycka
155.	Rzetnia	75-37/9	W	9	Osada	Kultura łużycka
156.	Szklarka Mielecka	76-37/5	U	1	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wczesne średn. Późne średn. -okres nowożytny
157.	Szklarka Mielecka	76-37/9	U	2	Osada	Późne średniowiecze
158.	Szklarka	76-37/10	U	3	Punkt	Wczesne średn.

	Miełeczka				osadniczy	Okres nowożytny
					Punkt osadniczy	
159.	Szklarka Miełeczka	76-37/31	-	4	Punkt osadniczy	Późne średn.-okres nowożytny
160.	Szklarka Miełeczka	76-37/32	U	5	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
161.	Szklarka Miełeczka	76-37/33	U	6	Punkt osadniczy Osada	Wczesne średn. Późne średn.-okres nowożytny
162.	Szklarka Miełeczka	76-37/34	U	7	Osada Punkt osadniczy	Wczesne średn. Późne średniowiecze
163.	Szklarka Miełeczka	76-37/35	U	8	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wczesne średn. Późne średniowiecze
164.	Szklarka Miełeczka	76-37/11	-	9	Osada	Wczesne średniowiecze
165.	Świba	76-38/8	O	1	Osada	Okres nowożytny
166.	Świba	76-38/9	O	2	Osada	Okres nowożytny
167.	Świba	76-38/10	-	3	Osada	Okres nowożytny
168.	Świba	76-38/12	O	4	Punkt osadniczy Osada Punkt osadniczy	Kultura łużycka Kultura przeworska Okres nowożytny
169.	Świba	76-38/13	P	5	Osada Osada	Kultura przeworska Późne średniowiecze
170.	Świba	76-38/14	O	6	Osada Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura przeworska Wczesne średn. Późne średniowiecze
171.	Świba	76-38/15	O	7	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
172.	Świba	76-38/16	O	8	Punkt osadniczy Osada Osada	Kultura łużycka Wczesne średn. Okres nowożytny
173.	Świba	76-38/25	O	9	Osada Osada	Kultura łużycka Późne średniowiecze
174.	Świba	76-38/26	O	10	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura przeworska Okres nowożytny
175.	Świba	76-38/27	O	11	Osada Osada	Kultura przeworska Okres nowożytny
176.	Świba	76-38/28	O	12	Osada Osada	Kultura łużycka Późne średniowiecze
177.	Świba	76-38/29	N	13	Osada Osada	Kultura łużycka Wczesne średn.
178.	Świba	76-38/33	N	14	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura łużycka Okres nowożytny
179.	Świba	76-38/52	P	15	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura łużycka Późne średn.-okres nowożytny
180.	Świba	76-38/56	O	16	Osada	Kultura łużycka
181.	Świba	76-38/58	N	17	Osada	Kultura łużycka
182.	Świba	76-38/59	N	18	Osada	Kultura łużycka

183.	Świba	76-38/60	P	19	Osada	Kultura łużycka
184.	Świba	76-38/61	P	20	Osada	Kultura łużycka